ANTON DE KOM UNIVERSITEIT VAN SURINAME
Faculteit der Juridische Wetenschappen

Masteropleiding Surinaams Recht

DE EFFECTIVITEIT VAN TAAKSTRAFFEN TEN OPZICHTE VAN GEVANGENISSTRAFFEN

Bajnath, Radjni

Begeleider: mr. S. Garib

Paramaribo, december 2025

Inhoudsopgave

Voorwoord…… 1

Lijst van afkortingen…….. 2

Inleiding…… 3

Hoofdstuk 1. De taakstraf versus de gevangenisstraf……..7

1.1. Algemeen 7

1.2. De taakstraf als alternatief voor gevangenisstraf..... 7

1.3. Wettelijke kader voor taakstraffen in Suriname..... 12

1.4. Criteria voor opleggen van taakstraf en gevangenisstraf in Suriname 14

1.4.1. Criteria opleggen taakstraf……... 14

1.4.2. Criteria opleggen gevangenisstraf…… 16

1.5. Procedure van oplegging tot tenuitvoerlegging van de taakstraf 18

1.6. Tussenconclusie..... 23

Hoofdstuk 2. Proportionaliteit van de taakstraf en de gevangenisstraf 24

2.1. Algemeen 24

2.2. De strafrechtelijke beginselen 24

2.2.1. Het legaliteitsbeginsel…….. 24

2.2.2. Het proportionaliteitsbeginsel 26

2.2.3. Het schuldbeginsel……... 26

2.2.4. Het ne bis in idem-beginsel…… 27

2.3. Toepassing van proportionaliteit in de straftoemeting:
taakstraf vs. Gevangenisstraf 28

2.3.1. Wettelijke en juridische richtlijnen…….. 28

2.3.2. OM-richtlijnen en de begrenzing van de taakstraf……... 30

2.3.3. De rol van jurisprudentie bij het trekken van grenzen…… 32

2.3.4. Persoonlijke factoren van de dader…….. 33

2.3.5. Maatschappelijke en slachtoffergerichte factoren…… 35

2.4. Tussenconclusie 36

Hoofdstuk 3. Effectiviteit van de taakstraf……..38

3.1. Algemeen 38

3.2. Re-integratie van de dader 38

3.3. Vermindering van recidive..... 39

3.4. Verlaging van maatschappelijke kosten..... 40
3.5. Praktische toetsing..... 41
3.6. Kritische beschouwing..... 44
3.7. Tussenconclusie..... 45
Conclusie……48
Aanbeveling…… 49
Literatuurlijst…… 50
Bijlage 1: Vragenlijst voor de Officier van Justitie mr. R. Chotkoe 53
Bijlage 2: Vragenlijst voor de Officier van Justitie mr. N. Ganpat 57
Bijlage 3: Vragenlijst voor Forensisch Maatschappelijke Zorg 61
Bijlage 4: Vragenlijst voor Chef van dienst Bharosa, P. 66
Bijlage 5: Kamerstuk 2021/22, 24 587, nr. 850 68
Bijlage 6: Strafdossier met als parketnummer 435/2024 69
Bijlage 7: Vordering tot verlenging van de Bewaring 82
Bijlage 8: Verklaring participatie taakstraf 84
Bijlage 9: Enquête Taakstraffen Burgers 87
Bijlage 10: Vragenlijst voor Parketwacht Inspecteur Buddha 91
Bijlage 11: Jaarverslag OM 2022-2023 92
Bijlage 12: Jaarverslag OM 2023-2024 93
Bijlage 13: Jaarverslag OM 2024-2025 94

Voorwoord

In het kader van mijn afstuderen aan de Masteropleiding Surinaams Recht - waarin ik mij heb toegelegd op het strafrecht - heb ik deze thesis geschreven met als titel *"De effectiviteit van taakstraf ten opzichte van de gevangenisstraf"*. Deze thesis is gericht op de vraag in hoeverre de taakstraf effectiever is dan de gevangenisstraf in het bevorderen van re-integratie, het verminderen van recidive en het verlagen van de maatschappelijke kosten.

Het onderzoeksproces was zowel uitdagend als verrijkend. Het bood mij de gelegenheid om de theoretische en praktische dimensies van het Surinaams strafrecht diepgaand te verkennen, en om kritisch te reflecteren op de effectiviteit van sancties binnen het rechtssysteem.

Mijn dank gaat uit naar mr. Garib, prof. Theo de Roos en mr. drs. J. Williams voor hen deskundige begeleiding en constructieve feedback. Hun inzichten en adviezen hebben in belangrijke mate bijgedragen aan de totstandkoming van deze thesis.
Daarnaast wil ik mijn familie en vrienden bedanken voor hun onvoorwaardelijke steun, begrip en aanmoediging tijdens het gehele schrijfproces. Hun vertrouwen vormde een constante bron van motivatie.

Met dit onderzoek tracht ik een bescheiden bijdrage te leveren aan de academische en maatschappelijke discussie over de rol van de taakstraf ten opzichte van de gevangenisstraf binnen het Surinaams strafrecht, en dat de bevindingen kunnen dienen als inspiratie voor verdere studie en beleidsontwikkeling op dit terrein.

Bajnath, Radjni
december 2025

Lijst van afkortingen

AVRM	Amerikaans Verdrag voor de Rechten van de Mens
e.v.	en volgende
FMZ	Forensisch Maatschappelijke Zorg
IVBPR	Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten
jo	junto
LOVS-afspraken	Landelijk Overleg Vakinhoud Strafrecht-afspraken
OM	Openbaar Ministerie
Sr	Wetboek van Strafrecht

Inleiding

Het Openbaar Ministerie van Suriname (OM) heeft als kerntaak de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde en het vervullen van andere bij wet vastgestelde taken. Dit omvat drie hoofdfuncties: het coördineren van opsporingsactiviteiten; het vervolgen van strafbare feiten en het toezicht houden op de uitvoering van strafvonnissen en beschikkingen.[1] De doeltreffendheid van deze taken wordt sterk beïnvloed door de omstandigheden binnen de strafrechtketen. Een van de meest zorgwekkende factoren is de situatie in de cellenhuizen in Suriname, zoals naar voren kwam uit een gesprek van de procureur-generaal met Starnieuws op 12 augustus 2024.[2]

Uit statistieken van het OM blijkt dat het aantal dossiers met aangehouden volwassen verdachten zeer hoog is. Een aanzienlijk deel van deze verdachten wordt bovendien in verzekering gesteld en wacht op verdere afdoening.[3] Deze toename in aanhoudingen zorgt voor een grote toestroom naar de cellenhuizen, wat heeft geleid tot ernstige overbevolking. Die overbevolking veroorzaakt binnen de cellenhuizen onveilige en onhygiënische omstandigheden. Deze complexe situatie lijkt niet alleen samen te hangen met logistieke uitdagingen, maar wordt mogelijk ook beïnvloed door factoren zoals beperkte financiële middelen en personeelstekorten binnen het gevangenissysteem.[4]

In een poging om oplossingen te vinden voor de groeiende problemen, heeft het OM taakstraffen voor het eerst geïntroduceerd in 2015 in het Wetboek van Strafrecht als officiële strafmodaliteit. Op 3 januari 2025 werd de taakstraf officieel ingevoerd bij Staatsbesluit, namelijk het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen (S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3). In deze thesis wordt de focus beperkt tot de taakstraffen van de volwassenen, aangezien het onderzoek wordt uitgevoerd in het kader van een vergelijking met de gevangenisstraf voor volwassenen en geen delinquenten.

Deze maatregel zou niet alleen een ontlasting kunnen bieden van de cellenhuizen, maar heeft ook een heropvoedend en sociaal aspect. In het jaar 2023 werd deze aanpak gehanteerd voor twee verdachten van vernieling en openlijke geweldpleging. De verdachten, die schade hadden toegebracht aan een voertuig en betrokken waren bij mishandeling, kregen een taakstraf van 40 uur opgelegd door de officier van justitie. Deze moesten zij uitvoeren bij het Directoraat Openbaar Groen, waar zij deel uitmaakten van een ploeg die bermen wied. Wat de taakstraf in dit geval bijzonder maakt, is de educatieve invulling, waarbij de gestraften tijdens het uitvoeren

---

[1] Grondwet van de Republiek Suriname (S.B. 1987 no. 116), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1992 no. 38, art. 145.

[2] Starnieuws - OM trekt aan de bel: overvolle cellenhuizen en geen doorstroom, geraadpleegd op 26 november 2025.

[3] actueel | jaarverslagen | jaarverslag-2024-2025-om-suriname | Openbaar Ministerie Suriname, geraadpleegd op 26 november 2025. (Zie bijlage 13)

[4] https://dagbladdewest.com/2024/08/19/voldoen-onze-strafinrichtingen-niet-aan-internationale-normen/, geraadpleegd op 26 november 2025.

van hun straf een praktische cursus volgden over het verantwoord omgaan met een houwer, het gereedschap dat zij hadden gebruikt bij het begaan van hun misdrijf.[5]

De aanpak van het OM laat zien dat taakstraffen niet alleen een alternatief kunnen zijn voor detentie, maar ook een kans bieden voor persoonlijke ontwikkeling en bewustwording. Dit voorbeeld biedt inspiratie voor een breder debat over hoe innovatieve maatregelen de huidige uitdagingen binnen het Surinaamse strafrechtssysteem kunnen verlichten.[6]

Op grond van het bovenstaande is de volgende probleemstelling geformuleerd:
"In hoeverre is de taakstraf effectiever dan gevangenisstraffen in het bevorderen van re-integratie, het verminderen van recidive en het verlagen van de maatschappelijke kosten?"

Om deze probleemstelling concreet en nader uit te werken, zijn daaruit de volgende deelvragen afgeleid:

1. Wat zijn de juridische criteria voor het opleggen van een taakstraf versus een gevangenisstraf?
2. Hoe wordt de proportionaliteit van taakstraf en gevangenisstraf beoordeeld in relatie tot de aard van het delict?
3. Welke rol speelt de taakstraf voor het bevorderen van de re-integratie, het verminderen van recidive en het verlagen van de maatschappelijke kosten?

Maatschappelijke relevantie:

De maatschappelijke relevantie van deze thesis ligt in streven naar een effectiever en duurzamer strafrechtspleging in Suriname, tegen de achtergrond van een gevangeniswezen dat onder druk staat door overbevolking, onveilige omstandigheden en een tekort aan middelen, evenals een toenemende belasting van strafzaken op de strafzitting. Door de taakstraf als alternatieve strafmaatregel te onderzoeken, biedt deze thesis een kans om de effectiviteit van deze strafvorm te evalueren in relatie tot re-integratie, het verminderen van recidive en het verlagen van de maatschappelijke kosten. In een context waarin gevangenisstraffen niet altijd blijken bij te dragen aan rehabilitatie en in sommige gevallen samenhangen met recidive, wordt de taakstraf in de literatuur regelmatig gezien als een alternatief dat kan bijdragen in het bevorderen van persoonlijke verantwoordelijkheid, maatschappelijke betrokkenheid en de ontwikkeling van praktische vaardigheden bij verdachten. Bovendien wordt in de literatuur gesuggereerd dat het gebruik van taakstraffen de druk op de gevangenisinstellingen zou kunnen verminderen, wat onder bepaalde omstandigheden kan bijdragen aan verbeterde leefomstandigheden voor gedetineerden. Deze thesis beoogt daarmee niet alleen een bijdrage aan het academische debat over de taakstraf in Suriname, maar wil tevens praktische inzichten

[5] Verdachten krijgen opvallende taakstraf in Nickerie | Suriname Nieuws Centrale, geraadpleegd op 26 november 2025.
[6] Verdachten krijgen opvallende taakstraf in Nickerie | Suriname Nieuws Centrale, geraadpleegd op 26 november 2025.

aanreiken voor beleidsmakers die zich bezighouden met de effectiviteit en maatschappelijke impact van de uitvoering van taakstraffen.

Wetenschappelijke relevantie:

De wetenschappelijke relevantie van deze thesis ligt in de bijdrage aan het begrip van alternatieve strafmaatregelen binnen een ontwikkelingscontext in Suriname en de effectiviteit van taakstraffen in het strafrechtsysteem. In Suriname is er relatief weinig wetenschappelijk onderzoek naar de impact van de taakstraf, met name op het gebied van re-integratie, recidive en maatschappelijke kosten. Deze thesis kan een aanknopingspunt bieden om de effectiviteit van taakstraffen wetenschappelijk te verkennen vanuit juridisch perspectief, en daarmee mogelijk bijdragen aan een bredere kennisbasis over het gebruik van alternatieve straffen in Suriname, een context die wordt gekenmerkt door aanzienlijke economische uitdagingen.

Onderzoeksmethode:

Voor dit empirisch-juridisch wetenschappelijk onderzoek wordt gebruikgemaakt van de kwantitatieve- en de kwalitatieve onderzoeksmethode.

De kwantitatieve onderzoeksmethode richt zich op het verzamelen en analyseren van cijfers en statistieken die verband houden met taakstraffen en gevangenisstraffen in Nederland en Suriname. De statistieken van cijfers houden in:

- een vergelijkende analyse van recidivepercentages;
- analyse van maatschappelijke kosten en
- herkomst van de gegevens, waaronder statistieken van het OM en penitentiaire instellingen.

De kwalitatieve onderzoeksmethode onderzoekt de ervaringen en perspectieven van verschillende betrokkenen binnen het strafsysteem, zoals officieren van justitie en maatschappelijke organisaties die betrokken zijn bij de uitvoering van taakstraffen. De officieren van justitie krijgen middels de OM-richtlijnen de bevoegdheid tot het opleggen van de taakstraf en kunnen daarom bijdragen aan het verkrijgen van een dieper begrip van de bestaande interventies en strategieën binnen het Surinaamse systeem. Hierdoor kan de effectiviteit van taakstraffen vanuit verschillende invalshoeken en de manier waarop deze strafmaatregel wordt ervaren door de betrokkenen bekeken worden.

Naast deze onderzoeksmethoden is literatuuronderzoek van essentieel belang, omdat het een cruciale rol speelt in het begrijpen van de geschiedenis en de effectiviteit van taakstraffen, niet alleen in Suriname, maar ook wereldwijd. Het literatuuronderzoek zal in dit geval twee belangrijke aspecten behandelen: de historische ontwikkeling van taakstraffen en de vergelijking van de uitvoering van taakstraffen in Nederland en Suriname, met de nadruk op de juridische kaders. Aangezien er geen uitgebreide Surinaamse literatuur beschikbaar is over taakstraffen, biedt de Nederlandse literatuur - als bron - de nodige kennis en inzichten in dit kader. Nederland heeft al geruime tijd taakstraffen geïntegreerd in hun strafrechtssysteem, wat

de mogelijkheid biedt om goed gedocumenteerde en wetenschappelijk onderzochte inzichten te verkrijgen. De Nederlandse situatie fungeert hierbij als hulpmiddel om mogelijke aandachtspunten voor Suriname in kaart te brengen.

Dit juridisch wetenschappelijk onderzoek heeft als doel een uitgangspunt te leggen voor verdere verkenning van de uitvoering van taakstraffen. De bevindingen kunnen richting geven aan mogelijke beleidsaanbevelingen voor het verbeteren van aspecten van de Surinaamse strafrechtspleging en het gebruik van taakstraffen als mogelijk alternatief voor strafbare feiten waarop een gevangenisstraf van minder dan zes jaar staat.

Hoofdstuk 1. De taakstraf versus de gevangenisstraf

1.1. Algemeen

De term taakstraf wordt gehanteerd in plaats van de voorheen gangbare benaming 'alternatieve sanctie'. Het Ministerie van Justitie van Nederland introduceerde deze nieuwe benaming in de jaren negentig om duidelijk te maken dat het hierbij niet langer ging om een experimentele of tijdelijke maatregel, maar om een serieuze en strafrechtelijk volwaardige sanctie. Door te spreken van een taakstraf wordt het bestraffende karakter van de maatregel benadrukt en wordt benadrukt dat het niet slechts een 'alternatief' is, maar een zelfstandige strafsoort binnen het Nederlandse sanctiestelsel. Aan het ontstaan van taakstraffen liggen twee belangrijke maatschappelijke ontwikkelingen ten grondslag. Ten eerste leidde een aanzienlijke toename in de criminaliteit tot een overbelasting van de gevangeniscapaciteit. Het tekort aan celruimte vormde daarmee een cruciale aanleiding om op zoek te gaan naar andere vormen van bestraffing dan detentie. Daarnaast speelde het streven naar een meer humane benadering binnen het strafrecht een grote rol. Men wilde sancties ontwikkelen die minder ingrijpend zijn dan vrijheidsbeneming, maar toch effectief en passend zijn.[7] In Suriname is de taakstraf als officiële strafmodaliteit, bestaande uit de werkstraf en leerstraf, voor het eerst geïntroduceerd in 2015 in het Wetboek van Strafrecht. Op 3 januari 2025 werd de taakstraf officieel ingevoerd bij Staatsbesluit, namelijk het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen (S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3). Dit hoofdstuk biedt een diepgaande analyse van de taakstraf, waarbij de inhoud en het doel ervan centraal staan. Verder wordt ingegaan op de juridische criteria voor het opleggen van zowel een gevangenisstraf als een taakstraf.

1.2. De taakstraf als alternatief voor gevangenisstraf

De taakstraf is in artikel 9 van het Wetboek van Strafrecht opgenomen, waarbij de taakstraf als de lichtste vorm van de hoofdstraf wordt gezien.[8] Weliswaar onderscheidt de taakstraf zich van de gevangenisstraf doordat het wordt uitgevoerd in de maatschappij. De gestrafte of veroordeelde wordt niet beroofd van zijn vrijheid, maar beperkt in zijn vrijheid. In plaats van een gevangenisstraf voert de gestrafte of veroordeelde verplichte werkzaamheden uit of volgt hij een specifieke cursus of training. Wanneer de taakstraf niet naar behoren wordt uitgevoerd – bijvoorbeeld door niet op de afgesproken tijden aanwezig te zijn of zich onvoldoende in te zetten voor een cursus – kan alsnog worden overgegaan tot het uitzitten van de oorspronkelijke vrijheidsstraf. [9]
De taakstraf kent verschillende vormen en kan worden afgestemd op de persoon en de ernst van het delict, wat het tot een straf op maat maakt. Het biedt de rechterlijke macht de mogelijkheid om een gepaste effectieve straf op te leggen. Bovendien kan een taakstraf vaak

[7] M. Wijn, *Taakstraffen: Stand van zaken, praktijk en resultaten*, Den Haag: Tappan 1997, p. 20.
[8] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 9.
[9] M. Wijn, *Taakstraffen: Stand van zaken, praktijk en resultaten*, Den Haag: Tappan 1997, p. 19.

snel worden uitgevoerd, is goedkoper dan detentie, vermindert de druk op de gevangeniscapaciteit en leidt het in de praktijk tot lagere recidivecijfers. Het is een maatschappelijk draagvlak dat niet is gebaseerd op leedtoevoeging en vergelding, maar op de mogelijkheden voor resocialisatie en genoegdoening – aan het individuele slachtoffer of aan de samenleving.[10]
Een taakstraf kan worden opgelegd door de rechter of worden aangeboden door de officier van justitie als voorwaarde om strafvervolging te voorkomen. Hiervoor moet de verdachte wel instemmen met het voorstel.[11]
De taakstraf kan worden opgelegd voor onder meer diefstal, inbraak, geweldpleging, vernieling, joyriding of fraude. Toch komt niet iedere verdachte in aanmerking voor een taakstraf. In gevallen van ernstige criminaliteit of wanneer de dader geen bereidheid toont tot gedragsverandering, wordt de gevangenisstraf als passend beschouwd. Taakstraffen zijn met name bedoeld voor plegers van minder ernstige vergrijpen. [12]
De taakstraffen die deze plegers opgelegd kunnen krijgen zijn de volgende:

1. de werkstraf;
2. de leerstraf of
3. een combinatie.

Deze taakstraffen onderscheiden zich van traditionele sancties - zoals de gevangenisstraf en de geldboete - doordat zij in de kern is gericht op het herstel van de verhouding tussen de dader en de samenleving. Waar de traditionele straffen primair worden opgelegd op basis van de ernst van het gepleegde delict en daarmee vooral vergeldend van aard zijn, staat bij de taakstraf de persoon van de dader centraal. De alternatieve straf beoogt niet in de eerste plaats leedtoevoeging of het ontnemen van vrijheden, maar het activeren van de verantwoordelijkheid van de dader jegens de samenleving.[13] De basis van de alternatieve straf is geregeld in artikel 100 van het Wetboek van Strafrecht. Dit artikel houdt in dat de vervolgingsambtenaar voor de aanvang van de terechtzitting een of meer voorwaarden kan stellen ter voorkoming van de strafvervolging wegens strafbare feiten. Uitzondering hierop is dat het slechts om misdrijven moet gaan waarop een gevangenisstraf van minder dan zes jaar is gesteld en dat betrokkene een first offender dient te zijn. De voorwaarden die gesteld kunnen worden - conform lid 2 van dit artikel - zijn het volgende:[14]

a. Betaling aan de Staat van een geldsom, te bepalen een minimumbedrag van SRD 10,- en een maximumbedrag ten hoogste van het maximum van de geldboete die voor het feit is vastgelegd bij wet.

[10] M. Wijn, *Taakstraffen: Stand van zaken, praktijk en resultaten*, Den Haag: Tappan 1997, p. 23.
[11] M. Wijn, *Taakstraffen: Stand van zaken, praktijk en resultaten*, Den Haag: Tappan 1997, p. 19.
[12] M. Wijn, *Taakstraffen: Stand van zaken, praktijk en resultaten*, Den Haag: Tappan 1997, p. 19.
[13] H.C. Wiersinga, *Differentiatiefase*: *Reader II voor het Onderwijs in het Penitentiair Recht*, Arnhem: Gouda Quint 1994, p. 150.
[14] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 39.

b. Afstand van voorwerpen die in beslag zijn genomen en vatbaar zijn voor verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer.
c. Uitlevering, of voldoening aan de Staat van de geschatte waarde, van voorwerpen die vatbaar zijn voor verbeurdverklaring.
d. Voldoening aan de Staat van een geldbedrag of overdracht van in beslag genomen voorwerpen ter gehele of gedeeltelijke ontneming van het ingevolge artikel 54e voor ontneming vatbaar wederrechtelijk verkregen voordeel.
e. Gehele of gedeeltelijke vergoeding van de door het strafbare feit veroorzaakte schade;
f. Het verrichten van onbetaald arbeid of het volgen van een leerproject gedurende ten hoogste honderdentwintig (120) uren.
g. Instemming met openbaarmaking van een of meer van de gestelde voorwaarden.

Door voldoening aan een van deze voorwaarden opgelegd door de vervolgingsambtenaar vervalt het recht tot strafvervolging.

Met de nadruk op sub f van dit artikel kan worden gesteld dat de aard van de opgelegde taken binnen een taakstraf niet willekeurig is, maar een essentieel en doelgericht onderdeel vormt van de opgelegde sanctie. Door het uitvoeren van maatschappelijk nuttige arbeid of het voldoen aan specifieke verplichtingen krijgt de dader de mogelijkheid actief bij te dragen aan het herstel van het geschonden vertrouwen in de samenleving. De straf wordt daarmee een middel tot erkenning van de geldende norm en biedt ruimte voor betekenisvolle reflectie en gedragsverandering. Vanuit het perspectief van de samenleving vertegenwoordigt de taakstraf een symbolisch positieve reactie op het gepleegde delict. Door medewerking vanuit maatschappelijke instellingen en organisaties ontstaat een context waarin de dader niet langer louter als object van vergelding wordt benaderd, maar als subject dat verantwoordelijkheid draagt. In de uitvoering van de straf toont de dader daadwerkelijk bereidheid tot herstel en herintegratie.[15]

Ad 1. De werkstraf

Volgens artikel 1, onder h, van het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen wordt een werkstraf omschreven als een verplichte, onbetaalde, fysieke arbeid, die wordt verricht ten behoeve van de samenleving. De werkstraf vormt daarmee een van de meest toegepaste vormen van taakstraffen binnen het strafrechtssysteem en heeft tot doel de veroordeelde op een constructieve wijze verantwoordelijkheid te laten nemen voor zijn of haar gedrag, zonder dat daarbij detentie noodzakelijk is. Een belangrijk kenmerk van de werkstraf is dat de werkzaamheden additioneel moeten zijn. Dit betekent dat het werk dat wordt opgedragen niet mag leiden tot verdringing op de reguliere arbeidsmarkt. Het betreft dus werkzaamheden die in beginsel niet verricht zouden worden indien er geen taakgestrafte beschikbaar was. In deze context gaat het om extra, niet-commerciële werkzaamheden die bijdragen aan het publieke belang. Dit wordt tevens ondersteund door artikel 3 van het Besluit Tenuitvoerlegging

[15] H.C. Wiersinga, *Differentiatiefase*: *Reader II voor het Onderwijs in het Penitentiair Recht*, Arnhem: Gouda Quint 1994, p. 150.

Taakstraffen Volwassenen. Typische voorbeelden van locaties waar werkstraffen in Nederland worden uitgevoerd zijn onder meer bejaardentehuizen, ziekenhuizen, scholen, kringloopwinkels of andere maatschappelijke instellingen.[16] In vergelijking daarmee worden werkstraffen in Suriname veelal uitgevoerd bij de dienst Openbaar Groen, waar veroordeelden worden ingezet voor het onderhoud, het schoonhouden en de verzorging van openbare ruimten, zoals plantsoenen, bermen en wegen.

Ten aanzien van de duur van de werkstraf stelt artikel 6 van het *Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen* duidelijke grenzen, in samenhang met het Wetboek van Strafrecht. Op grond van artikel 39 van het Wetboek van Strafrecht mag de werkstraf een maximum van 240 uur bedragen, en dient zij te worden voltooid binnen een termijn van één jaar, met een mogelijkheid tot verlenging met nogmaals één jaar. Indien de werkstraf wordt opgelegd op basis van artikel 100 van het Wetboek van Strafrecht – doorgaans in het kader van bijzondere voorwaarden of in combinatie met andere sancties – geldt een maximum van 120 uur.

Het idee erachter is dat de veroordeelde iets terugdoet voor de maatschappij, zonder daar zelf financieel gewin uit te halen. Tegelijkertijd wordt voorkomen dat hij of zij in detentie belandt, wat ook maatschappelijke en financiële voordelen oplevert.[17]

Wat vooral in acht genomen moet worden is dat de verdachte toestemt voor de werkstraf, dit om iedere schijn van dwangarbeid te vermijden.[18]

Ad 2. De leerstraf

Een leerstraf is een specifieke vorm van taakstraf die onder zekere dwang wordt opgelegd aan de gestrafte, met als doel het bijbrengen van bepaalde vaardigheden en het confronteren van de dader met de gevolgen van diens handelen, met name voor het slachtoffer en de samenleving. De leerstraf is primair gericht op gedragsverandering en kent een onderwijzend en corrigerend karakter.[19]

Binnen het kader van de artikelen 7, 8 en 9 van het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen wordt de leerstraf gedetailleerd geregeld. Daaruit volgt dat een leerstraf moet worden beschouwd als een op gedragsverandering gerichte interventie, waarbij het ondergaan van een erkende gedragsinterventie centraal staat. Deze gedragsinterventie dient zorgvuldig te worden ingericht, met duidelijke doelstellingen, methodieken, een omschreven doelgroep, en

[16] M. Wijn, *Taakstraffen: Stand van zaken, praktijk en resultaten*, Den Haag: Tappan 1997, p. 35.

[17] Nota van Toelichting bij het Staatsbesluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen (S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3.

[18] M. Wijn, *Taakstraffen: Stand van zaken, praktijk en resultaten*, Den Haag: Tappan 1997, p. 35.

[19] M. Wijn, *Taakstraffen: Stand van zaken, praktijk en resultaten*, Den Haag: Tappan 1997, p. 32.

een vastgelegd aantal uren en activiteiten. Daarnaast moet de interventie effectief zijn en in verhouding staan tot het gepleegde delict.[20]

De uitvoering van de leerstraf vindt plaats onder verantwoordelijkheid van de reclassering, in nauwe samenwerking met het OM, dat toezicht houdt op de inhoudelijke kwaliteit en toetsing van de gebruikte methoden. Indien een nieuwe gedragsinterventie wordt ontwikkeld, wordt deze ter beoordeling voorgelegd aan het OM. Pas na goedkeuring – expliciet of stilzwijgend – kan deze interventie worden ingezet binnen het kader van de leerstraffen.[21]

De leerstraf vervult daarmee niet slechts een sanctionerende, maar ook een preventieve en resocialiserende functie. Zij beoogt de veroordeelde bewust te maken van de impact van diens handelen, handvatten aan te reiken voor gedragsverandering, en recidive te voorkomen door het bevorderen van maatschappelijke verantwoordelijkheid en persoonlijke ontwikkeling.[22]

Ad 3. Een combinatie

Taakstraffen kunnen ook in combinatie opgelegd worden – zoals leerstraf met werkstraf of leerstraf met een voorwaardelijke gevangenisstraf. Bij een gecombineerde taakstraf wordt de veroordeelde zowel verplicht onbetaald werk te verrichten (werkstraf) als deel te nemen aan een leerproject gericht op gedragsverandering (leerstraf).[23]

In Suriname is een combinatie van de taakstraf en voorwaardelijke gevangenisstraf niet mogelijk. Dat komt doordat het OM of een taakstraf oplegt of de vervolging doorbrengt, maar niet beide tegelijk als zelfstandige straffen.[24]

Het opleggen van een taakstraf is niet alleen bedoeld als strafmaatregel, maar draagt ook een duidelijke verbeteringsgedachte in zich. Het is een sanctie met een dubbele betekenis: enerzijds fungeert het als een minimale voorwaarde (de veroordeelde moet in ieder geval verantwoordelijkheid nemen voor zijn daden) en anderzijds vertegenwoordigt het een ideaal, namelijk dat de straf bijdraagt aan het herstel van zowel de dader als de maatschappij. Een fundamenteel uitgangspunt van de taakstraf is dat de dader er in elk geval niet slechter van zou mogen worden. Dit in tegenstelling tot korte vrijheidsstraffen, die in veel landen nog steeds gangbaar zijn. Het probleem met dergelijke gevangenisstraffen is dat ze vaak zonder voldoende onderscheid worden toegepast. Er wordt weinig rekening gehouden met het verschil tussen doorgewinterde criminelen en mensen die onder druk van moeilijke levensomstandigheden tot strafbaar gedrag zijn gekomen. Beide groepen worden doorgaans in dezelfde penitentiaire

[20] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 7.

[21] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 8.

[22] M. Wijn, *Taakstraffen: Stand van zaken, praktijk en resultaten*, Den Haag: Tappan 1997, p. 36.

[23] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 39.

[24] Mr. R. Chotkoe, officier van justitie, 2 oktober 2025 (Zie bijlage 1).

inrichtingen geplaatst, waardoor het risico op zogenaamde 'criminele besmetting' groot is. First offenders - mensen die voor het eerst in aanraking komen met justitie - lopen in de gevangenis het gevaar om verder af te glijden, doordat ze intensief in contact komen met ‘grote’ criminelen. Daarbij komt dat de omstandigheden in gevangenissen in veel gevallen verschrikkelijk zijn. Overvolle cellen, gebrek aan zinvolle dagbesteding en weinig uitzicht op persoonlijke ontwikkeling dragen bij aan gevoelens van frustratie en onvrede. Dit alles kan leiden tot een diepere verbittering jegens de samenleving, wat de kans op recidive vergroot. In die zin schiet het gevangenissysteem vaak tekort in zijn doel om herhaling van strafbaar gedrag te voorkomen. De taakstraf biedt in veel gevallen een menselijker en effectiever alternatief. Het geeft de veroordeelde de mogelijkheid om op een constructieve manier verantwoordelijkheid te nemen, iets terug te doen voor de maatschappij en tegelijkertijd nieuwe vaardigheden of inzichten op te doen. Zo kan de straf bijdragen aan re-integratie in plaats van vervreemding.[25]

1.3. Wettelijke kader voor taakstraffen in Suriname

In de afgelopen jaren heeft Suriname belangrijke stappen gezet om alternatieve straffen, waaronder met name de taakstraf, structureel te integreren binnen het nationale strafrechtelijk systeem. Deze ontwikkeling past binnen een bredere visie op modernisering van het strafrecht en sluit aan bij de internationale tendens waarin steeds meer waarde wordt gehecht aan herstelrechtelijke benaderingen en het voorkomen van onnodige detentie, met name voor specifieke doelgroepen zoals minderjarigen en ‘first offenders’. De achterliggende gedachte is dat personen die voor het eerst met het strafrecht in aanraking komen, en in het bijzonder jeugdige delinquenten, vaker in aanmerking zouden moeten komen voor een tweede kans, waarbij niet zozeer de vergelding, maar het herstel van schade, gedragsverandering en maatschappelijke re-integratie centraal staan. In dit kader is de taakstraf geïntroduceerd als een zinvol en proportioneel alternatief voor korte vrijheidsstraffen of geldboetes.[26]

Het wettelijk kader voor de taakstraf in Suriname is formeel vastgelegd in het Wetboek van Strafrecht, zoals gewijzigd in 2015. In deze herziening is een afzonderlijke regeling opgenomen die de taakstraf niet alleen erkent als zelfstandige hoofdstraf, maar ook als volwaardig onderdeel van het strafrechtelijk sanctiestelsel positioneert. Deze regeling wordt nader uitgewerkt in artikel 39 en de daaropvolgende artikelen (artikel 39 e.v.) van het Wetboek van Strafrecht, waarmee een duidelijke wettelijke grondslag is gecreëerd voor zowel de oplegging als de praktische uitvoering en handhaving van taakstraffen. Hiermee heeft de wetgever gepoogd om de taakstraf juridisch zorgvuldig te verankeren en voldoende waarborgen te bieden voor zowel de rechtspositie van de veroordeelde als de maatschappelijke veiligheid.[27]

---

[25] D. Van de Landen, *Straf en Maatregel: Een onderzoek naar het onderscheid tussen straf en maatregel in het strafrecht,* Arnhem: Gouda Quint BV 1992, p. 176.

[26] Nota van Toelichting bij het Staatsbesluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen (S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3.

[27] Nota van Toelichting bij het Staatsbesluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen (S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3.

In artikel 39 is onder meer geregeld op welke wijze een taakstraf door de rechter kan worden opgelegd, welke vormen deze kan aannemen (zoals een werk- of leerstraf), en binnen welke termijn deze ten uitvoer moet worden gelegd. Ook wordt in dit artikel de maximale duur van de taakstraf vastgelegd – met een onderscheid tussen de verschillende typen straffen – evenals de mogelijkheid tot combinatie van werk- en leercomponenten, afhankelijk van de aard van het delict en de persoonlijke omstandigheden van de dader.[28]

De daaropvolgende artikelen (39a tot en met 39h) voorzien in een gedetailleerde regeling van bijkomende aspecten die verband houden met de tenuitvoerlegging van de taakstraf. Zo bepaalt artikel 39a dat de rechter bij de oplegging van een taakstraf tevens vervangende hechtenis dient vast te stellen, die ten uitvoer kan worden gelegd indien de taakstraf niet of niet naar behoren wordt uitgevoerd.

Artikel 39b regelt het toezicht op de uitvoering van de taakstraf, een taak die in beginsel bij het OM berust, maar die in de praktijk – al dan niet via delegatie – ook kan worden uitgevoerd door de reclassering of een daartoe bevoegde instantie.

Verder voorziet artikel 39c in de mogelijkheid voor het OM om, indien daartoe noodzaak bestaat, de aard of inhoud van de taakstraf te wijzigen, bijvoorbeeld wanneer de gestrafte door medische, sociale of andere omstandigheden de oorspronkelijke taakstraf niet (meer) kan uitvoeren.

Artikel 39d bevat bepalingen over de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis, indien de veroordeelde zonder geldige reden nalaat de opgelegde taakstraf uit te voeren. Daarbij is tevens in artikel 39e vastgelegd dat de veroordeelde het recht heeft om tegen een dergelijke beslissing van het OM een bezwaarschrift in te dienen, waarvan de behandeling door de rechter op duidelijke wijze is geregeld.

Voorts wordt in artikel 39f bepaald binnen welke termijn het OM gebruik dient te maken van zijn bevoegdheden tot wijziging van de taakstraf of het aanzeggen van vervangende hechtenis. Deze termijn is gesteld op de duur van de oorspronkelijk vastgestelde uitvoeringsperiode, vermeerderd met een maximumtermijn van drie maanden. Artikel 39g ziet op de afronding van de taakstraf, en verplicht het OM om, na correcte uitvoering van de straf, dit formeel vast te stellen en schriftelijk mede te delen aan de veroordeelde.

Ten slotte bepaalt artikel 39h dat bij of krachtens staatsbesluit nadere regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de uitvoering van taakstraffen. In dit verband is inmiddels het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen vastgesteld, waarin onder meer concrete bepalingen zijn opgenomen over de inhoud van de taakstraf, de rechten en plichten van de taakgestrafte, alsook de wijze van tenuitvoerlegging en het toezicht daarop. Deze uitvoeringsregeling vormt een belangrijke aanvulling op het wettelijke kader en beoogt de praktijk van taakstraffen juridisch en organisatorisch verder te stroomlijnen. Met deze

[28] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 39.

wettelijke en beleidsmatige ontwikkelingen heeft Suriname zich op duidelijke wijze gecommitteerd aan de toepassing van taakstraffen als alternatief voor detentie.[29]

1.4. Criteria voor opleggen van taakstraf en gevangenisstraf in Suriname

1.4.1. Criteria opleggen taakstraf

De criteria voor het opleggen van taakstraffen in Suriname zijn gebaseerd op het Wetboek van Strafrecht en worden aangevuld door het uitvoeringsbesluit met betrekking tot de taakstraf, te weten het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen. Volgens artikel 9a van het Wetboek van Strafrecht van Suriname kan de rechter in plaats van of naast een andere hoofdstraf een taakstraf opleggen, mits deze straf in verhouding staat tot de ernst van het gepleegde feit en de persoon van de dader.[30] Ook de omstandigheden waaronder het delict is gepleegd zijn van belang bij het opleggen van de taakstraf.[31]
De belangrijkste criteria die in acht moeten worden genomen bij het opleggen van de taakstraf is ingevolge artikel 9a Sr het volgende:

1. de ernst van het feit;
2. de persoon van de dader en
3. de feiten en omstandigheden rondom het delict.

Ad 1. Ernst van het feit

De ernst van het feit verwijst naar de zwaarte of impact van het gepleegde strafbare feit, gemeten aan de hand van factoren zoals de aard van het delict (bijvoorbeeld geweld, drugs, diefstal), de gevolgen voor slachtoffers of de samenleving, de mate van opzet of voorbereiding, en de rol van de dader daarin. Bij de beoordeling van deze ernst kijkt de rechter ook naar bijkomende omstandigheden, zoals of er sprake was van recidive, medeplichtigheid, het gebruik van wapens of gevaarzettend gedrag. De ernst van het feit speelt een centrale rol bij het bepalen van de soort en hoogte van de straf, en vormt een toetssteen voor de proportionaliteit ervan ten opzichte van het gepleegde delict.[32] De Hoge Raad bevestigt dat de ernst van het feit een tweeledige toets is – wettelijke strafbedreiging en de impact op de lichamelijke integriteit van het slachtoffer.[33]

[29] Nota van Toelichting bij het Staatsbesluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen (S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3.
[30] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 9a.
[31] M. Wijn, *Taakstraffen: Stand van zaken, praktijk en resultaten*, Den Haag: Tappan 1997, p. 24.
[32] J. De Hullu, *Materieel Strafrecht: Over algemene leerstukken van strafrechtelijke aansprakelijkheid naar Nederlands recht*, Deventer: Kluwer 2009, p. 67.
[33] HR 24 januari 2017, ECLI:NL:HR:2017:66, NJ 2017/70

Ad 2. De persoon van de dader

In het strafrecht speelt de persoon van de dader een belangrijke rol. Dit is van belang bij het vaststellen van schuld, de vraag of iemand toerekeningsvatbaar is, en bij het opleggen en bepalen van een straf. Een menselijke handeling begint altijd bij een lichamelijke beweging. Die beweging is terug te voeren op de wil en de psyche (de geest) van de dader. Zonder een wil is er geen basis voor strafrechtelijke verantwoordelijkheid. Daarom zijn bijvoorbeeld reflexen niet strafbaar - daar zit geen bewuste keuze achter. In elke gedraging zit dus een psychische kant, vooral gedragingen die bewust en met een bedoeling (intentioneel) plaatsvinden, zijn relevant in het strafrecht. Daarnaast gaat het niet alleen om de daad zelf, maar ook om de persoon van de verdachte of veroordeelde. Zijn of haar persoonlijke eigenschappen en omstandigheden spelen een rol bij het beoordelen van de strafbaarheid en het kiezen van een passende straf of maatregel. Dit sluit aan bij het persoonlijkheidsbeginsel, dat zegt dat er rekening moet worden gehouden met de unieke persoon van de dader.[34]

Ad 3. De feiten en omstandigheden

De verdenking moet berusten op objectieve en concrete gegevens die relevant zijn voor het strafbaar feit. Dit kan onder meer bestaan uit feitelijke waarnemingen van strafbare gedragingen, verklaringen van getuigen, aangetroffen sporen bij misdrijven of anonieme tips. Ook ervaringsoordelen van opsporingsambtenaren mogen een basis voor verdenking opleveren. De feiten en omstandigheden moeten objectief bezien voldoende aanleiding geven voor een verdenking van het plegen van een strafbaar feit. Louter algemene vermoedens of subjectieve indrukken, zonder nadere onderbouwing door concrete gegevens, zijn ontoereikend om te spreken van een redelijk vermoeden van schuld.[35]
Het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen stelt met betrekking tot het opleggen van de taakstraf nadere voorwaarden – welke onder meer zijn:

1. De bereidheid van de verdachte om de taakstraf uit te voeren. Als de verdachte niet akkoord gaat met de taakstraf, zal de taakstraf niet worden uitgevoerd en kan het OM vooralsnog de vervolging voortzetten.[36]

2. Het gepleegde delict, waarbij een relatie tussen het gepleegde feit en de te verrichten taakstraf moet worden nageleefd. De taakstraf moet, waar mogelijk, aansluiten bij de aard van het delict. Dit bevordert het besef van verantwoordelijkheid.[37]

---

[34] J. De Hullu, *Materieel Strafrecht: Over algemene leerstukken van strafrechtelijke aansprakelijkheid naar Nederlands recht*, Deventer: Kluwer 2009, p. 202-203.
[35] C.P.M. Cleiren & J.F. Nijboer, *Strafvordering*, Deventer: Kluwer 2001, p. 68.
[36] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 12 lid 4.
[37] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 11.

3. De geschiktheid van de dader om de taakstraf naar behoren te verrichten. Er wordt gekeken of de dader fysiek en mentaal in staat is om de taakstraf uit te voeren. Ook wordt rekening gehouden met motivatie, werkhouding en eventuele persoonlijke omstandigheden die invloed hebben op het succesvol afronden van de taakstraf.[38]

4. De gestructureerde en proportionele toepassing van werkstraffen binnen het wettelijke kader. Dit betekent dat de taakstraf zorgvuldig moet worden afgestemd op de ernst van het delict. De straf moet passen binnen de grenzen van de wet en in verhouding staan tot het gepleegde misdrijf. Het doel is een eerlijke en rechtvaardige straf.[39]

5. De werkstraf mag niet langer duren dan 240 uur en moet volgens het vonnis binnen één jaar volledig zijn uitgevoerd. De termijn kan door het OM eenmaal met een jaar worden verlengd, mits nodig, om de uitvoering alsnog mogelijk te maken.[40]

1.4.2. Criteria opleggen gevangenisstraf

Binnen het Surinaamse rechtssysteem bestaan duidelijke criteria voor het opleggen van een gevangenisstraf. Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechter rekening met het Wetboek van Strafrecht van Suriname, relevante jurisprudentie en fundamentele beginselen van het strafrecht, zoals het legaliteitsbeginsel, proportionaliteit, subsidiariteit en individualisering van de straf.[41] Deze uitgangspunten worden in het volgende hoofdstuk verder toegelicht. Op grond van artikel 9 van het Wetboek van Strafrecht heeft de rechter de bevoegdheid om te kiezen uit verschillende straffen, waaronder de gevangenisstraf.[42]

De criteria voor het opleggen van een gevangenisstraf vertonen gelijkenis met die voor het opleggen van een taakstraf. In beide gevallen kijkt de rechter naar drie hoofdcomponenten: de ernst van het delict, de persoon van de dader en de specifieke omstandigheden van het geval.
Een sprekend voorbeeld waaruit duidelijk blijkt hoe het Hof van Justitie bij de vaststelling van de gevangenisstraf de drie hoofdcriteria – de ernst van het delict, de persoon van de dader en de omstandigheden van het geval – zorgvuldig heeft afgewogen, is te vinden in de uitspraak SRU-HvJ-2022-19 van 9 februari 2022.[43] Deze hoofdcomponenten zijn ook uitvoerig behandeld in paragraaf 1.4.1.
Het verschil tussen beide sancties is ten eerste - dat de straf wordt opgelegd ‘wegens’ het delict en de taakstraf ‘naar aanleiding van’ een delict teneinde preventie en herstellende doelen te bereiken. Ten tweede zit het verschil in de zwaarte van de straf. Bij een gevangenisstraf gaat

[38] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 11 lid 5.
[39] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 6.
[40] Volwassenen), art. 6.
[41] N. Jörg, *Strafrecht met mate*, Deventer: Kluwer 2016, p. 336.
[42] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 9.
[43] SRU-HvJ-2022-19 d.d. 9 februari 2022.

het om een zwaardere strafmaat. De gevangenisstraf is tijdelijk of levenslang.[44] De duur van de op te leggen gevangenisstraf wordt bepaald aan de hand van de volgende factoren:

1. Per speciaal delict:
Bij dit criterium wordt de strafmaat voor gevangenisstraf specifiek bepaald op basis van het type delict en daaraan gekoppelde wettelijke maximum. Deze maxima zijn vastgelegd in het Wetboek van Strafrecht en vormen dus het uitgangspunt bij de strafoplegging. Elk misdrijf kent zijn eigen maximumstraf. Enkele voorbeelden uit het Wetboek van Strafrecht zijn:

- *Eenvoudige mishandeling*

De wet stelt in artikel 360 van het Wetboek van Strafrecht dat voor eenvoudige mishandeling een gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren kan worden opgelegd.

- *Diefstal*

De diefstal – zoals geregeld in artikel 370 van het Wetboek van Strafrecht - kent een maximum van vier jaar gevangenisstraf.

- *Moord*

Voor moord – in de zin van artikel 349 van het Wetboek van Strafrecht - bepaalt de wet dat de straf levenslange gevangenisstraf of een tijdelijke gevangenisstraf van ten hoogste vijftig jaar.

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat de wettelijke maximumstraffen aanzienlijk verschillen per misdrijf en weerspiegelen de ernst van het delict. Deze verschillen tonen duidelijk aan dat de wetgevende macht voor lichtere feiten lagere maxima hanteert, terwijl voor zware misdrijven, zwaardere straffen zijn voorgeschreven.

2. Strafverzwarende omstandigheden:
Strafverzwarende omstandigheden kunnen hun oorsprong vinden in verschillende bronnen – namelijk:

- specifiek in de wet, als oriëntatiepunten in de jurisprudentie of
- in de algemene praktijk als strafoplegging.

In de praktijk spelen diverse verzwarende factoren een rol bij de strafoplegging die gedetailleerd zijn opgesomd in de oriëntatiepunten voor straftoemeting en LOVS- afspraken van Nederland. Deze factoren zijn, te weten:[45]

- meerdere daders of samenwerking, vooral als de verdachte een leidende rol speelde;
- zorgvuldige planning, professioneel of stelselmatig karakter, zoals een hoog frequentie of lange duur van het delict;
- aanzetten van anderen tot het delict, zelfs zonder formele uitlokking als beschuldiging;
- invloed van alcohol of drugs tijdens het plegen;
- ernstige of meervoudige schade, zoals meerdere slachtoffers of zeer ernstige gevolgen;

[44] N. Jörg, *Strafrecht met mate*, Deventer: Kluwer 2016, p. 336.

[45] Oriëntatiepunten voor straftoemeting en LOVS-afspraken 2025, p. 9.

- bewust nastreven van ernstige uitkomsten, ook als die niet zijn bereikt;
- bijzonder ernstig geweld;
- misbruik van kwetsbare posities, zoals weerloze slachtoffers of vertrouwensbanden;
- misbruik van persoonlijke gegevens;
- opnames van het delict (foto/video) of verspreiding daarvan;
- discriminerende of racistische motieven;
- verdachte locatie of publieke orde verstorende context;
- delictpatroon, ook bij herhaling zonder formele recidive en
- ontsluimerende proceshouding, zoals het niet erkennen van ernst of respectloos gedrag tegenover slachtoffers of nabestaanden.

Wanneer één of meerdere van bovenstaande factoren meespelen, rechtvaardigt dit over het algemeen een hogere straf binnen de wettelijke grenzen**.**

Een andere belangrijke verzwarende omstandigheid is 'recidive'. Wanneer een verdachte na veroordeling opnieuw soortgelijke feiten pleegt, is het gebruikelijk dat de rechter een zwaardere gevangenisstraf uitspreekt. Van doorslaggevend belang bij deze beoordeling is dat het nieuwe delict soortgelijk is aan eerdere veroordelingen en dat deze binnen een relevante termijn hebben plaatsgevonden. Hoe meer eerdere veroordelingen er zijn en hoe korter de periode tussen die veroordelingen, des te sterker het gewicht van recidive kan worden meegewogen. Als de verdachte eerder onherroepelijk is veroordeeld voor ongelijksoortige feiten, hoeft dat niet zonder meer tot strafverzwaring te leiden.[46]

1.5. Procedure van oplegging tot tenuitvoerlegging van de taakstraf

In 2015 werd de taakstraf als sanctievorm formeel opgenomen in het Surinaamse Wetboek van Strafrecht. Sindsdien dient de procedure voor oplegging volledig conform wettelijke normen te verlopen. Artikel 100 van het Wetboek van Strafrecht verleent het OM de bevoegdheid om, in plaats van strafvervolging, een transactie voor te stellen waarbij onder meer een taakstraf kan worden opgelegd.[47]
Een praktijkvoorbeeld hiervan is 'het Makandra-programma'. Dit programma illustreert hoe de oplegging en tenuitvoerlegging van taakstraffen in de praktijk worden uitgevoerd.
Het Makandra-programma luidt als volgt: [48]

"Onder leiding van het Openbaar Ministerie (OM) is op maandag 3 april 2023 de zes maanden durende pilot taakstraffen van start gegaan. De pilot is tot stand gekomen vanwege een samenwerking in het kader van het Makandra-programma tussen de afdeling Forensisch Maatschappelijke Zorg (FMZ) ressorterend onder het onder directoraat Forensische Zorg van het ministerie van Justitie en Politie en counterpart Reclassering Nederland. De taakstraf is één van de vier hoofdonderdelen waar de samenwerking tussen FMZ en Reclassering

[46] Oriëntatiepunten voor straftoemeting en LOVS-afspraken 2025, p. 7.

[47] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 100.

[48] Start pilot taakstraffen onder leiding van Openbaar Ministerie, geraadpleegd op 26 november 2025.

Nederland zich op richt. Samenhangend hiermee is er eveneens een Makandra-project gestart tussen de Openbaar Ministeries van Suriname en Nederland, dit met het doel om de taakstrafpilot verder te ondersteunen. Voorafgaand aan de uitvoering van dit pilotproject hebben de Surinaamse vervolgingsambtenaren en enkele medewerkers van de afdeling Forensisch Maatschappelijke Zorg in februari 2023 een kennissessie rondom de werkstraf als strafmodaliteit doorlopen, verzorgd door mr. Danny Hazejager, officier van justitie en Gissela Conrad van Reclassering Nederland.

De taakstraf een novum voor Suriname

De pilot taakstraffen hangt samen met artikel 100 van het Surinaams Wetboek van Strafrecht, waarbij het OM de mogelijkheid heeft misdrijven waarop een gevangenisstraf van 6 jaar of minder staat, middels een transactie buiten proces af te handelen. De afhandeling van zaken buiten proces is niet nieuw in Suriname. Zo kunnen er al aan verdachten voorwaarden worden opgelegd zoals het vergoeden van de door de benadeelde geleden schade of het betalen van een geldboete aan de Staat. Wel is nieuw voor Suriname dat het OM de mogelijkheid heeft om gedurende deze pilot minder ernstige strafzaken met een werkproject af te doen. Een transactievoorstel kan naast het opleggen van een boete of vergoeding van schade, bestaan uit een werk- of leerproject.

De pilot taakstraffen zal zich uitsluitend richten op het uitvoeren van onbetaalde arbeid van maximaal 40 uur en zal binnen de ressorten van Bureau Geyersvlijt, Bureau Nieuwe Haven en Bureau Keizerstraat worden uitgevoerd. De afdoening middels een werkproject heeft onder andere als voordeel dat de verdachte iets terug doet voor de maatschappij, terwijl hij ook boete doet voor hetgeen hij heeft misdaan. Ook is bewezen dat deelnemers aan taakstraffen, minder snel recidiveren. Als de deelnemer aan de pilot zijn werkproject niet voltooid of niet goed meewerkt, zal het OM alsnog tot vervolging overgaan.

Bureau Geyersvlijt een bijzondere rol

Waarnemend korpschef van het Korps Politie Suriname, Ruben Kensen, heeft een ruimte beschikbaar gesteld aan de afdeling FMZ van waaruit zij haar taken ten behoeve van deze pilot kan uitvoeren. Op 1 februari 2023 heeft de korpschef de sleutels van de werkruimte op Bureau Geyersvlijt overhandigd aan het hoofd van de afdeling FMZ, mevrouw Gaynel Nyon-San A Jong. Twee medewerksters van FMZ zijn op 1 april 2023 gestart met de uitvoering van hun werkzaamheden. Zij hebben de taak het OM schriftelijk te informeren over de geschiktheid van de mogelijk voor de taakstraf in aanmerking komende verdachte. Ook dragen zij zorg voor de administratieve afwikkeling van het proces. Voor het uitvoeren van de onbetaalde arbeid zijn twee werkplekken uitgekozen, namelijk het Onderdirectoraat Algemeen Beheer van het ministerie van Justitie en Politie en het Directoraat Openbaar Groen van het ministerie van Openbare Werken. De afdeling Forensisch Maatschappelijke Zorg bepaalt bij welke van de twee werkplekken iemand geplaatst wordt en monitort de uitvoering van de werkzaamheden.

Commissie Uitvoeringsbesluiten Taakstraffen

Momenteel werkt de Commissie Uitvoeringsbesluiten Taakstraffen aan de uitvoeringsbesluiten die ertoe moeten leiden dat niet alleen buiten proces, maar ook bij vonnis taakstraffen opgelegd kunnen worden".

Dit praktijkvoorbeeld biedt de mogelijkheid om de procedure voor het opleggen en uitvoeren van de taakstraf in duidelijke stappen en op gedetailleerde wijze te analyseren. De stappen zijn, te weten:

Stap 1: Voorbereiding
Allereerst is vastgesteld dat vóór de start van de pilot een uitgebreide voorbereiding en training heeft plaatsgevonden. Deze kennissessies waren bestemd voor vervolgingsambtenaren van het OM en medewerkers van de afdeling Forensisch-Maatschappelijke Zorg (FMZ). Deze training was noodzakelijk, omdat artikel 100 van het Wetboek van Strafrecht het OM expliciet bevoegd maakt een taakstraf als transactie, dus buiten het proces om, toe te passen. De voornaamste doelstellingen zijn enerzijds het voorkomen dat strafzaken – vooral bij relatief lichte vergrijpen met een maximale gevangenisstraf van minder dan zes jaar – bij de rechter eindigen, en anderzijds dat de verdachte verantwoordelijkheid neemt voor zijn daden en daarmee recidive wordt tegengegaan.

Stap 2: Selectie door FMZ en rapportage aan het OM
Bij een strafbaar feit verricht de politie eerst het opsporingsonderzoek, waarna het dossier wordt overgedragen aan het OM. Vanaf dat moment heeft de politie geen rol meer in de oplegging of tenuitvoerlegging van een taakstraf. Het OM beoordeelt of voor het betreffende strafbare feit een taakstraf opgelegd kan worden – een proces dat in samenwerking met FMZ wordt gecoördineerd.[49]
Vervolgens beoordeelt FMZ welke verdachten in aanmerking komen voor een taakstraf, en legt dit advies schriftelijk vast voor het OM. Op basis van dit rapport formuleert het OM vervolgens de transactievoorwaarden, waarin de werkstraf wordt vastgelegd. Dit geschiedt op basis van artikel 12 lid 2 en 3 van het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen. Wordt het voorstel door de verdachte geaccepteerd en worden de werkzaamheden conform uitgevoerd, dan leidt dit tot een definitieve afdoening buiten proces.[50]

Stap 3: Uitvoering van de taakstraf[51]
Uit de praktijk blijkt dat FMZ tot op heden een aantal locaties heeft aangewezen voor de uitvoering van taakstraffen, in het bijzonder werkstraffen. Deze locaties zijn onder andere:

- Het Onderdirectoraat Algemeen Beheer van het Ministerie van Justitie en Politie;
- Het directoraat Openbaar Groen en Afvalbeheer van het Ministerie van Openbare Werken;
- Het Dierenasiel en
- De Paramaribo Zoo.

De uitvoering van de taakstraffen vindt plaats op basis van een interne samenwerking tussen FMZ en het OM. Wanneer het OM een transactievoorstel doet, wordt hiervan een melding

[49] Bharosa, P., Chef van dienst, d.d. 25 november 2025. Zie bijlage 4.

[50] Fredison, Onderhoofd Afdeling Forensisch Maatschappelijk Zorg, d.d. 15 juli 2025. Zie bijlage 3.

[51] Fredison, Onderhoofd Afdeling Forensisch Maatschappelijk Zorg, d.d. 15 juli 2025. Zie bijlage 3.

gedaan bij FMZ. Bij deze melding worden de volgende gegevens van de betrokkene meegestuurd, namelijk: een pasfoto, een kopie van het legitimatiebewijs en de contactgegevens.

FMZ neemt vervolgens contact op met de betrokkene en roept deze op voor een intakegesprek. Tijdens dit gesprek wordt beoordeeld of de persoon geschikt is voor het uitvoeren van een taakstraf in het kader van een transactie. Ook wordt tijdens dit gesprek het volgende besproken:

- een startdatum voor de taakstraf wordt vastgesteld;
- verplichting om zich tijdig af te melden bij ziekte of vertraging;
- verbod op het gebruik van een mobiele telefoon tijdens werktijd;
- geen bezoek tijdens het uitvoeren van de werkstraf;
- beschikbaarheid opgeven (frequentie per week dat betrokkene inzetbaar is);
- een individueel werkschema wordt opgesteld;
- de gestrafte wordt gewezen op aansprakelijkheid voor opzettelijke schade;
- er wordt gekeken naar de capaciteiten van de persoon om geschikt werk te bepalen en
- de werkplek wordt in overleg met de gestrafte gekozen.

Zodra de werkplek is vastgesteld, maakt FMZ een afspraak met de betreffende locatie. Samen met de gestrafte wordt de werkplek bezocht, en maakt deze kennis met de toezichthouders. Deze toezichthouders zijn de medewerkers van FMZ en de medewerkers van de plek waar de taakstraf wordt uitgevoerd. Daarna worden de persoonsgegevens van de gestrafte officieel overgedragen aan de werkplek. De toezichthouders zijn vervolgens verantwoordelijk voor het bijhouden van feedback over het gedrag en functioneren van de gestrafte. Deze feedback kan zowel positief als negatief zijn en wordt gebruikt om het traject verder te begeleiden en te evalueren.[52]

Stap 4: Voltooiing

In aanvulling op het voorgaande wordt de uitvoering van de werkstraf gemonitord door FMZ. Deze instantie ziet toe op de naleving van de opgelegde taakstraf en rapporteert de voortgang aan het OM. Indien de gestrafte zich correct heeft gedragen en de werkstraf naar behoren heeft verricht, zal FMZ dit aan het OM bevestigen, waarmee de zaak wordt afgesloten. Indien daarentegen blijkt dat de gestrafte de taakstraf niet naar behoren heeft uitgevoerd of zich niet aan de afspraken heeft gehouden, zal FMZ dit eveneens melden, waarna het OM de strafvervolging hervat.[53] Op die manier blijft de controle op de naleving van alternatieve straffen gewaarborgd.[54]

De taakstraf kan - overeenkomstig het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen - ook rechtstreeks bij vonnis worden opgelegd. Ingevolge artikel 11 van dit Besluit stelt het Hof

[52] Mr. N. Ganpat, officier van justitie, 14 oktober 2025. (Zie bijlage 2)

[53] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 12 lid 4.

[54] Fredison, Onderhoofd Afdeling Forensisch Maatschappelijk Zorg, d.d. 15 juli 2025. Zie bijlage 2.

van Justitie binnen 14 werkdagen het vonnis ter beschikking aan het OM. Het is vervolgens de verantwoordelijkheid van het OM, om dit vonnis te betekenen aan de taakgestrafte.[55]
De daaropvolgende stap is dat de reclasseringsambtenaar de taakgestrafte zo spoedig mogelijk oproept voor een intakegesprek. Indien de taakgestrafte niet reageert op deze eerste oproep, volgt er een tweede oproep, vergezeld van een waarschuwing: indien wederom geen gehoor wordt gegeven, wordt de zaak teruggezonden naar het OM.[56]
Bij het intakegesprek tussen de reclasseringsambtenaar en de taakgestrafte worden verschillende kernpunten besproken. Daarbij gaat het onder meer om de inhoud van de taakstraf, de uitleg en aanvangsdatum, en de regels, rechten en plichten die gelden tijdens de tenuitvoerlegging van de taakstraf.[57]
De reclasseringsambtenaar stelt de taakstraf samen, rekening houdende met het gepleegde delict, de capaciteiten en mogelijkheden van de taakgestrafte, diens specifieke omstandigheden, en de reisafstand tot de plaats waar de taakstraf wordt uitgevoerd.[58]
Hierna vindt er een schriftelijke vastlegging, waarbij voorafgaand aan de uitvoering van de taakstraf, deze beslissing voor akkoord ondertekend wordt door de taakgestrafte, de reclasseringsambtenaar en de contactpersoon. Met de contactpersoon wordt hier bedoeld – degene die handelt namens de instelling of organisatie, waar de taakstraf wordt verricht.[59]
Tot slot wordt de schriftelijke beslissing toegezonden aan het OM, terwijl aan de taakgestrafte een afschrift van deze beslissing ter beschikking wordt gesteld.[60]

Een ander pilotproject van het Ministerie van Justitie en Politie, genaamd “Pilotproject Civiele Vorming” werd uitgevoerd in samenwerking met SAO. Dit project was gericht op het ondersteunen van het resocialisatieproces van delinquenten. Het bijzondere aan dit project is dat deelnemers de mogelijkheid kregen een vak te leren en daarvoor een certificaat te behalen.[61]
Het verschil met het Makandra project is dat het "Pilotproject Civiele Vorming” zich specifiek richtte op reeds veroordeelden. De leerstraffen werden binnen de detentie-inrichtingen verzorgd door SAO, terwijl het Makandra project was gericht op verdachten aan wie - ter voorkoming van vervolging - een taakstraf kon worden opgelegd. Omdat de taakstraf in Suriname nog nooit door de rechter is opgelegd, zijn er in de praktijk ook geen veroordeelden die een taakstraf hebben uitgevoerd. Hierdoor had het Makandra-project noodzakelijkerwijs betrekking op verdachten en niet op veroordeelden.

---

[55] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 11 lid 1.
[56] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 11 lid 2 en 3.
[57] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 11 lid 5.
[58] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 11 lid 4.
[59] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 1 sub d.
[60] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 11 lid 7.
[61] Jubileumboek 30 jaar SAO, p. 38.

1.6. Tussenconclusie

Binnen het Surinaams strafrechtssysteem is de taakstraf formeel in 2015 opgenomen in het Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44. De taakstraf heeft in 2025 een nadere uitvoering via het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3, een zelfstandige en wettelijk verankerde strafsoort gevormd. Anders dan de traditionele gevangenisstraf, wordt de taakstraf niet gekenmerkt door vrijheidsbeneming, maar door het verrichten van maatschappelijk nuttige onbetaald arbeid of het volgen van een leerproject, met het oog op gedragsverandering, herstel en maatschappelijke re-integratie.

De taakstraf onderscheidt zich in essentie van de gevangenisstraf doordat de nadruk ligt op het individu en zijn rol binnen de samenleving, eerder dan op leedtoevoeging en vergelding. De straf beoogt een herstelgerichte benadering waarbij de dader – zeker bij lichtere delicten – niet wordt uitgesloten van het maatschappelijk leven, maar juist actief betrokken wordt bij het herstel van het verstoorde rechtsgevoel. Dit komt met name tot uiting in de vormen van werkstraffen en leerstraffen, al dan niet in combinatie, die afgestemd worden op de aard van het delict en de persoonlijke omstandigheden van de dader.

De wettelijke criteria voor het opleggen van een taakstraf in Suriname sluiten nauw aan bij fundamentele strafrechtsbeginselen zoals proportionaliteit en individualisering van de straf. Zowel de rechter als het OM moeten bij hun besluitvorming niet alleen de aard en ernst van het delict in acht nemen, maar ook de persoonlijke omstandigheden, motivatie en geschiktheid van de dader. Deze criteria waarborgen dat de taakstraf niet willekeurig wordt toegepast, maar op zorgvuldige en proportionele wijze wordt ingezet.

De praktische uitwerking van de taakstraf, zoals zichtbaar in het Makandra-programma, toont aan dat Suriname concrete stappen zet om taakstraffen daadwerkelijk ten uitvoer te brengen. Dit programma illustreert dat samenwerking met Forensisch Maatschappelijke Zorg essentieel is voor een doeltreffende uitvoering. De taakstraf wordt daarbij niet slechts als symbolisch instrument ingezet, maar als een gestructureerd proces met duidelijke intakeprocedures, gedragsmonitoring en terugkoppeling naar het OM. Daarmee wordt ook invulling gegeven aan rechtsstatelijke uitgangspunten zoals transparantie, rechtszekerheid en controleerbaarheid.

Al met al toont dit hoofdstuk aan dat de taakstraf binnen het Surinaamse strafrecht een potentieel krachtig instrument kan zijn – mits zorgvuldig toegepast en goed uitgevoerd.

Hoofdstuk 2. Proportionaliteit van de taakstraf en de gevangenisstraf

2.1. Algemeen

In het strafrechtssysteem staat steeds de vraag centraal hoe de rechtsorde op een legitieme manier gehandhaafd kan worden. Het gaat daarbij niet om het uitoefenen van macht, om de macht, noch om een absolute bescherming tegen elke vorm van machtsuitoefening. Strafrecht is namelijk geen instrument van willekeur, maar evenmin een systeem dat simpelweg bescherming biedt tegen de staatsmacht. Het bevindt zich in een spanningsveld tussen twee polen: enerzijds de instrumentele functie, waarin strafrecht als doelgericht middel wordt ingezet om maatschappelijke orde en veiligheid te waarborgen, en anderzijds de beschermende functie, die erop gericht is burgers te vrijwaren van onrechtmatige of onevenredige inmenging door de overheid. Strafrecht moet dus altijd functioneren binnen een kader van rechtsstatelijke beperkingen. De essentie daarvan is dat de overheid weliswaar over machtsmiddelen beschikt, maar deze slechts mag aanwenden op een manier die gebonden is aan vooraf gestelde normen en waarborgen. Deze gebondenheid brengt een zekere terughoudendheid met zich mee, namelijk dat strafrecht niet ongebreideld of instrumenteel mag worden ingezet, maar moet steeds rekening houden met de positie van het individu binnen het constitutionele stelsel. Die terughoudendheid en gebondenheid komen vooral tot uiting in een aantal fundamentele beginselen van het strafrecht. Drie beginselen zijn hierbij van bijzonder belang, te weten: het legaliteitsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en het schuldbeginsel.[62] Samen vormen deze drie beginselen de kern van de strafrechtelijke rechtsbescherming. Zij zorgen ervoor dat strafrecht niet vervalt in instrumenteel machtsgebruik, maar dat het steeds een evenwicht bewaart tussen maatschappelijke belangen en individuele rechten. In het vervolg van dit hoofdstuk zullen deze beginselen afzonderlijk worden besproken en wordt toegelicht hoe zij concreet doorwerken in de toepassing van zowel de taakstraf als de gevangenisstraf. Op die manier wordt zichtbaar gemaakt hoe het Surinaamse strafrecht het evenwicht probeert te bewaren tussen doelmatigheid en rechtsbescherming, en hoe dit uitmondt in keuzes voor alternatieve straffen of vrijheidsbeneming.

2.2. De strafrechtelijke beginselen

2.2.1. Het legaliteitsbeginsel

Het legaliteitsbeginsel is in het Wetboek van Strafrecht als opening in artikel 1 lid 1 opgenomen, te weten *'geen feit is strafbaar dan uit kracht van een daaraan voorafgegane wettelijke strafbepaling'*. In deze bepaling ligt het legaliteitsbeginsel verankerd, een fundamentele pijler van het strafrecht. De kern van het legaliteitsbeginsel komt eveneens tot uitdrukking in de formule *nulla poena sine lege*: geen straf zonder wet. [63]
Het beginsel brengt tot uitdrukking dat de staat slechts mag straffen wanneer er een duidelijke, vooraf vastgestelde wettelijke grondslag aanwezig is. Daarmee wordt willekeur van de

[62] R. Foqué en A.C. 't Hart, *Instrumentaliteit en rechtsbescherming,* Arnhem: Gouda Quint 1990, p. 15-16.
[63] R. Foqué en A.C. 't Hart, *Instrumentaliteit en rechtsbescherming,* Arnhem: Gouda Quint 1990, p. 77.

overheid uitgesloten en krijgen burgers rechtszekerheid over welk gedrag wel of niet strafbaar is.[64]

Het legaliteitsbeginsel geldt niet alleen op grond van het Wetboek van Strafrecht, maar vindt ook steun in andere rechtsbronnen. Zo is het in de Grondwet vastgelegd als constitutionele waarborg en wordt het bovendien bevestigd in internationale verdragen, waaronder het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR) en het Amerikaans Verdrag voor de Rechten van de Mens (AVRM). Deze bredere verankering benadrukt dat het legaliteitsbeginsel niet slechts een nationale regel is, maar een universeel erkend uitgangspunt van een rechtsstaat.

Het legaliteitsbeginsel is in 1789 opgenomen in de Déclaration des droits de l'homme et du citoyen. De letterlijke tekst die hieruit voortvloeit is *"La Loi ne doit établir que des peines strictement et évidemment nécessaires, et nul ne peut être puni qu'en vertu d'une Loi établie et promulguée antérieurement au délit, et légalement appliquée"* – vrij vertaald *"de wet mag slechts straffen vaststellen die strikt en duidelijk noodzakelijk zijn, en niemand kan worden gestraft dan krachtens een wet die vóór het delict is vastgesteld en afgekondigd, en die wettig is toegepast".*

Het beginsel omvat in de kern twee essentiële elementen. Ten eerste betekent het dat er voor strafrechtelijke aansprakelijkheid altijd een wettelijke basis moet bestaan – geen straf zonder wet. Een gedraging kan pas als strafbaar worden aangemerkt als de wetgever die gedraging vooraf ondubbelzinnig als misdrijf of overtreding heeft aangemerkt. Ten tweede volgt uit het legaliteitsbeginsel dat strafbepalingen geen terugwerkende kracht mogen hebben. Een burger kan dus niet vervolgd worden voor gedragingen die op het moment van handelen nog niet strafbaar waren, en evenmin kan een zwaardere straf worden opgelegd op grond van een wetswijziging die pas ná het begaan van het feit in werking is getreden.[65]

Het legaliteitsbeginsel fungeert daarmee zowel als beschermingsmechanisme voor de burger als een begrenzing van de staatsmacht. Het voorkomt dat strafrecht een instrument wordt van willekeur of machtsmisbruik, en legt vast dat de wetgever - en niet de uitvoerende of rechterlijke macht - bepaalt welke gedragingen strafbaar zijn en welke sancties kunnen worden opgelegd.[66]

---

[64] J. De Hullu, *Materieel Strafrecht: Over algemene leerstukken van strafrechtelijke aansprakelijkheid naar Nederlands recht*, Deventer: Kluwer 2009, p. 83.
[65] C.P.M. Cleiren, J.H. Crijns & M.J.M. Verpalen, *Tekst & Commentaar Strafvordering*, tiende druk, Deventer: Kluwer 2013, p. 27.
[66] J. De Hullu, *Materieel Strafrecht: Over algemene leerstukken van strafrechtelijke aansprakelijkheid naar Nederlands recht*, Deventer: Kluwer 2009, p. 85.

2.2.2. Het proportionaliteitsbeginsel

Het proportionaliteitsbeginsel vormt een belangrijk fundament van de straftoemeting. Het schrijft voor dat er altijd een evenwicht moet bestaan tussen de ernst van het gepleegde feit en de mate van schuld enerzijds, en de zwaarte van de opgelegde straf anderzijds. Waar die balans ontbreekt, houdt de straf op rechtvaardig te zijn. In de praktijk kan de rechter daarbij geen absolute maatstaf ontlenen aan een straftheorie zoals de vergeldingstheorie, omdat deze op zichzelf onvoldoende richting geeft voor een concreet geval. Strafrecht kent immers een dubbelspoor: naast vergelding spelen ook preventieve doelen mee. Daarom wordt de straf in de praktijk veelal vergelijkenderwijs bepaald. Dit betekent dat rechters kijken naar de sancties die in vergelijkbare gevallen zijn opgelegd, zodat rechtseenheid en voorspelbaarheid worden gewaarborgd. Deze vergelijking is van groot belang, omdat het soms moeilijk is een zelden voorkomend delict of uitzonderlijke omstandigheden in een passend strafkader te plaatsen.[67]

Hoewel absolute straftheorieën geen exacte maatstaf bieden, ontleent de straftoemeting wel aan de vergeldingstheorie het uitgangspunt dat er een duidelijke relatie moet zijn tussen feit, schuld en straf. Het proportionaliteitsbeginsel geeft zo richting aan de strafoplegging en voorkomt dat straffen te zwaar of juist te licht uitvallen. Het waarborgt dat de straftoemeting rechtvaardig en in overeenstemming met fundamentele rechtsbeginselen blijft.[68]

Het proportionaliteitsbeginsel staat niet op zichzelf, maar wordt ondersteund door het subsidiariteitsbeginsel. Dit beginsel bepaalt dat de overheid pas gebruik mag maken van het strafrecht wanneer andere, lichtere middelen onvoldoende zijn om het nagestreefde doel te bereiken. Strafrecht wordt in dit opzicht gezien als een ultimum remedium: het uiterste middel dat slechts mag worden toegepast wanneer alternatieve maatregelen – zoals civielrechtelijke of bestuursrechtelijke instrumenten, of lichtere sancties – niet effectief blijken. Het gaat dus niet alleen om de vraag hoe zwaar er gestraft mag worden, maar ook of strafrecht in dat specifieke geval wel het meest passende en noodzakelijke middel is. Samen zorgen deze twee beginselen ervoor dat strafoplegging binnen duidelijke grenzen plaatsvindt. Door deze wisselwerking wordt verzekerd dat straffen niet alleen evenredig, maar ook zorgvuldig en terughoudend worden opgelegd.[69]

2.2.3. Het schuldbeginsel

In het Surinaamse strafrecht komt het schuldbeginsel expliciet tot uitdrukking in formuleringen zoals: *"hij aan wiens schuld … te wijten is, wordt gestraft …"*. Daarmee wordt duidelijk dat strafrechtelijke aansprakelijkheid alleen kan ontstaan wanneer de dader een zekere mate van persoonlijke verwijtbaarheid heeft. Die verwijtbaarheid kan twee vormen aannemen: opzet (dolus), waarbij de dader willens en wetens de verboden gedraging verricht, of schuld in engere zin (culpa), waarbij sprake is van een verwijtbare onvoorzichtigheid of nalatigheid. Ontbreken

[67] D.H. de Jong en G. Knigge, *Het materiële strafrecht,* Deventer: Kluwer 2003, p. 21.

[68] D.H. de Jong en G. Knigge, *Het materiële strafrecht,* Deventer: Kluwer 2003, p. 21.

[69] R. Foqué en A.C. 't Hart, *Instrumentaliteit en rechtsbescherming,* Arnhem: Gouda Quint 1990, p. 17.

deze subjectieve bestanddelen, dan ontbreekt ook de grondslag voor strafbaarheid.[70] Een gedraging die wel voldoet aan de objectieve omschrijving van een delict – bijvoorbeeld het veroorzaken van schade of gevaar – kan dus niet tot een veroordeling leiden als niet kan worden aangetoond dat de dader met opzet of door schuld heeft gehandeld. Dit benadrukt dat het strafrecht niet slechts kijkt naar de uiterlijke gedraging, maar ook naar de innerlijke houding van de dader ten opzichte van zijn handelen.[71]

Opzet en schuld worden beschouwd als kernbegrippen van het strafrecht. Waar de objectieve kant van een strafbaar feit de gedraging en de uiterlijke omstandigheden betreft, richt de subjectieve zijde zich juist op de innerlijke gesteldheid en verantwoordelijkheid van de dader. Pas wanneer bij de verdachte een bepaalde mate van schuld of verwijtbaarheid kan worden vastgesteld, komt strafoplegging in beeld – het klassieke adagium is *geen straf zonder schuld*. Dit sluit nauw aan bij het strafrechtelijke uitgangspunt dat straf slechts gerechtvaardigd is wanneer het individu persoonlijk verantwoordelijk kan worden gehouden, en dat risicoaansprakelijkheid, waarbij iemand wordt bestraft enkel vanwege het intreden van een gevolg zonder persoonlijke schuld, zo veel mogelijk wordt vermeden.[72]

Dit uitgangspunt wordt eveneens bevestigd in Mensenrechtenverdragen. Zo bevat het Amerikaans Verdrag voor de Rechten van de Mens – dat ook door Suriname is geratificeerd – de bepaling dat *"een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, voor onschuldig wordt gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan"*. Daarmee wordt onderstreept dat het schuldbeginsel niet slechts een nationaal uitgangspunt is, maar een breed gedragen norm die rechtstreeks verbonden is met fundamentele mensenrechten en de kern van de rechtsstaat.

2.2.4. Het ne bis in idem-beginsel

In het strafrecht kan zich de situatie voordoen dat één en hetzelfde feit gelijktijdig of opeenvolgend aan de rechter wordt voorgelegd. Zonder duidelijke waarborgen zou dit kunnen leiden tot meervoudige vervolgingen of zelfs tot een dubbele aansprakelijkstelling voor hetzelfde feit. Om dit te voorkomen kent het Surinaamse recht het ne bis in idem-beginsel, zoals neergelegd in artikel 94 van het Wetboek van Strafrecht. De materiële strekking van dit artikel is helder: niemand kan opnieuw worden vervolgd voor een feit waarover de rechter reeds een onherroepelijke beslissing heeft genomen.[73]

Dit beginsel vormt een belangrijk fundament voor een behoorlijke strafrechtspleging. Het is niet slechts een technische regel, maar wordt gezien als een uitdrukking van rechtvaardigheid en redelijkheid. De gedachte hierachter is dat burgers erop moeten kunnen vertrouwen dat een strafzaak die eenmaal definitief is afgedaan, niet opnieuw kan worden opgestart. Het proces

---

[70] D.H. de Jong en G. Knigge, *Het materiële strafrecht*, Deventer: Kluwer 2003, p. 123.

[71] D.H. de Jong en G. Knigge, *Het materiële strafrecht*, Deventer: Kluwer 2003, p. 124.

[72] J. De Hullu, *Materieel Strafrecht: Over algemene leerstukken van strafrechtelijke aansprakelijkheid naar Nederlands recht*, Deventer: Kluwer 2009, p. 201.

[73] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 94.

moet op enig moment een einde vinden, zodat rechtszekerheid en recht rust worden gewaarborgd.[74]

Ook in het internationale recht komt deze gedachte duidelijk naar voren. Het ne bis in idem-beginsel is verankerd in artikel 14, lid 7 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR) en in artikel 8, lid 4 van het Amerikaans Verdrag voor de Rechten van de Mens (AVRM). Beide bepalingen bevestigen dat een persoon die onherroepelijk is vrijgesproken of veroordeeld, niet opnieuw voor hetzelfde feit kan worden berecht. Daarmee wordt het beginsel erkend als een fundamenteel mensenrecht.

De grondslagen van dit beginsel zijn veelzijdig. In de eerste plaats gaat het om bescherming tegen dubbele aansprakelijkstelling - niemand mag tweemaal voor hetzelfde strafbare feit verantwoordelijk worden gehouden. Deze bescherming strekt zich bovendien uit tot gevallen waarin de eerste vervolging niet tot een veroordeling heeft geleid. Het gaat dus niet alleen om de uitkomst van een procedure, maar ook om het procesmatige aspect, namelijk dat burgers niet herhaaldelijk mogen worden blootgesteld aan dezelfde strafrechtelijke vervolging, met alle lasten, onzekerheden en stigmatiserende gevolgen van dien.[75]
Daarnaast speelt het ne bis in idem-beginsel een belangrijke rol in de internationale samenwerking op strafrechtelijk gebied. Staten moeten erop kunnen vertrouwen dat elkaars rechterlijke beslissingen worden gerespecteerd en dat procedures niet eindeloos kunnen worden heropend. Dit wederzijdse vertrouwen bevordert niet alleen goede interstatelijke verhoudingen, maar draagt ook bij aan de autoriteit en het gezag van rechterlijke uitspraken. Wanneer eenmaal een definitief oordeel is gegeven, moet dat oordeel ook daadwerkelijk een einde maken aan de strafzaak. Gelet op deze verschillende dimensies kan worden geconcludeerd dat het ne bis in idem-beginsel niet enkel een juridische regel is, maar vooral een fundamenteel uitgangspunt dat de kern raakt van een eerlijke en behoorlijke strafrechtspleging. Het waarborgt rechtszekerheid, beschermt de individuele burger tegen herhaalde vervolging en bevordert de stabiliteit en betrouwbaarheid van het strafrechtsysteem - zowel nationaal als internationaal.[76]

2.3. Toepassing van proportionaliteit in de straftoemeting: taakstraf vs. gevangenisstraf

2.3.1. Wettelijke en juridische richtlijnen

Zoals in hoofdstuk 1 vermeld is in artikel 9 van het Surinaamse Wetboek van Strafrecht vastgelegd welke hoofdstraffen de rechter ter beschikking staan. Het eerste lid noemt de vier hoofdstraffen: gevangenisstraf, hechtenis, taakstraf en geldboete. Deze bepaling vormt de kern van het straftoemetingstelsel, omdat het de wettelijk toegestane sancties limitatief opsomt.

[74] D.H. de Jong en G. Knigge, *Het materiële strafrecht*, Deventer: Kluwer 2003, p. 289.
[75] J. De Hullu, *Materieel Strafrecht: Over algemene leerstukken van strafrechtelijke aansprakelijkheid naar Nederlands recht*, Deventer: Kluwer 2009, p. 514.
[76] J. De Hullu, *Materieel Strafrecht: Over algemene leerstukken van strafrechtelijke aansprakelijkheid naar Nederlands recht*, Deventer: Kluwer 2009, p. 515.

Voor zover het de taakstraffen betreft, zijn deze in de daaropvolgende leden van voornoemd artikel nader uitgewerkt, zowel wat betreft de omstandigheden waaronder de rechter ze kan opleggen als de verhouding tot andere straffen.[77]

De wetgever heeft expliciet bepaald dat een taakstraf kan worden opgelegd bij zowel misdrijven als overtredingen, mits deze delicten met een vrijheidsstraf worden bedreigd van 6 jaar of minder.[78] De taakstraf kan daarbij verschillende vormen aannemen: het kan gaan om een werkstraf, een leerstraf of een combinatie van beide varianten. Deze variatie maakt het mogelijk om de sanctie af te stemmen op de persoon van de dader en de aard van het delict. Zo kan bij jongeren of first offenders een leercomponent de voorkeur krijgen, terwijl bij andere categorieën verdachten een werkstraf effectiever kan zijn.[79] In de Surinaamse praktijk worden er tot op heden alleen werkstraffen opgelegd.[80]

Daarnaast voorziet het artikel erin dat de rechter bij een veroordeling tot gevangenisstraf of taakstraf tevens een geldboete kan opleggen, mits de betreffende strafbepaling daarin voorziet. Op die manier ontstaat er ruimte voor een cumulatie van straffen, wat kan bijdragen aan zowel vergelding als preventie. Tegelijkertijd heeft de wetgever grenzen gesteld, namelijk: een taakstraf kan slechts naast een vrijheidsstraf of hechtenis worden opgelegd wanneer het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen deel daarvan niet meer dan zes maanden bedraagt. Deze beperking is bedoeld om te voorkomen dat bij zwaardere vrijheidsstraffen de taakstraf louter als bijkomende “extra straf” wordt ingezet, zonder dat zij daadwerkelijk resocialiserend of corrigerend kan werken.[81]

Tot slot wordt bepaald dat bijkomende straffen – zoals verbeurdverklaring of ontzetting uit bepaalde rechten – in de gevallen waarin de wet dat toelaat, zowel afzonderlijk als in combinatie met hoofdstraffen kunnen worden opgelegd. Dit bevestigt de flexibiliteit van het Surinaamse sanctiestelsel, waarbij de rechter in staat wordt gesteld de strafmodaliteiten zorgvuldig af te stemmen op de ernst van het feit en de omstandigheden van de dader.[82]

Wanneer de rechter besluit een gevangenisstraf op te leggen, kan dit ingevolge artikel 11 van het Wetboek van Strafrecht zowel levenslang als tijdelijk zijn. Artikel 9 lid 5 Sr. bepaalt echter dat in het geval van een levenslange gevangenisstraf geen andere hoofdstraffen meer mogen worden opgelegd. De enige straffen die daarnaast nog mogelijk zijn, zijn bijkomende sancties, zoals ontzetting uit bepaalde rechten en verbeurdverklaring.

Naast de wettelijke bepalingen over de soorten en combinaties van straffen, speelt in de strafrechtspraktijk ook het vervolgings- en straftoemetingsbeleid van het OM een belangrijke

[77] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 9 lid 1.

[78] Mr. R. Chotkoe, officier van justitie, 2 oktober 2025. (Zie bijlage 1)

[79] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 9 lid 2.

[80] Mr. N. Ganpat, officier van justitie, 14 oktober 2025. (Zie bijlage 2)

[81] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 9 leden 3 en 4.

[82] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 9 lid 6.

rol. De zogenoemde OM-richtlijnen zijn vastgesteld ter uitvoering van artikel 100 van het Wetboek van Strafrecht en hebben een aantal centrale functies. In de eerste plaats beogen zij uniformiteit te creëren in het handelen van officieren van justitie. In de tweede plaats geeft het een indicatie in welke gevallen taakstraffen uitgevoerd kunnen worden.[83]

Ten slotte hebben de richtlijnen een beperkend effect op willekeur. Ze zorgen ervoor dat persoonlijke voorkeuren of uiteenlopende interpretaties van individuele officieren minder invloed hebben op de uitkomst van zaken. Hoewel de rechter uiteindelijk zelfstandig straf oplegt, vormen de richtlijnen een belangrijk oriëntatiepunt in de dagelijkse strafrechtspraktijk en dragen ze bij aan een evenwichtige toepassing van de wet.[84]

2.3.2. OM-richtlijnen en de begrenzing van de taakstraf

Artikel 100 Sr voorziet in de bevoegdheid van het OM om in bepaalde gevallen te transigeren – dus een zaak buiten de rechter om af te doen. De OM-richtlijnen ter uitvoering van dit artikel bevatten tabellen met strafbare feiten, omstandigheden en mogelijke straffen. Deze richtlijnen geven een duidelijk beeld hoe veelvoorkomende delicten in zwaarte worden geordend en hoe de strafmaat daarbij toeneemt. Het doel van de richtlijnen is niet om voor iedere casus een sluitende oplossing te bieden, maar om een beredeneerde indicatie te geven van de passende strafmodaliteit en strafmaat.[85]

De richtlijnen gaan steeds uit van het delict in zijn eenvoudigste verschijningsvorm. Door gebruik te maken van objectieve beoordelingsfactoren en gestandaardiseerde wegingselementen ontstaat een uniforme benadering, waardoor consistentie en rechtsgelijkheid in de straftoemeting worden bevorderd. Tegelijkertijd wordt erkend dat de richtlijnen niet in alle gevallen toereikend zijn: er kunnen omstandigheden zijn die buiten het bereik van de tabellen vallen, bijvoorbeeld omdat het delict in een afwijkende vorm voorkomt of omdat persoonlijke factoren van de verdachte van doorslaggevende betekenis zijn. In dergelijke situaties dient de rechter of het OM af te wijken van de standaard aanwijzingen en maatwerk te leveren. In de volgende paragraaf zal nader worden ingegaan op de persoon van de verdachte als factor in de straftoemeting.[86]

Binnen de Surinaamse strafrechtspraktijk kan dan ook een duidelijke gradatie worden onderscheiden in de wijze waarop misdrijven worden afgedaan en welke sancties in dat verband passend worden geacht. Deze gradatie loopt van lichte delicten, waarbij vaak ruimte bestaat voor alternatieve afdoeningen zoals transacties of taakstraffen, naar zwaardere misdrijven, waar in beginsel uitsluitend vrijheidsstraffen in aanmerking komen.[87]

---

[83] Mr. R. Chotkoe, officier van justitie, 2 oktober 2025. (Zie bijlage 1)

[84] Mr. N. Ganpat, officier van justitie, 14 oktober 2025. (Zie bijlage 2)

[85] OM-richtlijnen ter uitvoering van art. 100 Sr.

[86] C.P.M. Cleiren & J.F. Nijboer, *Tekst & Commentaar Strafrecht*, zevende druk, Deventer: Kluwer 2008, p. 2474-2475.

[87] OM-richtlijnen ter uitvoering van art. 100 Sr.

Tot de lichte misdrijven behoren onder meer:

- eenvoudige mishandeling (artikel 360 Sr);
- eenvoudige diefstal (artikel 370 Sr) en
- belediging (artikel 325 Sr).

Indien het gaat om een first offender die bovendien de feiten bekend, wordt in de OM-richtlijnen vaak voorzien in de mogelijkheid van transactie. In dergelijke gevallen volstaat doorgaans de oplegging van een geldboete of, afhankelijk van de omstandigheden, een taakstraf. De keuze voor een taakstraf sluit hierbij aan bij het resocialiserende karakter van deze sanctie en de wens om het gevangeniswezen niet onnodig te belasten met lichte delicten.[88] Wel geldt als uitgangspunt dat de betrokkene een ingezetene van Suriname moet zijn. Bij vreemdelingen bestaat immers een reële kans dat zij het land verlaten, waardoor uitvoering van een taakstraf niet gewaarborgd kan worden. Om die reden wordt aan vreemdelingen in de regel geen taakstraf opgelegd. Als het alleen gaat om een overtreding in de zin van artikel 100 Sr., kan buiten processuele afdoening wel plaatsvinden, mits de opgelegde geldboete terstond wordt voldaan.[89]

In de categorie van middelzware misdrijven vallen onder andere:

- gekwalificeerde diefstal (artikel 371 Sr);
- oplichting (artikel 386 Sr);
- verduistering (artikel 381 Sr) en
- vernieling (artikel 414 Sr).

Deze delicten kenmerken zich door een zwaardere aantasting van rechtsgoederen, bijvoorbeeld omdat er sprake is van misleiding, misbruik van vertrouwen of aanzienlijke schade. De OM-richtlijnen schrijven bij deze feiten veelal hogere geldboetes voor en voorzien regelmatig in een combinatie van sancties, bijvoorbeeld een taakstraf in samenloop met een korte vrijheidsstraf. Naarmate er sprake is van recidive wordt de mogelijkheid tot het opleggen van taakstraffen echter aanzienlijk beperkt. Bij herhaling verschuift de zwaarte van de sanctie duidelijk richting onvoorwaardelijke gevangenisstraf, waarmee de taakstraf in de praktijk naar de achtergrond verdwijnt.[90]

De zwaardere misdrijven worden onderscheiden in:

- mishandeling met zwaar lichamelijk letsel of gepleegd met voorbedachten rade (artikel 361/362 Sr);
- opzetheling (artikel 480 Sr) en
- gekwalificeerde verduistering (artikel 382 Sr)

In deze categorie voorzien de OM-richtlijnen doorgaans in de oplegging van onvoorwaardelijke gevangenisstraffen, veelal gecombineerd met geldboetes en verplichtingen

[88] OM-richtlijnen ter uitvoering van art. 100 Sr.

[89] Mr. N. Ganpat, officier van justitie, 14 oktober 2025. (Zie bijlage 2)

[90] OM-richtlijnen ter uitvoering van art. 100 Sr.

tot schadevergoeding. Het opleggen van een taakstraf is hier in beginsel niet meer passend. Indien een taakstraf nog een rol speelt, dan is dat hoogstens in aanvullende zin en nooit als zelfstandige sanctie. Dit weerspiegelt de ernst van de feiten en de normatieve boodschap die de strafrechtelijke reactie in deze gevallen moet uitdragen.[91]

Deze ontwikkeling brengt met zich mee dat de taakstraf in de praktijk aan duidelijke grenzen is onderworpen. Juridisch zijn deze grenzen vastgelegd in het Wetboek van Strafrecht, met name in artikel 9 lid 5. Daaruit volgt dat een taakstraf niet kan worden opgelegd in combinatie met een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of hechtenis van meer dan zes maanden, en evenmin naast een lange gevangenisstraf.[92] Deze bepalingen vormen de formele wettelijke uitsluitingsgronden voor het gebruik van de taakstraf. Daarnaast vloeien uit de OM-richtlijnen op basis van artikel 100 Sr. aanvullende beperkingen voort. Bij ernstige delicten, zoals zware geweldsmisdrijven, opzetheling en gewoonte criminaliteit, wordt in de richtlijnen uitsluitend voorzien in onvoorwaardelijke gevangenisstraffen, al dan niet gecombineerd met een geldboete of schadevergoeding. Daarmee wordt de taakstraf in feite uitgesloten als zelfstandige sanctie. Zelfs wanneer de rechter theoretisch nog ruimte zou hebben om een taakstraf in overweging te nemen, maken de ernst van het feit en de beleidsmatige keuzes van het OM dat deze sanctie in de praktijk geen plaats meer krijgt.[93]

Het gevolg is dat er naast de wettelijke uitsluitingsgronden ook sprake is van een beleidsmatig strafverbod. Dit houdt in dat de taakstraf niet slechts formeel verboden is bij zwaardere vrijheidsstraffen, maar wordt door de richtlijnen materieel buitenspel gezet bij de behandeling van ernstige misdrijven. Dit sluit aan bij de normatieve gedachte dat de strafrechtelijke reactie bij dergelijke feiten niet alleen gericht moet zijn op resocialisatie, maar ook op vergelding, generale preventie en de bevestiging van de maatschappelijke rechtsorde.[94]

2.3.3. De rol van jurisprudentie bij het trekken van grenzen

Naast wetgeving en beleidsregels van het OM speelt ook de rechtspraak een belangrijke rol bij het bepalen van de reikwijdte van de taakstraf in verhouding tot de gevangenisstraf. Waar de wettelijke bepalingen en OM-richtlijnen vooral de formele en beleidsmatige kaders schetsen, is het in de praktijk de jurisprudentie die deze normen concretiseert en invult.
In rechterlijke uitspraken komt naar voren hoe de proportionaliteit tussen verschillende sancties wordt beoordeeld. Rechters zijn gehouden aan de uitsluitingsgronden die in artikel 9 Sr zijn vastgelegd, maar zij kunnen binnen die grenzen eigen accenten leggen. Bijvoorbeeld door te motiveren waarom in een concreet geval een taakstraf, al dan niet in combinatie met een korte vrijheidsstraf, proportioneel is. Jurisprudentie maakt zichtbaar hoe factoren zoals recidive, de

[91] OM-richtlijnen ter uitvoering van art. 100 Sr.

[92] Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44, art. 9 lid 5.

[93] OM-richtlijnen ter uitvoering van art. 100 Sr.

[94] OM-richtlijnen ter uitvoering van art. 100 Sr.

ernst van het delict, persoonlijke omstandigheden van de dader en het belang van resocialisatie worden gewogen.[95]
De rol van de rechtspraak is dus tweeledig. Enerzijds bevestigt zij de door wet en beleid gestelde grenzen, bijvoorbeeld door uitspraken waarin wordt benadrukt dat bij ernstige geweldsdelicten of bij zware recidive een taakstraf niet passend is. Anderzijds kan zij grenzen nuanceren door in concrete zaken – met bijzondere omstandigheden – te laten zien dat een taakstraf toch als proportioneel wordt beschouwd. Op die manier draagt de jurisprudentie bij aan het evenwicht tussen vergelding en resocialisatie, en aan de verfijning van het proportionaliteitsbeginsel in de Surinaamse straftoemeting.[96]

2.3.4. Persoonlijke factoren van de dader

Naast de wettelijke bepalingen, beleidsmatige richtlijnen en de ernst van het delict, spelen ook de persoonlijke factoren van de dader een belangrijke rol bij de straftoemeting en de keuze tussen een taakstraf en een vrijheidsstraf. Deze factoren bepalen mede of een alternatieve sanctie – zoals een taakstraf – haalbaar en proportioneel is. De belangrijke factoren zijn onder andere:[97]

- toerekeningsvatbaarheid;
- leeftijd van de verdachte;
- bereidheid en geschiktheid van de verdachte en
- sociale omstandigheden van de verdachte

Het eerste element - de toerekeningsvatbaarheid van de dader - komt pas aan de orde wanneer het delict (deels) voortvloeit uit psychische stoornissen of verstandelijke beperkingen. Uit gedragskundig onderzoek moet blijken dat de dader ontoerekeningsvatbaar is, zodat de rechter dit kan meewegen bij de keuze van de sanctie. In die gevallen kan een taakstraf ongeschikt zijn, omdat de uitvoering intensieve begeleiding vereist of omdat de dader niet in staat is de opgelegde werkzaamheden of leercomponenten te voltooien. Bij volledige toerekeningsvatbaarheid daarentegen, biedt de taakstraf vaak juist mogelijkheden tot gedragsverandering en resocialisatie.[98]

Ook de leeftijd en de antecedenten van de dader zijn bepalend. Voor jongeren en first offenders kan een taakstraf een zinvol alternatief vormen, omdat deze straf minder stigmatiserend werkt dan een gevangenisstraf en tegelijkertijd een corrigerend karakter heeft. Bij recidivisten ligt dit anders: herhaalde overtreding wijst op een beperkte afschrikwekkende werking van lichtere sancties, waardoor de rechter eerder geneigd zal zijn een (onvoorwaardelijke) vrijheidsstraf op

[95] Oriëntatiepunten voor straftoemeting en LOVS-afspraken 2025, p. 2.

[96] Oriëntatiepunten voor straftoemeting en LOVS-afspraken 2025, p. 3.

[97] C.P.M. Cleiren & J.F. Nijboer, *Tekst & Commentaar Strafrecht*, zevende druk, Deventer: Kluwer 2008, p. 117.

[98] J. De Hullu, *Materieel Strafrecht: Over algemene leerstukken van strafrechtelijke aansprakelijkheid naar Nederlands recht*, Deventer: Kluwer 2009, p. 335.

te leggen. Dit sluit aan bij de OM-richtlijnen, die bij herhaling de mogelijkheid tot taakstraf steeds verder beperken.[99]

Daarnaast spelen de bereidheid en geschiktheid om een taakstraf daadwerkelijk uit te voeren een rol. De rechter en het OM betrekken bij hun afweging of de veroordeelde gemotiveerd is om de taakstraf te vervullen en of er geen praktische of persoonlijke belemmeringen zijn.[100] Weigering of onbetrouwbaarheid in dit opzicht kan reden zijn om de taakstraf uit te sluiten, mede gezien de mogelijkheid dat niet-nakoming leidt tot vervangende hechtenis.[101]

Ten slotte zijn de sociale omstandigheden van de dader ook van belang. Factoren zoals opleidingsniveau, werkgelegenheid en gezinssituatie worden meegenomen in de beoordeling of een taakstraf geschikt is. Bij een dader die nog studeert of in loondienst is, kan een taakstraf bijdragen aan het behoud van maatschappelijke binding, wat de kans op recidive vermindert.[102] Omgekeerd kan bij instabiele sociale omstandigheden, zoals een verstoorde gezinssituatie of langdurige werkloosheid, de taakstraf minder effectief zijn of aanvullende maatregelen vereisen.[103]

Een concreet praktijkvoorbeeld illustreert hoe voornoemde persoonlijke factoren kunnen doorwerken in de oplegging en uitvoering van een taakstraf. Op 20 december 2024 koos het OM ervoor om twee verdachten van vernieling en openlijke geweldpleging – waarbij met een houwer schade aan een voertuig werd toegebracht en tevens sprake was van mishandeling – niet met een vrijheidsstraf, maar met een taakstraf te sanctioneren. Aan beide verdachten werd een werkstraf van veertig uur opgelegd, uit te voeren bij de afdeling Openbaar Groen. Zij werden daarbij ingedeeld in de wiedploeg, waar zij verantwoordelijk waren voor het onderhoud van bermen. Bij het opleggen van de straf werden de factoren ‘de persoon van de verdachte’ en ‘de bereidheid van de verdachte’ in acht genomen. De verdachten waren ‘first offenders’ en tevens bereid de taakstraf uit te voeren. Op basis daarvan heeft de Officier van Justitie de taakstraf opgelegd aan beide verdachten.[104]

Bijzonder aan dit voorbeeld is dat de taakstraf een duidelijk educatief element bevat. Naast de fysieke arbeid volgden de verdachten een praktische cursus over het verantwoord omgaan met een houwer. In deze cursus stond niet alleen de veilige toepassing van het gereedschap centraal, maar werd tevens aandacht besteed aan de bredere betekenis van verantwoordelijkheid nemen voor eigen gedrag. Daarmee werd de straf niet louter een vorm van leedtoevoeging, maar ook

---

[99] Memorie van Toelichting bij het Wetboek van Strafrecht, S.B. 2015 no. 44, art. 39.

[100] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 11.

[101] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 12 lid 4.

[102] C.P.M. Cleiren & J.F. Nijboer, *Tekst & Commentaar Strafrecht*, zevende druk, Deventer: Kluwer 2008, p. 114.

[103] S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3 (Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen), art. 11 lid 4.

[104] Mr. R. Chotkoe, officier van justitie, 2 oktober 2025. (Zie bijlage 1)

een middel tot gedragsbeïnvloeding en bewustwording. Daarentegen werden de derde en de vierde verdachten alsnog aangehouden en in hechtenis genomen, daar zij weigerde de opgelegde taakstraf uit te voeren. Dit wijst duidelijk op dat, gelet op de bovengenoemde factoren, deze verdachten niet aan de voorwaarden voldeden voor het opleggen van een taakstraf. Op basis daarvan werd hun geen taakstraf opgelegd.[105]

2.3.5. Maatschappelijke en slachtoffergerichte factoren

Bij de keuze tussen een taakstraf en een vrijheidsstraf spelen niet alleen de dadergerichte omstandigheden een rol, maar ook maatschappelijke en slachtoffergerichte factoren. Deze bredere invalshoek is van belang, omdat het strafrecht niet enkel de belangen van de dader adresseert, maar tevens gericht is op genoegdoening voor het slachtoffer, bescherming van de samenleving en het behoud van vertrouwen in de rechtsorde.[106]

Slachtoffers verwachten dat de strafoplegging hun leed erkent en in zekere zin compenseert, daarom worden de belangen van het slachtoffer meegewogen.[107] In dat licht kan een taakstraf een passend instrument zijn, vooral wanneer deze een herstelcomponent bevat, bijvoorbeeld in de vorm van een leerproject of een werkstraf die symbolisch of concreet gericht is op het goedmaken van de schade. Toch kan bij ernstige misdrijven het opleggen van uitsluitend een taakstraf door slachtoffers als onvoldoende worden ervaren, waardoor de rechter eerder kiest voor een vrijheidsstraf om aan het vergeldingsaspect recht te doen en het slachtoffer genoegdoening te verschaffen.[108]

Daarnaast speelt de impact op de samenleving een doorslaggevende rol. Strafoplegging heeft mede tot doel het vertrouwen in de rechtsorde te herstellen en te laten zien dat normen die door het delict zijn geschonden, effectief worden gehandhaafd. Bij lichtere feiten kan een taakstraf dat vertrouwen ondersteunen, doordat deze de samenleving laat zien dat de dader een concrete bijdrage levert als vorm van herstel. Bij zwaardere feiten daarentegen is de maatschappelijke verwachting vaak dat de dader een vrijheidsstraf ondergaat, zodat niet alleen herstel maar ook afschrikking en vergelding zichtbaar tot uitdrukking komen. [109]

De publieke perceptie speelt eveneens een belangrijke rol. De samenleving heeft doorgaans een genuanceerde, maar soms ook kritische houding ten opzichte van taakstraffen. Bij lichte delicten worden taakstraffen vaak geaccepteerd en zelfs gewaardeerd, omdat ze constructief en re-integrerend van aard kunnen zijn. In het geval van ernstige gewelds- of zedenmisdrijven wil het OM de mogelijkheid tot het opleggen van een taakstraf beperken, zodat bij bepaalde

[105] Verdachten krijgen opvallende taakstraf in Nickerie | Suriname Nieuws Centrale, geraadpleegd op 26 november 2026.

[106] Memorie van Toelichting bij het Wetboek van Strafrecht, S.B. 2015 no. 44, art. 9.

[107] J. van Dijk, J. Marianne en I. Sagel-Grande, *Actuele Criminologie*, Den Haag: Sdu Uitgevers 2011, p. 297.

[108] J. van Dijk, J. Marianne en I. Sagel-Grande, *Actuele Criminologie*, Den Haag: Sdu Uitgevers 2011, p. 235.

[109] D.H. de Jong en G. Knigge, *Het materiële strafrecht*, Deventer: Kluwer 2003, p. 20.

delicten vooral gevangenisstraffen worden toegepast.[110] Toch geldt de gevangenisstraf in beginsel als ultimum remedium, waarbij taakstraffen en andere maatregelen de voorkeur krijgen bij minder ernstige delicten.[111]

2.4. Tussenconclusie

De verhouding tussen taakstraf en gevangenisstraf in het Surinaams strafrecht wordt gestuurd door meerdere samenhangende factoren. Allereerst vormen de strafrechtelijke beginselen – met name het legaliteitsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel, het schuldbeginsel en het ne bis in idem beginsel – het normatieve kader waarbinnen elke strafoplegging moet plaatsvinden.
Deze beginselen waarborgen dat straffen niet willekeurig worden toegepast, maar in verhouding staan tot de ernst van het delict, de mate van schuld van de dader en de noodzaak om het strafrecht als ultimum remedium in te zetten. Binnen dit kader krijgt de taakstraf vooral betekenis bij lichte delicten - waarvoor een gevangenisstraf van minder dan 6 jaar is opgenomen - waar vrijheidsbeneming niet direct noodzakelijk of proportioneel lijkt.
Daarbij geldt een duidelijke begrenzing: de taakstraf kan slechts worden opgelegd bij misdrijven en overtredingen die met een vrijheidsstraf worden bedreigd van 6 jaar of minder en kan niet worden gecombineerd met een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of hechtenis van meer dan zes maanden. Hiermee wordt de taakstraf wettelijk uitgesloten bij zwaardere criminaliteit en lange vrijheidsstraffen.

In de praktijk wordt dit formele kader verder ingeperkt door de OM-richtlijnen op basis van artikel 100 Sr. Deze richtlijnen brengen een gradatie aan van lichte delicten, waarbij vaak ruimte bestaat voor alternatieve afdoeningen zoals transacties of taakstraffen, naar zwaardere misdrijven, waar in beginsel uitsluitend vrijheidsstraffen in aanmerking komen. Bij delicten zoals mishandeling met zwaar lichamelijk letsel, opzetheling en gekwalificeerde verduistering voorzien de richtlijnen doorgaans in de oplegging van onvoorwaardelijke gevangenisstraffen, waardoor de taakstraf materieel ‘buitenspel’ komt te staan. Er ontstaat zo naast de wettelijke uitsluitingsgrond ook een “beleidsmatig strafverbod.

Daarnaast blijkt uit de jurisprudentie dat rechters binnen de wettelijke grenzen de proportionaliteit nader concretiseren. Bijvoorbeeld door te motiveren waarom in een bepaald geval een taakstraf proportioneel is. Jurisprudentie maakt zichtbaar hoe factoren zoals recidive, de ernst van het delict, persoonlijke omstandigheden van de dader en het belang van resocialisatie worden gewogen.
Verder speelt de persoon van de dader een wezenlijke rol. Factoren zoals toerekeningsvatbaarheid, leeftijd, bereidheid en geschiktheid van de verdachte en zijn sociale omstandigheden kunnen bepalen of een taakstraf haalbaar en passend is. Het praktijkvoorbeeld van 20 december 2024 illustreert het volgende: twee first offenders die bereid waren de taakstraf uit te voeren kregen een werkstraf van veertig uur, terwijl twee andere verdachten –

[110] D.H. de Jong en G. Knigge, *Het materiële strafrecht,* Deventer: Kluwer 2003, p. 319.
[111] D.H. de Jong en G. Knigge, *Het materiële strafrecht,* Deventer: Kluwer 2003, p. 19.

die weigerden – werden aangehouden en in hechtenis genomen omdat zij niet aan de voorwaarden voldeden voor het opleggen van een taakstraf.

Ten slotte blijkt dat ook maatschappelijke en slachtoffergerichte factoren invloed uitoefenen. Bij lichte delicten kan een taakstraf worden geaccepteerd als constructief en resocialiserend, maar bij ernstige gewelds- of zedenmisdrijven wordt zij doorgaans als te mild ervaren, waardoor de druk ontstaat om te kiezen voor een gevangenisstraf ter vervulling van vergelding, generale preventie en bevestiging van de maatschappelijke rechtsorde.

Alles bijeen kan worden geconcludeerd dat de taakstraf in Suriname een belangrijk instrument kan zijn om het evenwicht te bewaren tussen effectiviteit en rechtsbescherming, omdat zij mogelijk ruimte kan bieden voor herstel en gedragsverandering bij lichtere delicten. Tegelijkertijd is de toepassing ervan duidelijk begrensd door wet, beleid en maatschappelijke verwachtingen, waardoor de gevangenisstraf – passend bij haar karakter van ultimum remedium – de aangewezen sanctie blijft voor de zwaardere criminaliteit, wat de proportionaliteit van de taakstraf onderstreept.

Hoofdstuk 3. Effectiviteit van de taakstraf

3.1. Algemeen

De effectiviteit van de taakstraf wordt in juridische en criminologische literatuur doorgaans beoordeeld aan de hand van de drie kerndoelen, te weten:
a. het bevorderen van de re-integratie van de dader;
b. het verminderen van recidive en
c. het verlagen van de maatschappelijke kosten.

Deze doelen sluiten nauw aan bij fundamentele strafrechtsbeginselen zoals proportionaliteit, subsidiariteit en individualisering van straffen. Anders dan de gevangenisstraf, die primair op vrijheidsbeneming is gericht, vormt de taakstraf volgens de literatuur een alternatieve hoofdstraf die in de samenleving kan worden uitgevoerd en daardoor mogelijk ruimte laat voor herstel en gedragsbeïnvloeding.[112] De mate waarin deze doelen daadwerkelijk bereikt kunnen worden, is mede afhankelijk van de randvoorwaarden – zoals toezicht, begeleiding en maatwerk in de uitvoering.[113] In dit hoofdstuk wordt nader ingegaan op de doelstellingen van de taakstraf.

3.2. Re-integratie van de dader

De taakstraf kan in belangrijke mate bijdragen aan de re-integratie van de dader. Re-integratie betekent dat tijdens het ondergaan van de straf actief wordt gewerkt aan een zorgvuldige voorbereiding op de terugkeer van de dader in de samenleving. Dit begrip wordt vaak verward met resocialisatie, maar er is een verschil: namelijk resocialisatie ziet op het zich opnieuw eigen maken van maatschappelijke normen, waarden en gedragingen, zodat hernieuwde conflicten met de maatschappij worden voorkomen.[114]
Re-integratie omvat niet alleen de persoonlijke ontwikkeling van de gestrafte, zoals het aanleren van sociale - en praktische vaardigheden of gedragsbeïnvloeding, maar hangt ook samen met omstandigheden buiten de persoon zelf, zoals het beschikken over huisvesting, toegang tot werk of het aanpakken van schulden. Deze factoren kunnen bijdragen aan de kans op een meer stabiel toekomstperspectief.[115]
Een belangrijk knelpunt van de gevangenisstraf is dat gedetineerden vaak gedurende langere tijd in een penitentiaire inrichting verblijven. Dit langdurige verblijf heeft als gevolg dat zij hun pro-sociale contacten verliezen - zoals familie, vrienden en collega's. Juist deze relaties vormen een belangrijk sociaal vangnet dat kan bijdragen aan een succesvolle terugkeer in de

[112] C.P.M. Cleiren & J.F. Nijboer, *Tekst & Commentaar Strafrecht*, zevende druk, Deventer: Kluwer 2008, p. 114.
[113] Nota van Toelichting bij het Staatsbesluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen (S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2025 no. 3.
[114] E. Rodermond, *Re-integratie en recidive na een verblijf op de TA. Een mixed-method analyse van de levensloop en criminele carrière na de vrijlating,* Amsterdam: NSCR 2021, p. 8.
[115] T.F.C. Fischer, W.J.M. Captein en B.W.C. Zwirs, *Gedragsinterventies voor volwassen justitiabelen,* Den Haag: Boom Lemma uitgevers 2012, p. 168.

samenleving. Het wegvallen van dit netwerk vergroot het risico op sociale isolatie en kan de kans op terugval in crimineel gedrag versterken. Daarnaast bemoeilijkt een detentie van aanzienlijke duur de arbeidsparticipatie na vrijlating. Door een periode van afwezigheid op de arbeidsmarkt verliezen gedetineerden niet alleen hun werk, maar ook hun positie en reputatie als werknemer. Het stigma van een strafblad en het gat in het cv maken het vervolgens lastig om opnieuw werk te vinden. Werkgelegenheid wordt echter in de literatuur gezien als een cruciale beschermende factor tegen recidive. In dit licht kan de gevangenisstraf dus contraproductief uitwerken op de re-integratie van veroordeelden: waar zij bedoeld is om herhaling van criminaliteit te voorkomen, kan zij door detentieschade juist de maatschappelijke terugkeer bemoeilijken.[116]
De taakstraf biedt op dit punt een ander perspectief. Omdat de veroordeelde zijn straf uitvoert binnen de samenleving, blijft hij in contact met zijn sociale omgeving en behoudt hij de mogelijkheid om werkervaring op te doen of training te volgen. De taakstraf draagt daardoor niet alleen bij aan het nemen van verantwoordelijkheid voor het gepleegde delict, maar kan ook actief de re-integratie bevorderen door het versterken van sociale bindingen, het aanleren van vaardigheden en het wegnemen van belemmeringen voor een nieuwe start.
Een geslaagde re-integratie vergt derhalve een brede aanpak, waarin zowel persoonlijke factoren als maatschappelijke omstandigheden worden meegenomen.[117]

3.3. Vermindering van recidive

De taakstraf kan het best worden begrepen vanuit de zogenoemde relatieve straftheorieën, die de nadruk leggen op de toekomst. Waar de absolute theorieën van straf – zoals de vergeldingstheorie – vooral gericht zijn op het bestraffen van het in het verleden begane onrecht, kijken de relatieve theorieën vooruit, namelijk dat zij straf zien als middel om toekomstige misdragingen te voorkomen. Binnen die relatieve benadering onderscheiden we zowel de generale preventie, die erop gericht is de samenleving in brede zin af te schrikken van crimineel gedrag, als de speciale preventie, die zich concentreert op het beïnvloeden van de individuele dader.[118] De taakstraf is in dat opzicht een uitgesproken doelstraf. Het gaat niet primair om vergelding, maar om gedragsverandering en re-integratie. Door een werk- of leeropdracht uit te voeren, wordt de gestrafte geconfronteerd met de gevolgen van zijn daden en tegelijkertijd ondersteund bij het aanleren van nieuwe vaardigheden en een gestructureerde dagbesteding. Op deze manier draagt de taakstraf bij aan de aanpassing van de levenswijze van de dader en biedt zij kansen om de sociale binding met de maatschappij te herstellen of te versterken. Het achterliggende idee is dat de gestrafte door deze combinatie van maatschappelijke nuttigheid en persoonlijke ontwikkeling minder snel tot niet terugvalt in crimineel gedrag. De taakstraf fungeert dus niet alleen als een sanctie, maar ook als een

[116] E. Rodermond, *Re-integratie en recidive na een verblijf op de TA. Een mixed-method analyse van de levensloop en criminele carrière na de vrijlating,* Amsterdam: NSCR 2021, p. 10 en 11.
[117] actueel | jaarverslagen | jaarverslag-2023-2024-om-suriname | Openbaar Ministerie Suriname, geraadpleegd op 26 november 2025. (Zie bijlage 12)
[118] J. van Dijk, J. Marianne en I. Sagel-Grande, *Actuele Criminologie,* Den Haag: Sdu Uitgevers 2011, p. 234.

instrument om de dader daadwerkelijk beter toe te rusten voor een leven zonder strafbare feiten.[119]

3.4. Verlaging van maatschappelijke kosten

Een belangrijk voordeel van de taakstraf ten opzichte van de gevangenisstraf is dat zij aanzienlijk minder maatschappelijke kosten met zich meebrengt. Gevangenisstraf is over het algemeen één van de duurste sanctiemiddelen. Zelfs een korte gevangenisstraf vergt veel kosten van de staat. Dit komt onder andere door: [120]

- de nodige celcapaciteit;
- inzet van personeel en beveiliging en
- de organisatie rondom zorg, toezicht en administratie.

De taakstraf kan een minder belastend alternatief zijn. Het uitvoeren van maatschappelijk nuttige arbeid kost de staat een fractie van wat een detentieplaats per dag per arrestant vergt. Daarbij komt dat de uitkomst niet enkel financieel voordelig is, maar de gestrafte levert ook een tastbare bijdrage aan de samenleving - bijvoorbeeld door onderhoudswerk, schoonmaak, of andere vormen van maatschappelijk werk. Zo krijgt de straf naast een corrigerend karakter ook een vorm van herstel, namelijk dat de dader iets terug doet voor de maatschappij in plaats van enkel “tijd uit te zitten”.[121]

Uit het gesprek met FMZ blijkt dat een werkstraf gemiddeld goedkoper is dan één dag gevangenisstraf per arrestant. Bovendien kent de taakstraf een belangrijk bijkomend voordeel, te weten: doordat de veroordeelde in de samenleving kan blijven, is de kans groter dat werk, woning en sociale relaties behouden blijven. Bij korte detentie gaan deze vaak verloren, met alle negatieve gevolgen van dien. Werkloosheid, huisvestingsproblemen en verstoorde gezinsrelaties leiden niet alleen tot persoonlijke schade voor de gestrafte, maar veroorzaken ook extra kosten voor sociale voorzieningen en vergroten het risico op terugval in criminaliteit.[122] Tevens helpt het verminderen van korte gevangenisstraffen om overbevolking in cellenhuizen tegen te gaan.[123]
In het kamerstuk *24 587, nr. 850 (2022)* wordt in het kader van het voorgaande bevestigd dat een taakstraf in bepaalde gevallen twee keer zo effectief is als detentie en daarbij ook nog eens ongeveer de helft goedkoper. Daarnaast wordt benadrukt dat alternatieven – zoals werkstraffen, leerstraffen of elektronisch toezicht - niet alleen betere resultaten opleveren, maar ook bijdragen aan het terugdringen van de financiële en capaciteitsproblemen bij de cellenhuizen.[124]

---

[119] J. van Dijk, J. Marianne en I. Sagel-Grande, *Actuele Criminologie*, Den Haag: Sdu Uitgevers 2011, p. 235.
[120] T.F.C. Fischer, W.J.M. Captein en B.W.C. Zwirs, *Gedragsinterventies voor volwassen justitiabelen,* Den Haag: Boom Lemma uitgevers 2012, p. 161.
[121] T.F.C. Fischer, W.J.M. Captein en B.W.C. Zwirs, *Gedragsinterventies voor volwassen justitiabelen,* Den Haag: Boom Lemma uitgevers 2012, p. 160.
[122] Fredison, Onderhoofd Afdeling Forensisch Maatschappelijk Zorg, d.d. 15 juli 2025. Zie bijlage 3.
[123] Mr. N. Ganpat, officier van justitie, 14 oktober 2025. (Zie bijlage 2)
[124] Kamerstuk 2021/22, 24 587, nr. 850. Zie bijlage 4.

3.5. Praktische toetsing

Uit de jaarverslagen van het OM blijkt dat in 2022-2023 nog geen taakstraffen werden opgelegd aan volwassenen. In dit kader kondigde het OM aan te willen starten met een pilotproject.[125] In 2023-2024 begon het OM daadwerkelijk met het opleggen van de taakstraf aan zowel volwassenen als jeugdigen. Omdat deze thesis zich richt op volwassenen, worden de jaarverslagen in die context beschouwd.
In 2023-2024 werd er in 7 strafzaken een taakstraf opgelegd.[126] In 2024-2025 nam het aantal opgelegde taakstraffen toe tot 27, waarvan:[127]

- 12 succesvol zijn afgerond;
- 3 nog gaande zijn;
- 5 niet zijn aangevangen;
- 4 zijn stopgezet;
- 1 nog moet aanmelden;
- 1 nog niet heeft aangemeld en
- 1 negatief is geadviseerd na het intakegesprek.

Ondanks deze toename lijkt het aantal opgelegde taakstraffen vooralsnog beperkt in vergelijking met het totale aantal zittingszaken in 2024-2025, dat volgens het jaarverslag 1246 telt. Dit aantal zittingszaken bestaat niet alleen uit zware criminaliteit, maar ook uit lichtere misdrijven. Welke lichte misdrijven dit zijn, valt echter niet uit het jaarverslag 2024-2025 af te leiden.

Ter illustratie van de praktische toepassing en effectiviteit van de taakstraf wordt getracht één van de weinige casussen te bespreken die door het OM ter beschikking is gesteld voor de analyse. Het betreft de zaak – met als parketnummer 435/2024 – waarin de vier verdachten (voor het gemak worden deze verdachten genoemd A, B, C en D) werden verweten:[128]

- art. 347 jo 70 Sr (poging doodslag);
- art. 189 Sr (openlijke geweldpleging in vereniging);
- art. 362 Sr (zware mishandeling);
- art. 362 jo 70 Sr (poging zware mishandeling) en
- art. 360 Sr (mishandeling).

In casu stopten A, B, C en D met een voertuig voor de poort van het slachtoffer. Op een gegeven moment stapten zij gezamenlijk uit het voertuig en liepen ze het slachtoffer tegemoet. A was bewapend met een houwer. Tijdens een daaropvolgende worsteling drukte A met de houwer het wapen tegen de nek van het slachtoffer, waardoor deze een snijwond opliep. C en D waren

[125] actueel | jaarverslagen | jaarverslag-2022-2023-om-suriname | Openbaar Ministerie Suriname, geraadpleegd op 26 november 2025. (Zie bijlage 11)
[126] actueel | jaarverslagen | jaarverslag-2023-2024-om-suriname | Openbaar Ministerie Suriname, geraadpleegd op 26 november 2025. (Zie bijlage 12)
[127] actueel | jaarverslagen | jaarverslag-2024-2025-om-suriname | Openbaar Ministerie Suriname, geraadpleegd op 26 november 2025. (Zie bijlage 13)
[128] Strafdossier met als parketnummer 435/2024.

uit het voertuig gestapt en gaven het slachtoffer enkele vuistslagen. Uit de geneeskundige verklaring is gebleken dat de genezingsduur van de snijwond ongeveer 15 dagen is.

- **Op grond van de bewijsmiddelen werd A verweten:**
  - art. 347 jo 70 Sr (poging doodslag);
  - art. 189 Sr (openlijke geweldpleging in vereniging);
  - art. 362 Sr (zware mishandeling);
  - art. 362 jo 70 Sr (poging zware mishandeling) en
  - art. 360 Sr (mishandeling).

Aan de hand van de criteria voor het opleggen van de taakstraf – zoals genoemd in paragraaf 1.4 – voldeed A niet aan deze, namelijk:

- De ernst van de feiten: verdachte heeft strafbare feiten gepleegd waarop een gevangenisstraf van meer dan 6 jaar staat.

- De persoon van de dader: verdachte heeft de leeftijd van 22 jaar en heeft een eerdere veroordeling op zijn naam staan, namelijk rijden zonder rijbewijs. (Zie Staat van Inlichting van A in bijlage 7)

- De feiten en omstandigheden: verdachte heeft het slachtoffer een snijwond toegebracht met een houwer aan zijn nek. Uit de geneeskundige verklaring blijkt dat de genezingsduur ongeveer 15 dagen is.

Op basis van deze criteria werd A vervolgd door de officier van justitie.

- **Op grond van de bewijsmiddelen werden C en D verweten:**
  - art. 189 Sr (openlijke geweldpleging in vereniging) en
  - art. 360 Sr (mishandeling).

Aan de hand van de criteria voor het opleggen van de taakstraf – zoals genoemd in paragraaf 1.4 – voldeden C en D aan deze, namelijk:

- De ernst van de feiten: verdachten hebben strafbare feiten gepleegd waarop een gevangenisstraf van maximaal 6 jaar staat. (Zie Staat van Inlichtingen van C en D in bijlage 6)

- De persoon van de dader: verdachten hebben de leeftijd van 20 jaar en zijn een first offenders.

- De feiten en omstandigheden: verdachten hebben het slachtoffer enkele vuistslagen toegebracht. De snijwond van het slachtoffer werd niet door deze twee verdachten veroorzaakt.

Op basis van deze criteria werd uiteindelijk aan C en D een taakstraf van 40 uren voorgesteld door de officier van justitie. De verdachten waren bereid de taakstraf uit te voeren en hebben deze onder toezicht van FMZ succesvol afgerond. (Zie bijlage 8)
Uit onderzoek bij de Parketwacht blijkt dat beide gestraften na afronding van hun taakstraf niet opnieuw in aanraking zijn gekomen met justitie en er sindsdien geen nieuw dossier van hen is geregistreerd, hetgeen een belangrijke indicator blijkt te zijn van de effectiviteit van de maatregel in termen van recidivevermindering en re-integratie.[129]

De beoordeling van de effectiviteit van de taakstraf kan worden getoetst aan de hand van de drie centrale doelstellingen zoals uiteeingezet in deze thesis, namelijk:

- re-integratie van de dader;
- vermindering van recidive en
- verlaging van de maatschappelijke kosten.

Re-integratie:

- De opgelegde taakstraf bood de gestrafte de mogelijkheid om verantwoordelijkheid te nemen voor zijn handelen zonder dat hij uit zijn maatschappelijke context werd gehaald.

- De uitvoering van de werkstraf maakte het mogelijk dat de gestrafte zijn dagelijkse structuur behield en zijn sociale binding niet verloor.

- Voorgaande sluit aan bij de kernfunctie van de taakstraf, namelijk het bevorderen van gedragsverandering door middel van maatschappelijk nuttige arbeid.

- Het niet verbreken van sociale relaties en het behouden van werkmogelijkheden vergroten de kans op succesvolle re-integratie en het voorkomen van sociaal isolement, wat bij detentie vaak wel het geval is.

Vermindering van recidive:

- Dat de gestrafte sinds 2023 niet opnieuw met justitie in aanraking is gekomen, suggereert dat een goed begeleide en op de persoon afgestemde taakstraf kan bijdragen aan recidivevermindering. Dit wordt ondersteund door onderzoek bij de Parketwacht.
  Uit een vraaggesprek met de Inspecteur, genaamd Martodikromo, H., van de Parketwacht kwam in dit kader naar voren dat uit het registratiesysteem - waarin gegevens van verdachten, veroordeelden en gestraften worden geregistreerd - valt af te leiden dat taakgestraften relatief zelden opnieuw een strafbaar feit plegen, terwijl personen die een gevangenisstraf hebben uitgezeten vaker sprake lijkt te zijn van recidive. Een directe analyse van het systeem was in dit verband echter niet toegestaan, omdat de daarin opgenomen informatie confidentieel is.[130]

[129] Mr. R. Chotkoe, officier van justitie, 2 oktober 2025. (Zie bijlage 1)

[130] Inspecteur Martodikromo, H. van de Parketwacht, d.d. 25 november 2025.

Hoewel het kamerstuk *24 587, nr. 850 (2022)* betrekking heeft op de Nederlandse context, kan het in dit onderzoek wel dienen als ondersteunend materiaal. Het document laat zien dat taakstraffen in Nederland, mede op basis van empirisch onderzoek, worden geassocieerd met een lagere recidivekans dan korte gevangenisstraffen. Deze bevinding kan richtinggevend zijn voor het uitgangspunt dat taakstraffen ook in de Surinaamse context mogelijk een bijdrage zouden kunnen leveren aan de recidivevermindering. [131]

Verlaging van de maatschappelijke kosten:

- Gezien de gestrafte niet in het cellenhuis werd geplaatst, kwamen de kosten zoals voedsel en medische zorg, vaker verhoogd door de onhygiënische situatie, niet aan de orde. Daarom kan de uitvoering van de taakstraf in vergelijking met detentie minder kostbaar zijn voor de staat.[132]

- De uitvoering door FMZ en maatschappelijke instellingen vereist beperkte middelen.

- Bovendien draagt de gestrafte via zijn arbeid bij aan het publieke belang, wat een vorm van herstel en compensatie voor de samenleving betekent. In deze casus werd de taakstraf tijdig en volledig uitgevoerd - zonder bijkomende kosten voor hechtenis of vervolging - wat kan wijzen op de doelmatigheid van deze sanctie.

3.6. Kritische beschouwing

Uit de voorgaande paragrafen blijkt dat de taakstraf in Suriname een reëel alternatief kan vormen voor detentie, waarbij zij bijdraagt aan re-integratie, recidivevermindering en verlaging van de maatschappelijke kosten. Het Makandra-programma en de samenwerking met de Forensisch Maatschappelijke Zorg (FMZ) laten zien dat de eerste stappen naar een structurele uitvoering zijn gezet. Werkplekken zoals het directoraat Openbaar Groen en de Paramaribo Zoo bieden concrete mogelijkheden om gestraften maatschappelijk nuttige arbeid te laten verrichten.[133] In theorie en deels ook in praktijk blijkt daarmee dat de taakstraf kan functioneren als proportionele en resocialiserende sanctie.[134]

Uit het praktijkonderzoek blijkt dat er ook duidelijke beperkingen en knelpunten zichtbaar zijn. Door de inwerkingtreding van het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen volwassen d.d. 03 januari 2025 bevindt de toepassing van taakstraffen in Suriname zich nog in een beginfase. De infrastructuur voor uitvoering is beperkt, doordat er slechts enkele aangewezen werkplekken zijn. Toezichtcapaciteit is gering, doordat FMZ te kampen heeft met onderbezetting. Er ontbreekt een breed scala aan leerstraffen of gedragsinterventies.[135] Hierdoor bestaat het risico

[131] Kamerstuk 2021/22, 24 587, nr. 850. Zie bijlage 4.

[132] Bharosa, P., Chef van dienst, d.d. 25 november 2025. Zie bijlage 4.

[133] Fredison, Onderhoofd Afdeling Forensisch Maatschappelijk Zorg, d.d. 15 juli 2025. Zie bijlage 3.

[134] Verdachten krijgen opvallende taakstraf in Nickerie | Suriname Nieuws Centrale, geraadpleegd op 26 november 2025.

[135] Fredison, Onderhoofd Afdeling Forensisch Maatschappelijk Zorg, d.d. 15 juli 2025. Zie bijlage 3.

dat taakstraffen te eenzijdig blijven en hun potentieel onvoldoende benut wordt. Daarnaast blijft de effectiviteit afhankelijk van de bereidheid en motivatie van de gestrafte, wat de kans op uitval vergroot. Indien gestraften de taakstraf weigeren of niet naleven, moet alsnog worden teruggevallen op vervolging, wat de efficiëntie en geloofwaardigheid van de sanctie kan ondermijnen.[136]

Een ander kritiekpunt betreft de consistentie en rechtsgelijkheid. Uit de statistieken van het OM blijkt dat er in 2023-2024 slechts 7 strafzaken waren, waarbij er een taakstraf was opgelegd.[137] In 2024-2025 nam het aantal opgelegde taakstraffen toe tot 27, waarvan 12 succesvol zijn afgerond.[138] Dit wijst erop dat de taakstraf weinig wordt toegepast in de praktijk, waardoor weinig empirische gegevens verzameld worden over recidive en maatschappelijke effecten. Zonder systematische monitoring blijft de beoordeling van de effectiviteit van taakstraffen grotendeels op aannames gebaseerd.

Daarmee ligt er een duidelijke uitdaging voor beleidsmakers en uitvoeringsinstanties. Wil de taakstraf een duurzaam en proportioneel alternatief worden, dan zijn structurele investeringen nodig in uitvoeringscapaciteit, toezicht en evaluatie. Het uitbreiden van de variatie aan taakstraffen – met name leerstraffen en erkende gedragsinterventies – kan de resocialiserende werking vergroten. Daarnaast is het van belang dat recidivecijfers en maatschappelijke kosten systematisch worden gemeten, zodat beleid kan worden gebaseerd op betrouwbare gegevens. Alleen dan kan de taakstraf in Suriname uitgroeien tot een volwaardig instrument dat niet alleen in theorie, maar ook in praktijk bijdraagt aan een proportioneel, effectief en rechtvaardig strafrechtsysteem.

Wat ook opvalt middels een enquêteonderzoek is dat 1/3 deel van de burgers niet bekend staan met de wettelijke regeling van de taakstraf. Dit kan leiden tot een vertekend beeld van het strafrecht en verminderd maatschappelijk draagvlak, omdat men dan niet goed begrijpt wat een precies taakstraf inhoudt en waarom deze wordt toegepast.[139]

3.7. Tussenconclusie

De taakstraf kan, zowel in theorie als in de praktijk in Suriname, potentie hebben als alternatief voor detentie. Dit doordat de taakstraf nauw aansluit bij de drie kerndoelen die in juridische en criminologische literatuur als maatstaf voor effectiviteit worden gehanteerd, te weten:

- Re-integratie van de dader;
- Vermindering van recidive en
- Verlaging van maatschappelijke kosten.

---

[136] Mr. N. Ganpat, officier van justitie, 14 oktober 2025. (Zie bijlage 2)

[137] actueel | jaarverslagen | jaarverslag-2023-2024-om-suriname | Openbaar Ministerie Suriname, geraadpleegd op 26 november 2025.

[138] actueel | jaarverslagen | jaarverslag-2024-2025-om-suriname | Openbaar Ministerie Suriname, geraadpleegd op 26 november 2025.

[139] Enquête Taakstraffen Burgers. (Zie bijlage 7)

Deze doelstellingen corresponderen met belangrijke strafrechtsbeginselen zoals proportionaliteit, subsidiariteit en individualisering van straffen. Ten eerste blijkt dat de taakstraf wezenlijk kan bijdragen aan de re-integratie van de gestrafte. Waar detentie het risico met zich meebrengt dat pro-sociale relaties verloren gaan, werk en positie op de arbeidsmarkt wegvallen en sociale isolatie ontstaat, kan de taakstraf juist helpen om sociale bindingen te behouden en vaardigheden te versterken. De gestrafte blijft in de samenleving, behoudt structuur en kan werken aan persoonlijke en praktische ontwikkeling, hetgeen bijdraagt aan een stabiel toekomstperspectief. In de besproken casus blijkt dat de gestrafte zijn taakstraf onder toezicht van FMZ succesvol heeft afgerond en dat hij daarna niet opnieuw met justitie in aanraking is gekomen, wat kan aansluiten bij het doel van gedragsverandering en succesvolle terugkeer in de maatschappij.
Ten tweede blijkt dat de taakstraf vanuit het perspectief van de vermindering van recidive een zinvol instrument kan zijn. Uit het onderzoek bij de Parketwacht komt naar voren dat taakgestraften relatief zelden opnieuw een strafbaar feit plegen, terwijl personen die een gevangenisstraf hebben uitgezeten vaker lijken te recidiveren. Daarnaast biedt het kamerstuk 24 587, nr. 850 (2022) steun aan het uitgangspunt dat taakstraffen op basis van empirisch onderzoek worden verbonden met een lagere recidivekans dan korte gevangenisstraffen.
Ten derde kan de taakstraf een rol spelen in de verlaging van maatschappelijke kosten. Gevangenisstraf is een duur sanctiemiddel, mede door de benodigde celcapaciteit, personeel, beveiliging en zorg. De taakstraf vormt een financieel minder belastend alternatief, waarbij de gestrafte bovendien een tastbare bijdrage levert aan maatschappelijk nuttige arbeid. In de besproken casus leidde de uitvoering van de taakstraf niet tot bijkomende kosten voor hechtenis of vervolging, wat kan wijzen op de doelmatigheid van deze sanctie. Ook helpt het gebruik van taakstraffen om overbevolking in cellenhuizen te verminderen.

De praktische toetsing toont eveneens aan dat de taakstraf in Suriname nog in een beginfase verkeert. Uit de jaarverslagen van het OM blijkt dat er in 2022–2023 nog geen taakstraffen werden opgelegd aan volwassenen, terwijl in 2023–2024 slechts 7 taakstraffen werden opgelegd en in 2024–2025 het aantal is toegenomen tot 27, waarvan 12 succesvol zijn afgerond. Ondanks deze toename lijkt het aantal opgelegde taakstraffen vooralsnog beperkt in verhouding tot de 1246 zittingszaken in 2024–2025. De relatief lage aantallen illustreren dat de taakstraf weinig wordt toegepast in de praktijk. Bovendien zijn niet alle zaken waarop een taakstraf zou kunnen worden toegepast uit het jaarverslag af te leiden, omdat niet bekend is welke lichte misdrijven onderdeel vormen van deze cijfers.

In de casus die wel door het OM ter beschikking werd gesteld, blijkt dat de verdachte aan de wettelijke criteria voldeed, dat de taakstraf effectief werd uitgevoerd en dat de gestrafte nadien niet opnieuw een strafbaar feit heeft gepleegd. Dit ondersteunt dat de taakstraf in de praktijk daadwerkelijk kan bijdragen aan re-integratie, recidivevermindering en doelmatigheid.

Tot slot blijkt uit het enquêteonderzoek dat 1/3 deel van de burgers niet bekend is met de wettelijke regeling van de taakstraf. Dit kan leiden tot een vertekend beeld van het strafrecht en verminderd maatschappelijk draagvlak, omdat men dan niet goed begrijpt wat een taakstraf

precies inhoudt en waarom deze wordt toegepast. Dit vormt een aandachtspunt voor de legitimiteit van het instrument in de samenleving.

Conclusie

De probleemstelling luidt als volgt: *"In hoeverre is de taakstraf effectiever dan gevangenisstraffen in het bevorderen van re-integratie, het verminderen van recidive en het verlagen van de maatschappelijke kosten?"*

De vergelijking tussen taakstraffen en gevangenisstraffen toont aan dat de taakstraf een meer resocialiserend karakter kan hebben. Waar de gevangenisstraf voornamelijk gericht is op vrijheidsbeneming en vergelding, biedt de taakstraf mogelijk ruimte voor herstel en gedragsverandering. Zij stelt de gestrafte in staat om actief verantwoordelijkheid te nemen, zijn maatschappelijke rol te behouden en op constructieve wijze iets terug te doen voor de samenleving.

Een belangrijke bevinding is dat de taakstraf kan bijdragen aan re-integratie door sociale isolatie te voorkomen en de band tussen de dader en de maatschappij te versterken. De uitvoering van maatschappelijk nuttige arbeid binnen gestructureerde begeleiding – zoals door de Forensisch Maatschappelijke Zorg – bevordert discipline en reflectie.

Daarnaast blijkt uit het onderzoek dat taakstraffen een significante rol spelen bij het verminderen van recidive. De casus uit 2023, waarin een verdachte een taakstraf van 40 uur opgelegd kreeg en sindsdien niet opnieuw in aanraking is gekomen met justitie, illustreert dat een op maat uitgevoerde taakstraf effectief kan bijdragen aan gedragsverandering. Dit sluit aan bij internationale en regionale bevindingen die wijzen op lagere recidivecijfers bij taakgestraften in vergelijking met kortgestrafte gedetineerden.

Wat betreft maatschappelijke kosten blijkt de taakstraf een kostenefficiënte maatregel te zijn. Zij vergt minder middelen dan detentie, ontlast het gevangeniswezen en vermindert de druk op de financiën. Bovendien levert de door de taakgestrafte verrichte arbeid een directe meerwaarde voor de gemeenschap op.

Toch mag niet worden voorbijgegaan aan de voorwaarden voor een succesvolle toepassing. De effectiviteit van taakstraffen staat of valt met zorgvuldige selectie van de verdachten, professionele begeleiding en een goed georganiseerd uitvoeringskader. De samenwerking tussen het OM, FMZ en maatschappelijke instellingen is hierin van cruciaal belang.

Concluderend kan worden gesteld dat de bevindingen erop wijzen dat de taakstraf in Suriname – mits correct toegepast - een waardig en effectief alternatief vormt voor korte gevangenisstraffen. Het wettelijke kader en de eerste praktijkervaringen suggereren dat deze strafvorm kan bijdragen aan re-integratie, het voorkomen van recidive en het verlagen van de maatschappelijke kosten. Zij sluit ook beter aan bij de beginselen van proportionaliteit, individualisering en subsidiariteit. De resultaten van dit onderzoek stellen voorop dat de taakstraf niet alleen een juridische sanctie is, maar ook een sociaal instrument dat re-integratie bevordert, recidive voorkomt en de maatschappelijke kosten vermindert. Hiermee wordt het vertrouwen in de rechtsorde eveneens versterkt.

Aanbeveling

De resultaten van dit onderzoek tonen aan dat de taakstraf binnen het Surinaams strafrecht een veelbelovend instrument kan zijn, maar dat de effectiviteit in de praktijk nog onvoldoende tot uitdrukking komt. Om de taakstraf te versterken en te laten uitgroeien tot een volwaardig en duurzaam instrument, effectief en duurzaam strafrechtelijk alternatief, worden de volgende aanbevelingen gedaan:

1. **Versterking uitvoeringscapaciteit en uitbreiding werk- en leermogelijkheden.**
   De taakstraf kan alleen goed werken als de uitvoering stevig en goed georganiseerd is. Daarom is het belangrijk dat het Ministerie van Justitie en Politie, het OM en de FMZ samenwerken met organisaties in de samenleving, zoals zorginstellingen, projecten voor milieu en dierenwelzijn, en lokale buurtinitiatieven.
   Ook wordt aangeraden dat de FMZ nauwer gaat samenwerken met de Stichting Arbeidsmobilisatie & Ontwikkeling (SAO). SAO heeft veel ervaring met leerstraffen en resocialisatie. Door samen te werken kunnen er niet alleen meer werkstraffen worden aangeboden, maar ook meer leerstraffen. Hierdoor maken gestraften meer kans om nieuwe vaardigheden te ontwikkelen en beter voorbereid terug te keren in de samenleving.

2. **De taakstraf structureel in beleid en wetgeving verankeren**
   Om de rechtsgelijkheid en voorspelbaarheid van de taakstraf te waarborgen, is een landelijk beleidskader onmisbaar. Dit kader moet duidelijke richtlijnen bevatten voor de selectie van geschikte kandidaten, de oplegging van de straf en de uitvoering ervan. Ook dienen vaste protocollen voor toezicht, rapportage en evaluatie verplicht te worden gesteld, zodat de toepassing uniform en transparant verloopt.

3. **Een nationaal registratiesysteem implementeren voor monitoring en evaluatie**
   Structurele dataverzameling is essentieel voor een effectief en toekomstbestendig beleid. Het wordt daarom aanbevolen een centraal registratiesysteem op te zetten waarin gegevens worden bijgehouden over recidive, naleving van taakstraffen en maatschappelijke effecten. Door deze informatie centraal en toegankelijk te maken voor beleidsmakers en uitvoeringsinstanties, kan het beleid evidence-based worden bijgestuurd, kunnen knelpunten tijdig worden gesignaleerd én wordt het gemakkelijker om overzichtelijk vast te stellen of er sprake is van een afname van recidive.

4. **Investering in professionalisering en institutionele versterking**
   Een duurzame versterking van de taakstraf vereist investeringen in de uitvoeringscapaciteit van FMZ, de opleiding van toezichthouders en de verdere professionalisering van betrokken instanties. De overheid moet hierin een duidelijke prioriteit stellen, zodat de taakstraf een geloofwaardig en effectief alternatief voor detentie wordt.

Literatuur:

- **C.P.M. Cleiren 2001**
  C.P.M. Cleiren en J.F. Nijboer, *Strafvordering*, Deventer: Kluwer 2001

- **C.P.M. Cleiren 2008**
  C.P.M. Cleiren e.a., *Tekst & Commentaar Strafrecht*, 7e druk, Deventer: Kluwer 2008

- **C.P.M. Cleiren 2013**
  C.P.M. Cleiren e.a., *Tekst & Commentaar Strafvordering*, 10e druk, Deventer: Kluwer 2013

- **J. De Hullu 2009**
  J. de Hullu, *Materieel strafrecht: Over algemene leerstukken van strafrechtelijke aansprakelijkheid naar Nederlands recht*, Deventer: Kluwer 2009

- **D.H. de Jong 2003**
  D.H. de Jong en G. Knigge, *Het materiële strafrecht*, Deventer: Kluwer 2003

- **R. Foqué en A.C. 't Hart 1990**
  R. Foqué en A.C. 't Hart, *Instrumentaliteit en rechtsbescherming*, Arnhem: Gouda Quint 1990

- **T.F.C. Fischers 2012**
  T.F.C. Fischer, W.J.M. Captein en B.W.C. Zwirs, *Gedragsinterventies voor volwassen justitiabelen*, Den Haag: Boom Lemma uitgevers 2012

- **N. Jorg 2016**
  N. Jörg en C. Kelk, *Strafrecht met mate*, Deventer: Kluwer 2016

- **D. Van de Landen 1992**
  D. van de Landen, *Straf en maatregel: Een onderzoek naar het onderscheid tussen straf en maatregel in het strafrecht*, Arnhem: Gouda Quint BV 1992

- **J. van Dijk 2011**
  J. van Dijk, J. Marianne en I. Sagel-Grande, *Actuele criminologie*, Den Haag: Sdu Uitgevers 2011

- **H.C. Wiersinga 1994**
  H.C. Wiersinga, *Differentiatiefase: Reader II voor het onderwijs in het penitentiair recht*, Arnhem: Gouda Quint 1994

- **M. Wijn 1997**
  M. Wijn, *Taakstraffen: Stand van zaken, praktijk en resultaten*, Den Haag: Tappan 1997

Wet- en regelgeving:

- Grondwet van de Republiek Suriname (S.B. 1987 no. 116), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1992 no. 38
- Kamerstuk 2021/22, 24 587, nr. 850.
- Nota van Toelichting bij het *Staatsbesluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen* (S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2023 no. 135)
- S.B. 2015 no. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2023 no. 135 *(Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen)*
- Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2012 no. 70

Verdragen:

- Amerikaans Verdrag voor de Rechten van de Mens (AVRM), San José, 22 november 1969
- Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR), New York 16 december 1966

Jurisprudentie:

- HR 24 januari 2017, ECLI:NL:HR:2017:66, NJ 2017/70
- SRU-HvJ-2022-19 d.d. 9 februari 2022.

Internet bronnen:

- actueel | jaarverslagen | jaarverslag-2022-2023-om-suriname | Openbaar Ministerie Suriname, geraadpleegd op 26 november 2025.
- actueel | jaarverslagen | jaarverslag-2023-2024-om-suriname | Openbaar Ministerie Suriname, geraadpleegd op 26 november 2025.
- actueel | jaarverslagen | jaarverslag-2024-2025-om-suriname | Openbaar Ministerie Suriname, geraadpleegd op 26 november 2025.
- https://dagbladdewest.com/2024/08/19/voldoen-onze-strafinrichtingen-niet-aan-internationale-normen/, geraadpleegd op 26 november 2025.
- Starnieuws - OM trekt aan de bel: overvolle cellenhuizen en geen doorstroom, geraadpleegd op 26 november 2025.
- Verdachten krijgen opvallende taakstraf in Nickerie | Suriname Nieuws Centrale, geraadpleegd op 26 november 2025.

Interview:

- Mevr. Fredison, Onderhoofd van de afdeling FMZ, Paramaribo, 15 juli 2025
- Mr. R. Chotkoe, Officier van Justitie, Paramaribo, 2 oktober 2025
- Mr. N. Ganpat, Officier van Justitie, Paramaribo, 14 oktober 2025
- Bharosa, P., Chef van dienst, Paramaribo, 25 november 2025
- Buddha, Inspecteur Parketwacht, Paramaribo, 25 november 2025

Bijlage 1

Vragenlijst voor de Officier van Justitie

Officier van Justitie: mr. R. Chotkoe

Datum: 02 oktober 2025

1. **Wat is uw algemene visie op de taakstraf?**
   In de zin van: Is de taakstraf effectief als het gaat om re-integratie, het verminderen van recidive en het verlagen van maatschappelijke kosten?
   Het probleem is dat de taakstraf niet zo vaak wordt toegepast. Het idee is in de wet. Het draagt vooral bij aan de overbevolking in cellenhuizen. Als het gaat om re-integratie heeft de taakstraf een voordeel, want de persoon wordt ontwikkeld of aangeleerd. Maar hoe het zit met recidive, moet dat nog uit onderzoek blijken.
   Vermeldenswaard is het volgende: van de 2 personen die hun taakstraf hebben uitgevoerd, is er geen strafdossier meer gekomen op hun naam bij het OM.

2. **Voor welke soorten delicten wordt een taakstraf doorgaans opgelegd?**
   De OM-richtlijnen geven dit aan.

3. **Zijn er uitsluitingsgronden voor het opleggen van een taakstraf?**
   Alcoholverslaafden of drugsverslaafden krijgen geen taakstraf.

4. **Is er een vast kader of richtlijn die gevolgd wordt bij het opleggen van een taakstraf (bijvoorbeeld per delict) of bepaalt de OvJ dit per geval?**
   Er is een vast kader. Kan ook per geval afhangen. Maar als OvJ kan je ook meewegen per geval. Elk geval staat op zich, maar de taakstraf kan niet buiten de richtlijnen worden toegepast. Zo is het algemeen dat er bij de misdrijven een maximale straf van 6 jaar moet staan.

5. **Kan een verdachte zelf het initiatief nemen en een taakstraf voorstellen in plaats van een gevangenisstraf?**
   De verdachte mag een verzoek doen om een taakstraf uit te voeren in plaats van de gevangenisstraf. Uiteindelijk beslist de OvJ of de rechter of de taakstraf wordt opgelegd.

6. **Waarop wordt er allemaal gelet alvorens een taakstraf wordt opgelegd?**
   De OM-richtlijnen; bereidheid van de verdachte en de verdachten moeten voldoen aan de criteria van de OM-richtlijnen.

7. **Hoe vaak wordt een taakstraf opgelegd in vergelijking met een gevangenisstraf?**
   Dit moet uit onderzoek blijken. Er is nog geen officieel rapport waaruit het zou kunnen blijken.

8. **Welke soorten taakstraffen worden het meest toegepast in Suriname?**
   Volwassenen verrichten onbetaald arbeid voor een aantal uren. Volgens de richtlijnen is het 40 uren.

9. **Geef voorbeelden van verschillende taakstraffen die in de praktijk worden toegepast.**
   In Suriname wordt er tot op heden alleen onbetaald arbeid opgelegd als taakstraf.

10. **Is het zo dat de werkstraf wordt gezien als een vorm van dwangarbeid?**
    Het is een straf. Het Openbaar Ministerie ziet daarom de taakstraf niet als dwangarbeid.

11. **Op welke momenten of tijdstippen worden taakstraffen doorgaans uitgevoerd?**
    Op reguliere werktijden van de werkplekken waar de taakstraffen worden uitgevoerd.

12. **Met welke instanties of organisaties wordt samengewerkt bij de uitvoering van taakstraffen?**
    Bijvoorbeeld: Openbaar Groen – wat zijn de projectplaatsen?
    Er zijn een paar projectplaatsen, zoals Paramaribo Zoo, Openbaar Groen, etc.

13. **Wie houdt toezicht op de correcte uitvoering van de taakstraf?**
    De medewerkers van de organisaties/werkplekken waar de taakstraf wordt uitgevoerd en FMZ.

14. **Wat gebeurt er als een gestrafte zijn taakstraf niet naar behoren uitvoert?**
    Als een gestrafte zijn taakstraf niet naar behoren uitvoert, dan eindigt de taakstraf terstond en volgt de vervolging. De taakstraf is een contract. Indien de gestrafte zich niet houdt aan

de voorwaarden of verplichtingen, dan wordt het contract beëindigd. Vervolgens wordt er een verslag opgemaakt door FMZ en opgestuurd naar het OM.

15. **Geschiedt de taakstraf te allen tijde in overeenstemming met de rechterlijke uitspraak – zoals geregeld in artikel 10 lid 1 van het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen?**

    Tot nu toe niet. Het zou wel moeten kunnen, maar voor nu is daarvan nog geen sprake. De taakstraf wordt in het voortraject opgelegd door het OM.

16. **Wordt de gestrafte van huis gehaald of tijdelijk vastgehouden als hij zijn taakstraf weigert of niet uitvoert?**

    Nee, er staat geen hechtenis in de wet. Dit zou pas het geval zijn als de rechter dat zou opleggen.

17. **Is de taakstraf effectief in het bevorderen van re-integratie en het verminderen van recidive?**

    Moet uit onderzoek blijken. Niet iedereen heeft zijn taakstraf uitgevoerd. Maar tot nu toe zijn van de eerdere gestraften geen ander dossier teruggekomen.

18. **Is er onderzoek gedaan naar de impact van taakstraffen op de overbevolking in gevangenissen?**

    Er is nog geen onderzoek hieromtrent gedaan.

19. **Indien blijkt dat een taakstraf positief werkt, is er voor de toekomst dan voldoende toezicht op de gestrafte?**

    Voor wat betreft toezicht, is dat de taak van FMZ.

20. **Welk juridisch of moreel beginsel ligt ten grondslag aan het toepassen van de taakstraf?**

    Het wordt aan een ieder opgelegd die voldoet aan de criteria van de OM-richtlijnen.

21. **Is het mogelijk om een combinatie van taakstraffen en/of een onvoorwaardelijke straf op te leggen?**

Combinatie is niet mogelijk. Indien de straf een combinatie zou moeten zijn dan kan het een deel voorwaardelijk, omdat op de zitting nog geen taakstraf wordt opgelegd.

22. Zijn er in Suriname uitvoeringsbesluiten en praktijkgerichte pilotprojecten?

Het uitvoeringsbesluit is er al. Praktijkgerichte pilotprojecten zijn dan de werkplekken die nu beschikbaar zijn om taakstraffen uit te voeren. Deze werkplekken zijn genoemd bij vraag 12.

23. In Nickerie heeft zich een geval voorgedaan, waarbij de verdachten - die schade hadden toegebracht aan een voertuig en betrokken waren bij mishandeling - een taakstraf kregen van 40 uur toegewezen. Deze moesten zij uitvoeren bij de afdeling Openbaar Groen, waar zij deel uitmaakten van een ploeg die bermen wiedt. Is het in uitvoering gebracht?

Ja, het is in uitvoering gebracht. De gestraften hebben een aantal uren gewerkt. In casu was er sprake van een werkstraf en leerstraf. Tijdens het uitvoeren van de taakstraf hebben zij onbetaald arbeid verricht en tegelijkertijd leren omgaan met een houwer.

24. Wat is het doel van de OM-richtlijnen?

Eenduidigheid van beleid/ uniformiteit. Indicatie in welke gevallen taakstraffen uitgevoerd kunnen worden.

25. Kunt u een voorbeeld geven waarbij het OM eerder heeft gekozen voor het opleggen van een taakstraf in plaats van een gevangenisstraf?

De taakstraf wordt in het begintraject opgelegd. Dat wil zeggen dat de zaak nog niet op de zitting is, dus is er nog geen sprake van een gevangenisstraf. Indien de verdachte voldoet aan de criteria van de OM-richtlijnen, dan wordt de taakstraf opgelegd. De bedoeling is: als je de taakstraf kunt opleggen in het voortraject, waarom zou je moeten wachten totdat de zaak op de zitting is? Natuurlijk is dit afhankelijk per geval en omstandigheden.

Indien een gestrafte niet bereid is om de taakstraf uit te voeren of de taakstraf niet heeft voltooid, dan volgt de vervolging erna.

Een voorbeeld is de zaak S.H. met als parketnummer 702/2023 die je kunt gebruiken. Ik heb een taakstraf van 40 uur opgelegd en is succesvol afgerond. In deze zaak is eveneens gebleken dat de taakstraf een beter alternatief is geweest voor de gevangenisstraf, gezien het om een minder ernstig delict ging.

Bijlage 2

Vragenlijst voor de Officier van Justitie

Officier van Justitie: mr. N. Ganpat

Datum: 14 oktober 2025

26. Wat is uw algemene visie op de taakstraf?

In de zin van: Is de taakstraf effectief als het gaat om re-integratie, het verminderen van recidive en het verlagen van maatschappelijke kosten?

Het is effectief, omdat het bijdraagt aan de resocialisatie van de verdachte. Er worden afspraken met hen gemaakt, ze krijgen begeleiding en leren daaruit zelf discipline. Daarnaast komt het ten voordele van de maatschappelijke kosten. De maatschappelijke kosten zijn heel hoog. Dit komt doordat er in de cellenhuizen gezorgd moet worden voor eten, verzorging, ziekte, kleding en meer politieambtenaren voor controle.

Het voordeel van de taakstraf is dat de verdachte iets terug doet voor de maatschappij, terwijl hij tegelijkertijd zijn straf uitvoert voor hetgeen hij heeft misdaan. Bewezen is namelijk in Nederland dat deelnemers van taakstraffen minder snel recidiveren.

27. Voor welke soorten delicten wordt een taakstraf doorgaans opgelegd?

Voor hele eenvoudige strafbare feiten – zoals diefstal, mishandeling, bedreiging, verduistering, vernieling of heling.

28. Zijn er uitsluitingsgronden voor het opleggen van een taakstraf?

Alcoholverslaafden of drugsverslaafden krijgen geen taakstraf.

29. Is er een vast kader of richtlijn die gevolgd wordt bij het opleggen van een taakstraf (bijvoorbeeld per delict) of bepaalt de OvJ dit per geval?

Er zijn algemene richtlijnen en het wordt per geval bekeken. Verder bepaalt de OvJ in welke mate het wordt toegepast.

30. Kan een verdachte zelf het initiatief nemen en een taakstraf voorstellen in plaats van een gevangenisstraf?

Ja dat kan, het is 1 keer voorgekomen dat de verdachte heeft gevraagd om liever de werkstraf uit te voeren dan de gevangenisstraf. De OvJ is meegegaan met het verzoek en de taakstraf was succesvol.

31. Waarop wordt er allemaal gelet alvorens een taakstraf wordt opgelegd?

Het moet gaan om een bekennende verdachte; vast woon- of verblijfplaats; bereidheid van de verdachte. Vroeger waren geldige ziektekosten ook vereist, maar nu niet meer.

32. Hoe vaak wordt een taakstraf opgelegd in vergelijking met een gevangenisstraf?

Uit de praktijk blijkt dat het niet zo vaak wordt opgelegd. Dit komt doordat er een uitbreiding moet komen bij FMZ en ook de officieren moeten het meer toepassen, maar dat gebeurt niet. Maar het wordt zeker wel opgelegd.

33. Welke soorten taakstraffen worden het meest toegepast in Suriname?

Volwassenen verrichten onbetaald arbeid (werkstraffen) voor een aantal uren. Volgens de richtlijnen is het 40 uren.

Er is al gestart met de eerste leerstraf – die nog niet is gepubliceerd. Het is genaamd "I respect". FMZ heeft al een cursus gevolgd m.b.t. de leerstraf. Dit zal in het vervolg nog verruimd worden.

34. Geef voorbeelden van verschillende taakstraffen die in de praktijk worden toegepast.

Voor nu zijn dat schoonmaakwerkzaamheden en dieren voeden.

35. Is het zo dat de werkstraf wordt gezien als een vorm van dwangarbeid?

Dit is een vraag voor de verdachte. Het zou wel kunnen dat zij het als dwangarbeid zien, maar het is vooralsnog een straf die zij moeten uitvoeren.

36. Op welke momenten of tijdstippen worden taakstraffen doorgaans uitgevoerd?

Op reguliere werktijden van de werkplekken waar de taakstraffen worden uitgevoerd.

37. Met welke instanties of organisaties wordt samengewerkt bij de uitvoering van taakstraffen?

Bijvoorbeeld: Openbaar Groen – wat zijn de projectplaatsen?

Er wordt samengewerkt met FMZ, KPS en het OM.

Er zijn richtlijnen en aan de hand daarvan gaat FMZ screenen als de betrokkene wel een taakstraf kan krijgen of bereid is een taakstraf uit te voeren. FMZ bepaalt na de screening op welke werkplek betrokkene geplaatst wordt. Hierna komt er een werkovereenkomst, die ook wordt gescreend door FMZ. Vervolgens wordt dit alles gerapporteerd aan het OM.

Er zijn een paar projectplaatsen, zoals Paramaribo Zoo, Openbaar Groen, Dierenasiel, Ministerie van Justitie en Politie en Onderdirectoraat Algemeen Beheer.

38. Wie houdt toezicht op de correcte uitvoering van de taakstraf?

FMZ houdt toezicht op de gestraften.

39. Wat gebeurt er als een gestrafte zijn taakstraf niet naar behoren uitvoert?

De vervolging gaat verder. Hij zal gedagvaard worden. Hierna volgt hechtenis.

40. Geschiedt de taakstraf te allen tijde in overeenstemming met de rechterlijke uitspraak – zoals geregeld in artikel 10 lid 1 van het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen?

In het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraf Volwassenen – die sinds 3 januari 2025 in werking is getreden -- is opgenomen dat de taakstraf ook opgelegd kan worden bij rechterlijke uitspraak. Maar voor nu is dat nog niet gebeurd.

41. Wordt de gestrafte van huis gehaald of tijdelijk vastgehouden als hij zijn taakstraf weigert of niet uitvoert?

Nog niet van toepassing. Is niet gebeurd.

42. Is de taakstraf effectief in het bevorderen van re-integratie en het verminderen van recidive?

Ja, de werkstraf/leerstraf draagt bij aan het opnieuw functioneren van zo een verdachte in de maatschappij – bijvoorbeeld door een werkritme in te bouwen, sociale vaardigheden te ontwikkelen, iets erbij te leren. Een succesvolle re-integratie kan de kans op recidive verminderen.

FMZ speelt hierbij een cruciale rol door de uitvoering te begeleiden, afspraken te maken over de inzet en te zorgen dat de taakstraf de re-integratie niet belemmert.

Op 2 november 2023 is bij de evaluatie besloten om verder te gaan met de uitvoering. Dit is ook wederom besloten op 29 mei 2025. Met andere woorden, de taakstraf is wel effectief en heeft een positieve impact.

43. Is er onderzoek gedaan naar de impact van taakstraffen op de overbevolking in gevangenissen?

Nee, in Suriname nog niet.

44. Indien blijkt dat een taakstraf positief werkt, is er voor de toekomst dan voldoende toezicht op de gestrafte?

Nee, er is nog geen voldoende toezicht, omdat FMZ onderbemand is. Daaraan moet worden gewerkt.

45. Welk juridisch of moreel beginsel ligt ten grondslag aan het toepassen van de taakstraf?

Het hangt van de case zelf af. Op basis van de OM-richtlijnen wordt de zaak getoetst en vervolgens de taakstraf opgelegd. Deze richtlijnen zorgen ervoor dat de vervolgingsambtenaren niet willekeur de taakstraf opleggen. Het is de bedoeling dat elke OvJ zich aan de richtlijnen houdt. De OM-richtlijnen dragen bij aan een evenwichtige toepassing van de wet.

46. Is het mogelijk om een combinatie van taakstraffen en/of een onvoorwaardelijke straf op te leggen?

Taakstraf gaat gepaard met voorlopige hechtenis.

47. Zijn er in Suriname uitvoeringsbesluiten en praktijkgerichte pilotprojecten?

Het uitvoeringsbesluit is er wel, maar nog niet in werking.

Het pilotproject dat gestart was op 3 april 2023 – het Makandra project – hangt samen met art. 100 Sr. - waarbij OM de mogelijkheid heeft misdrijven waarop er een gevangenisstraf van 6 jaar of minder staat - middels transactie buiten proces af te handelen.

48. Is art. 100 of de taakstraf van toepassing op vreemdelingen?

Betrokkene moet ingezeten zijn. Bij vreemdelingen is de kans groot dat betrokkene het land verlaat. Daarom wordt er geen taakstraf opgelegd aan vreemdelingen.

Als het gaat om art. 100 Sr. dan kan buitenproces afhandeling wel als de boete terstond betaald wordt.

Bijlage 3

Vragenlijst voor Forensisch Maatschappelijke Zorg (FMZ)

Naam: mevr. Fredison (+597 7165489)

Functie: Onderhoofd van de afdeling FMZ

Datum: dinsdag 15 juli 2025

1. **Zoals bekend is, is er een overbevolking in de cellenhuizen. Wat kunnen volgens u de gevolgen van de overbevolking zijn?**
   Deze vraag zou de politie beter kunnen beantwoorden.

2. **In hoeverre dragen taakstraffen bij/ zullen taakstraffen bijdragen aan het verminderen van de overbevolking in de gevangenis?**
   Het kan een wezenlijke bijdrage leveren aan de hand van hoeveel het wordt opgelegd. Mensen met lichte ingrijpen hoeven dan geen plek in te nemen in de cellenhuizen/gevangenissen. Echter moet vermeld worden dat er geen officiële taakstraf persoon is aangewezen bij de FMZ en ook is de FMZ erg onderbezet.

3. **Wat is uw visie op taakstraffen als alternatief voor gevangenisstraf?**
   Het brengt zeker positieve punten met zich mee en is een goed alternatief. De taakstraf zorgt ervoor dat de gestrafte op zo een manier iets terug doet voor de maatschappij.

4. **Hoe wordt de Forensisch Maatschappelijke Zorg (FMZ) betrokken bij de uitvoering van taakstraffen in Suriname?**
   Het betreft een interne samenwerking tussen de FMZ en het Openbaar Ministerie.
   - De transactie (art. 100 Sr) melding komt naar FMZ. Hierbij worden gegevens – inhoudende foto van de persoon, legitimatiebewijs en contact info - van de persoon opgestuurd naar FMZ.
   - De persoon wordt gecontact door FMZ en opgeroepen voor een intakegesprek. Hierbij wordt gekeken naar of de persoon wel geschikt is voor de transactie.
   - Vervolgens wordt een adviesrapportage door FMZ met betrekking tot het vorige punt opgestuurd naar het Openbaar Ministerie.
     Zie verder vraag 15 voor uitgebreide uitleg.

5. **Met welke overheidsinstellingen of instanties wordt er samengewerkt bij de uitvoering van taakstraffen? Bijvoorbeeld: wat zijn de projectplaatsen?**

   Paramaribo Zoo; Directoraat Openbaar Groen en AfvalBeheer; Dierenasiel; Algemene Zaken; Ministerie van Justitie en Politie.

   De focus ligt meer op onderhoudswerkzaamheden.

   Als het om vrouwen gaat kan er ook geplant worden bij LVV.

6. **Hoe wordt toezicht gehouden op gestraften die een taakstraf uitvoeren?**

   Bij de taakstraf is de gestrafte buiten. De taakstraf wordt opgelegd in de fase waarin de persoon nog een verdachte is.

   Tijdens het uitvoeren van de werkzaamheden is er altijd een persoon die op de plek aanwezig is voor toezicht. Het kan zelfs een afdelingshoofd zijn. Maar het gaat in elk geval om een persoon die terug kan koppelen met FMZ.

7. **Is er voldoende personeel beschikbaar voor toezicht en begeleiding bij de uitvoering van taakstraffen?**

   Nee, er is geen voldoende personeel.

8. **Welke soorten werk of taken worden binnen de taakstraffen het meest toegewezen aan gestraften?**

   Het gaat meer om werkstraffen, waarbij er meer gefocust wordt op onderhoud.

9. **Zijn er specifieke dagen of tijdstippen waarop taakstraffen worden uitgevoerd?**

   Er wordt geprefereerd om overdag (07:00u – 15:00u) van maandag tot en met vrijdag de werkzaamheden uit te voeren. Dit, omdat het de bedoeling is dat FMZ soms onaangekondigd naar de werkplek gaat om te kijken hoe de gestrafte de werkzaamheden uitvoert.

   Er wordt ook gekeken naar de beschikbaarheid van de gestrafte. Op basis daarvan kan het ook in het weekend, maar dan gaan de gestraften naar de werkplekken die weekenden open zijn – bijvoorbeeld Paramaribo Zoo of Dierenasiel.

10. **Wat gebeurt er wanneer een gestrafte zich niet houdt aan de voorwaarden van de taakstraf?**

    Als een gestrafte zich niet houdt aan de regels van de taakstraf – bijvoorbeeld een overtreding bij de werkplek - of voorwaarden bij de transactie dan:

    - Allereerst wordt de gestrafte mondeling gewaarschuwd.
    - Voor de tweede keer krijgt de gestrafte een schriftelijke waarschuwing.
    - De derde keer adviseert FMZ het Openbaar Ministerie de taakstraf stop te zetten.
    - Indien het gaat om een ernstige overtreding, wordt de taakstraf terstond stopgezet en wordt zo een gestrafte geretourneerd naar het Openbaar Ministerie. Vervolgens krijgt zo een persoon een datum voor de zitting.

11. **Is er sprake van disciplinaire maatregelen als een taakstraf faalt of wordt geweigerd?**

    Ten eerste wordt er gekeken naar de houding van de persoon, de attitude, als de persoon zich aanmeldt, als het gaat om een dakloze, etc.

    In zulke gevallen gebeurt het exact zoals aangegeven bij vraag 10.

12. **Hoe wordt de communicatie met het Openbaar Ministerie of de reclassering georganiseerd bij problemen tijdens de uitvoering van taakstraffen?**

    Zowel het afdelingshoofd als het onderhoofd heeft nauw contact met mr. Winter.

13. **Is het zo dat de werkstraf wordt gezien als een vorm van dwangarbeid?**

    Tot nu toe wordt de taakstraf niet gezien als dwangarbeid. De mensen die een issue hebben met de taakstraf, willen liever dan boete betalen.

14. **Wordt er op enige wijze hulpverlening of begeleiding aangeboden aan veroordeelden die taakstraffen uitvoeren?**

    De taakstraf op zich is om onbetaald arbeid uit te voeren. FMZ houdt zich niet bezig met begeleiding. Desondanks kan het voorkomen dat FMZ een begeleidingsgesprek geeft.

    Er is eveneens een slachtoffer zorg. Er wordt wel hulpverleend ondanks het geen specifieke plicht is van FMZ.

    Weliswaar wordt er momenteel een training verzorgd aan FMZ met betrekking tot leerstraffen. Dit is bedoeld voor wanneer de leerstraf wordt opgelegd in een later stadium.

15. Wat is de procedure voor de oplegging en tenuitvoerlegging van de taakstraf?

Aanvullend op vraag 4 geschiedt het volgende:

Tijdens het intakegesprek wordt een datum gekozen voor het beginnen van de taakstraf. Ook worden regels waaraan de gestrafte zich moet houden vermeld. Deze regels houden onder andere in:

- Melden als je laat of ziek bent.
- Geen gebruik maken van mobiel tijdens werkuren.
- Geen bezoek.
- Beschikbaarheid van de gestrafte (hoeveel keren per week de gestrafte zou kunnen werken).
- Werkschema wordt opgemaakt.
- De verantwoordelijkheid voor opzettelijke schade wordt aan de gestrafte voorgehouden.
- Er wordt gekeken naar de persoon en welk werk zo'n persoon capabel is te doen.
- De werkplek wordt samen gekozen.

Nadat de werkplek is gekozen, wordt er een afspraak gemaakt met de werkplek. Hierbij zal FMZ samen met de gestrafte de werkplek bezichtigen en gestrafte kennis laten maken met de toezichthouders van de werkplek. Hierna wordt het formulier met de gegevens van de gestrafte opgestuurd naar de werkplek. Vervolgens is het de taak van de werkplek om feedback te noteren met betrekking tot het gedrag van de gestrafte (zowel positief als negatief).

Indien de gestrafte zijn taakstraf succesvol heeft afgerond, dan stuurt FMZ een rapportage naar het Openbaar Ministerie voor stopzetting van de taakstraf. Ook moet de gestrafte een overeenkomst tekenen voor stopzetting. Dit gebeurt op grond van artikel 18 van het Besluit Tenuitvoerlegging Taakstraffen Volwassenen.

16. Ziet u structurele mogelijkheden voor uitbreiding van het taakstrafbeleid in Suriname?

De mensen moeten meer op de hoogte zijn van de taakstraf. Er moeten meer werkplekken beschikbaar zijn. Ook de samenleving in z'n geheel moet op de hoogte zijn van de taakstraf en de manier waarop het wordt uitgevoerd. Bereidheid van pilotprojecten is ook van belang. Maar voor nu is de taakstraf nog nieuw voor Suriname.

17. Zijn er al meetbare resultaten of conclusies te trekken uit eventuele lopende projecten met betrekking tot taakstraffen?

Het Makandra pilotproject had 11 casussen, waarvan 4 succesvol zijn afgerond. De andere 7 waren stopgezet of de gestraften zijn nooit verschenen.

Tot op heden zijn er, inclusief deze 11 casussen van het pilotproject, 38 taakstraffen opgelegd, waarvan 14 succesvol hebben afgerond. Er zijn 7 gestraften die momenteel nog bezig zijn met afronden. Enkele van de resterende gestraften zijn niet verschenen.

Bijlage 4

Naam: Bharosa.P

Functie: Chef van dienst

Datum: Dinsdag 25 november 2025

1. **Is er overbevolking in de cellenhuizen? Zo ja, wat zijn de gevolgen van de overbevolking?**

   Jawel. Er is sprake van overbevolking in de verschillende politiecellenhuizen.
   Er is een onhygiënische situatie.
   Tijdens het baden breken er steeds gevechten uit. Want de sterkste tussen hen willen eerst baden etc.
   De verdachten moeten op de vloer slapen met alle gevolgen van dien.
   Uitbraak van ziekte.
   Door de benarde situatie waarin de verdachten zich bevinden, bestaat er ook vluchtgevaar.

2. **Heeft de overbevolking invloed op de maatschappelijke kosten?**

   Jawel.
   Indien de verdachten gewond raken tijdens het gevecht, moeten zij medisch worden behandeld.
   De schade die zij aanrichten in de cellenhuizen moeten worden hersteld.

3. **Welke complicaties doen zich voor bij de maatschappelijke kosten?**

   Medische kosten (uitbraak van ziekte en opgelopen verwondingen).

4. **In hoeverre dragen taakstraffen bij/ zullen taakstraffen bijdragen aan het verminderen van de overbevolking in de cellenhuizen?**

   Er zullen meer ruimtes in het cellenhuis vrij komen, waardoor ook de onhygiënische situatie zal gaan afnemen.
   De uitbraak van ziekte zal ook afnemen.
   Er zal een overzichtelijke situatie heersen.

5. **Zal de taakstraf bijdragen aan het verminderen van de maatschappelijke kosten?**

   Jawel.
   De medische kosten zullen verminderen

6. **Wat is het proces bij het opleggen van een taakstraf?**

   Vooraf is er een politioneel onderzoek geweest. Aan de hand van het strafbaar feit, in elk geval voor een minder ernstig strafbaar feit kan het OM middels een taakstraf de zaak afhandelen. De taakstraf kan bestaan uit een werk- of een leerstraf.

7. **Wat is de bijdrage van de cellenhuizen en politieambtenaren indien een taakstraf wordt opgelegd?**

   De politie heeft geen bemoeienis hierin. Na het politioneel onderzoek wordt het dossier verzonden naar het OM, alwaar de beslissing wordt genomen. Nadien wordt alles gecoördineerd door het OM en FMZ

8. **Wat is uw visie op taakstraffen als alternatief voor gevangenisstraf?**

   Ik ben het volledig eens met het opleggen van taakstraffen. Gezien de situatie van de cellenhuizen en het land zal de taakstraffen goed zijn, voor niet ernstige strafbare feiten. De cellenhuizen zullen hierdoor niet worden overbevolkt en de maatschappelijke kosten zullen ook worden verminderd. Ik vind ook dat de niet ernstige strafbare feiten gedefinieerd moeten worden. Zodat het duidelijker wordt voor welke strafbare feiten men een taakstraf opgelegd kan krijgen.

9. **Bent u bekend met iemand die een taakstraf opgelegd heeft gekregen? Zo ja, is de persoon gereintegreerd en maakt de persoon kans op recidive?**

   Neen.

Bijlage 5

Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2021–2022

24 587 **Justitiële Inrichtingen**

Nr. 850 HERDRUK[1]

MOTIE VAN HET LID SNELLER C.S.
Voorgesteld 6 juli 2022

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat 52% van alle detenties korter duurt dan een maand en 74% van alle detenties korter dan drie maanden, terwijl uit onderzoek blijkt dat korte detenties weinig effectief zijn in het bestrijden van recidive en wel detentieschade veroorzaken;

constaterende dat slechts 29% van de gedetineerden daadwerkelijk is veroordeeld tot een gevangenisstraf, terwijl 44% in voorlopige en 24% in vervangende hechtenis zit;

overwegende dat een taakstraf in sommige gevallen twee keer zo effectief is als detentie en de helft goedkoper is, terwijl ook elektronische detentie of met enkelband geschorste voorlopige hechtenis effectiever en goedkoper kunnen zijn dan detentie;

overwegende dat alternatieven voor detentie, zoals werkstraffen, leerstraffen of een enkelband bovendien zowel op korte als lange termijn een bijdrage kunnen leveren aan het oplossen van de financiële problematiek en capaciteitsproblemen bij de Dienst Justitiële Instellingen (DJI) waar de Kamer in september nader over zal worden geïnformeerd;

verzoekt de regering om slimmere straffen, zoals alternatieven voor korte detenties, uit te werken in de aangekondigde plannen voor de oplossing voor de financiële problemen bij DJI,

en gaat over tot de orde van de dag.

Sneller
Knops
Bikker

[1] i.v.m. typefout ondertekenaar

kst-24587-850
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2022

Bijlage 6

S

IN VERZEKERING GESTELD.

KORPS POLITIE SURINAME
Regio West
Bureau: **Nieuw-Nickerie**
Afdeling: **Recherche Regio West**

VERVOLG DOSSIER

290/24

Verd/A

No.: 435/2024 e.a.van het politiebureau Nieuw Nickerie.
d.d. zondag 11 augustus 2024
Verbalisanten: Thakoerdien,A; Gokoel,A; Chadamie,R,
***e.a.* allen ambtenaren van politie**

Telefoon: 0231333

PROCES-VERBAAL

Beklaagde(n):
1. A
2. B
3. C
4. D

Aard van het feit: **Zware mishandeling ;poging doodslag; poging zware mishandeling; openlijke geweldpleging mishandeling; , zoals omschreven in de artikelen 362; 347 jo 70; 362 jo70 ; 189; 360 van het Surinaams Wetboek van Strafrecht G.B. 1911 no. 1, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2020 no. 42.**

Plaats waar gepleegd: **Nabij Club La Mirada aan de GG. Maynardstraat in het district Nickerie.**

Datum waarop gepleegd: **Op zondag 11 augustus 2024 .**

Datum waarop het feit ter kennis van de politie is gekomen: **Idem**

In beslag genomen: **NVT**

Waar gedeponeerd?

Teruggegeven: **Niet van toepassing.**

Benadeelde / slachtoffer: **1.**

Besproken met (naam A.G. of O.V.J) **Mr.CHOTKOE,R**

In verzekering gesteld op: **Dinsdag 17 september 2024.**

In vrijheid gesteld op:

Voorgeleid:

Ruimte bestemt voor aantekeningen vanwege Het Parket (niet beschrijven).

Mr. Chotkoe (akson + vgl)

Dit proces-verbaal bestaande uit genummerde pagina's met .....bijlagen, gezien en opgezonden op **woensdag 18 september 2024.**

De Inspecteur van politie tweede klasse, teven Hulp Officier van Justitie,

.....
SANKANTE,W.

1) In te vullen rang en functie. ***(H.O.v.J.)***
2) Handtekening en naam daaronder in BLOKLETTERS

Terug v.d. RC
Datum: 23-09-24
Tijd: 10:52

Ingek. Kabinet R.C.
datum: 20-09-24
uur: 09:37
no.: 1995/Kbm 19/9/24

PARKET
PROCUREUR-GENERAAL
ONTV. OP: 19-9-24
NR. 02929

KORPS POLITIE SURINAME
REGIO : West
RESSORT : Nieuw-Nickerie
AFDELING: Aangifte Dienst
PRO JUSTITIA
P.V No. 435 /2024.

Verbalisant:

Korte omschrijving met Wetsartikel(en)

Datum en tijdstip

Waar gepleegd ?

Welke goederen ?

Geldelijke benadeelde

Naam slachtoffer

Volledige gegevens van Aangever / aangeefster

Aangifte (Pro-verbaal) met zo Nauwkeurig mogelijk signalement Of werkwijze van de verdachte.

PROCES-VERBAAL
(B E K E N D E- D A D E R(S))

KARAYA, Imilio, agent van politie 4e klasse.

Poging zware mishandeling; poging doodslag; zware mishandeling en mishandeling zoals omschreven en strafbaar gesteld in de wetsartikelen 362 jo 70 ;347 jo 70; 362 en 360 van het Surinaams Wetboek van Strafrecht.

Zondag 11 augustus 2024, omstreeks 06.30 uur.

Voor het bordeel " La Mirada" gelegen aan de G.G. Maynardstraat nummer 36 in het district Nickerie.

NVT.

In de gezondheid benadeeld.

1, geboren in het district Nickerie op 17 december 1999, Christen van geloof, losse arbeider en wonende aan de straat pandnummer lhier. Telefonisch te bereiken op het telefoonnumme

ZONDAG 11 AUGUSTUS 2024, OMSTREEKS 06.40 UUR.

Op dag, datum en tijdstip als hoger vermeld werd telefonisch de melding ontvangen omtrent een geval van kap partij op het voormelde locatie.

Naar aanleiding van de binnengekomen melding, begaf ik mij onder leiding van de alhier dienende Brigadier van politie, Changur, S. en bijgestaan door de buiten gewoon agent van politie Dhoenmoen, A., naar de opgegeven locatie, ten einde het instellen van een onderzoek.
Moge hieromtrent het volgende worden vermeld:

Op de plaats aangekomen, trof ik een manspersoon van creoolse komaf aan, die op gaf te zijn:
geboren in het district Nickerie op 17 december 1999, Christen van geloof, losse arbeider en wonende aan de pandnummer alhier. Telefonisch te bereiken op het telefoonnummer

Bij een korte ondervraging verklaarde, hij dat hij zich heden, zondag 11 augustus, dezes, omstreeks 06.20 uur voor het bordeel " La Mirada" bevond. Voorts was hij bezig een Heineken te nuttigen.

Op een gegeven moment zag het slachtoffer een grijs gelakt voertuig van het merk Toyota Noah, waarvan hij het kentekennummer niet heeft kunnen waarnemen, een aantal keren langs rijden voor het bordeel.
De aangever tevens het slachtoffer verklaarde dat er bijkans tien (10) manspersonen in het voertuig waren ingezeten.
Vermeldenswaard is dat het slachtoffer drie (3) van de manspersonen positief herkende als te zijn A, C en D allen van creoolse komaf.
Voordat het slachtoffer naar zijn woonadres zou vertoeven, zag hij op een gegeven moment dat het grijs gelakt voertuig voor La Mirada stoppen. Op een gegeven moment stapten de bovengenoemde manspersonen uit het voertuig.
Nadat de manspersonen waren uitgestapt begaven zij rennend naar het slachtoffer en zonder dat het slachtoffer hun enig aanleiding gaf, begonnen A, B, C en D hem enkele vuistslagen toe te brengen, vervolgens zwaaide een van de manspersonen met een houwer, waarbij het slachtoffer een kap wond van ongeveer 8 cm aan zijn behaard hoofd opliep. Dient vermeld te worden dat het slachtoffer door meerdere manspersonen is mishandelt, echter heeft hij A en B alleen positief herkend.
Vervolgens haastte het slachtoffer zich naar zijn woning, waarbij hij op het wegdek kwam te vallen en schaafwonden opliep aan zijn linker- en rechter knie.
Bij die gelegenheid reden de manspersonen als voormeld weg, zaten in het grijs gelakt voertuig en reden zij weg.

Het slachtoffer verklaarde, dat hij de manspersonen nimmer de aanleiding heeft gegeven om hem te mishandelen. Door de slagen heeft hij pijn geleden en lijdt die nog steeds.
Hij wenst strafrechtelijke vervolging contra de manspersonen.

Ten overvloede moge vermeld worden dat de ambulance werd ingeschakeld en het slachtoffer per ontboden ambulance naar de afdeling Spoed Eisende Hulp van het Mungra Medisch Centrum werd vervoerd voor het bekomen van medische behandeling.

BEVINDING.

Het slachtoffer vertoonde uitwendig bekeken schaafwonden aan zijn linker- en rechterknie, tevens een kapwond van ongeveer 8 cm aan zijn behaard hoofd.

Op naam van het slachtoffer werd een visum formulier uitgeschreven en verwezen naar de Spoed eisen hulp, waarop de dienstdoende arts zijn/haar bevindingen zal relateren.

PLAATSELIJK- EN BUURT ONDERZOEK:

Het bordeel "La Mirada" staat aan de linkerzijde van de G.G. Maynardstraat, zulks met front bekeken naar de Westelijke richting.
Het betreft een woning van het type hoogbouw die vervaardigd is middels hout en beton.
Het geval heeft zich voortgedaan voor het bordeel.

Het onderzoek voortzettend werd een manspersoon van Creoolse komaf aangetroffen. Daarnaar gevraagd gaf hij op te zijn;
, geboren in het district Nickerie op 15 april 2001, Christen van beroep, security en wonende aan de rstraat nummer alhier. Telefonisch te bereiken op het telefoonnumer

Voornoemde verklaarde dat hij in het bordeel zijn diensten bezig was te verrichten en ten tijde het voorval niets kon waarnemen omtrent het gebeuren buiten het bordeel.

Eveneens werd een manspersoon van gemengd ras aangetroffen. Daarnaar gevraagd gaf hij op te zijn;
, geboren in het district Nickerie op 21 augustus 2004, Christen van geloof, security en wonende aan de Ramadhar ummer te Van Drimmelen polder. Telefonisch te bereiken op het telefoonnummer

Voornoemde staafde op de verklaring van

De eigenaar van het bordeel werd eveneens aangetroffen ter plekke. Daarnaar gevraagd gaf hij op te zijn;
, geboren in Guyana op 2 februari 1985, Hindoe van geloof, ondernemer en wonende aan de nummer alhier. Telefonisch te bereiken op het telefoonnummer

Hij verklaarde dat hij zich merendeels in het bordeel bevind voor werkzaamheden en verder niets kon waarnemen met betrekking tot het voorval.

Moge vermeld worden dat het gebouw(bordeel) voorzien is van een camera installatie, echter verklaard ede eigenaar Baboelal, Andy dat de camera niet gericht is op de plaats alwaar het geval zich heeft voortgedaan.

Verdere werden er geen andere getuigen aangetroffen die iets hebben waargenomen met betrekking tot het voorval.

De verdachten en anderen, zullen na afstemming met een Hulp Officier van Justitie worden opgespoord en bij gunstige resultaat worden aangehouden ter voorgeleiding aan een functionaris als voornoemd.

Het onderzoek in deze duurt voort.

Aldus op belofte opgemaakt dit proces-verbaal, gesloten en getekend op zondag 11 augustus 2024, te politiebureau Nieuw-Nickerie.

De agent van politie voornoemd,
KARAYA, I.

H/

KORPS POILITIE SURINAME
STRUCTUUR REGIO:
RESSORT/ AFDELING: Nieuw-Nickerie.
PRO JUSTITIA:

KORPS POLITIE SURINAME
STATION NIEUW-NICKERIE

Nickerie ~~Paramaribo~~, zondag 11-08-'24

Bij deze wordt u verzocht een geneeskundig onderzoek in te stellen bij:

Naam :
Voornaam :
Geboorte datum : 17-12-99
Geboorte plaats : Nickerie
Geloofsovertuiging : Christen
Etniciteit : Gemengd
Woonadres : GG Maynard straat 38
Contact nummer slachtoffer/ begeleider:

Wegens:
Mishandeling

Bevindingen van de dienstdoende ambtenaar van politie/functionaris:

Uw bevindingen zie ik spoedig tegemoet aan de hand van de aangehechte vragenlijst.

De Ambtenaar van Politie/Functionaris

Takaya Tawito
11-08-'24

46

B

MEDISCHE VERKLARING

Medische verklaring betreffende:

Naam : Milderson

Voornamen : ----------

Geboortedatum : 17-12-1999

Geboorteplaats : ----------

Geloofsovertuiging : ----------

Etniciteit : ----------

Adres : ----------

Contact nummer : ----------

Woonplaats : ----------

Man ☒ · vrouw ☐

Datum en tijdstip letsel ontstaan: 11-08-2024 ± 6.30 uur

Korte omschrijving gebeurtenissen (hoe en door wat is letsel ontstaan) verklaring slachtoffer/ begeleider: Slachtoffer werd aangevallen door zes jonge heren. Gebogen met een houten lat en stenen

Datum onderzoek: 11-08-2024

Uitwendig waargenomen letsels: multiple wijzigingen: hoofd + voorhoofd, rug + zijkant, linkerschouder (exit-sum (oppervlakkig). Multiple schaafwonden verspreid in grootte in bovenarm, li + Re heup rug, li + Re knie, li + Re voet, Re kuitspieren (ex dip), li elleboog, Re hoofd hals, Pijn Re schouder, zwellingen rug en schouder.

Subjectieve klachten: ----------

4/7

Is er een vermoeden van niet uitwendig waarneembare letsels: ja

Is er aanvullend onderzoek gedaan: Ja ☒ Nee ☐

Zo ja, wat zijn de bevindingen: x - Re schouder i.o.v. fractuur

Is er een vermoeden van blijvende beperking van fysieke functies? neen

Schatting van de duur van genezing: ± 4 weken

A. Wat betreft zichtbare letsels:

B. Wat betreft overige klachten:

Past het letsel bij de opgegeven toedracht?: ja

Opmerking/ memo van de verpleegkundige:

Plaats en datum: 11-08-2021 mmc / SEH

De arts / specialist,

Handtekening, Drs. P.R. van Brussel Arts

62

MINISTERIE VAN JUSTITIE EN POLITIE	STAAT VAN INLICHTINGEN
(Alle vragen beantwoorden)	- A
1. Geslachtsnaam. (bij een gehuwde vrouw de "meisjesnaam") Voornamen. Valse of bijnamen	
Behoort bij proces-verbaal (dossier) No: 435-437-491A / 24 Van bureau Nieuw Nickerie ter zake 372; 362; 347 jo 70; 362 jo 70; 360; 345; 414 van het Wetboek van strafrecht.	Ingeschreven ten parkette V/D Procureur-Generaal Onder nummer In het district Nickerie
2. Geslacht	2. mannelijk
3. Jaar, dag en plaats van geboorte (tevens district naar indeling ten tijde van geboorte)	3.-
4. Woonplaats ten tijde van het plegen van het delict tevens district.	4.-
5. Nationaliteit ten tijde van het plegen van het delict.	5.- Surinaamse
6. a. burgerlijke staat: ongehuwd, gehuwd, weduwe, weduwnaar, gescheiden van tafel en bed, gescheiden van echt; b. Concubinaat.	6a. Ongehuwd. 6b. NVT.
7. Legitimiteit: Wettig, gewettigd, onwettig (door moeder en/of vader erkend, niet erkend)	7) Betrokkene is erkend door zijn vader
8. a. Beroep ten tijde van het plegen van het delict. b. Zelfstandig/ondergeschikt. c. Had betrokkene werk ten tijde van het plegen van het delict? d. Inkomen.	a. Bouwvakker b. Ondergeschikt c. neen. d. Wisselvallig.
9. Kerkgenootschap	9) Islam.
10. (landaard**)	10) Hindoestaan
11. Drankmisbruik a) Habitueel b) Onder invloed van alcohol tijdens het plegen van het delict	11a) Volgens betrokkene gebruikt hij wel alcohol. 11b) Volgens verklaring van betrokkene wel.
*) Korte aanduiding van het delict met aanhaling van de desbetreffende wetsartikelen. **) in te vullen: boslandcreool, hindoestaan, javaan, overige	

12. a) Gezinssamenstelling	Volgens betrokkene komt hij uit een gezin van vier kinderen, van wie hij het laatste kind is.
b) De sociale economische omstandigheden van verdachte en/of gezin waarin hij leeft.	Naar zeggen van betrokkene zijn deze omstandigheden redelijk te noemen.
c) Genoten onderwijs.	Technische school 3e leerjaar.
d) Vroegere veroordelingen	Na verificatie op de afdeling Parketwacht is gebleken dat betrokkene wel een veroordeling op zijn naam heeft staan, de dato 24 februari 2023. - Rijden zonder rijbewijs; overschrijding max snelheid. Gevangenisstraf van 6 maanden voorwaardelijk. Proeftijd 03 jaar.

Opgemaakt te Nickerie, op donderdag 12 september 2024

door de agent van politie eerste klasse, GOKOEL,A.

(Handtekening en kwaliteit van degenen die deze staat heeft ingevuld)

IN TE VULLEN DOOR HET PARKET

Vonnisnummer

Rechter (= kanton r. 2:

3.= kanton r.3.:

4.= Hof van Just.

Omschrijving misdrijf

Straf of strafmaatregel

Datum uitspraak

a. verzetszaak ? (1 = ja ; 2 = neen)

b. zo ja, nummer vorig vonnis

c. zo ja, datum uitspraak

sepon (1 = geen bewijs ; 2 = geen termen)

(3 = geen strafbaar feit)

MINISTERIE VAN JUSTITIE EN POLITIE (Alle vragen beantwoorden)	**STAAT VAN INLICHTINGEN**
1. Geslachtsnaam. (bij een gehuwde vrouw de "meisjesnaam") Voornamen. Valse of bijnamen	C
Behoort bij proces-verbaal (dossier) No: 435 / 24 Van bureau Nieuw Nickerie ter zake 347 jo 70; 189; 362; 360 van het Wetboek van strafrecht.	Ingeschreven ten parkette V/D Procureur-Generaal Onder nummer In het district Nickerie
2. Geslacht	2. mannelijk
3. Jaar, dag en plaats van geboorte (tevens district naar indeling ten tijde van geboorte)	3.- 2006, 27 maart te Nickerie.
4. Woonplaats ten tijde van het plegen van het delict tevens district.	4.- Narpatstraat nummer 103 te Nickerie.
5. Nationaliteit ten tijde van het plegen van het delict.	5.- Surinaamse
6. a. burgerlijke staat: ongehuwd, gehuwd, weduwe, weduwnaar, gescheiden van tafel en bed, gescheiden van echt; b. Concubinaat.	6a. Ongehuwd. 6b. N.V.T.
7. Legitimiteit: Wettig, gewettigd, onwettig (door moeder en/of vader erkend, niet erkend)	7) Betrokkene is erkend door zijn vader
8. a. Beroep ten tijde van het plegen van het delict. b. Zelfstandig/ondergeschikt. c. Had betrokkene werk ten tijde van het plegen van het delict? d. Inkomen.	a. Jawel. b. Ondergeschikt. c. Ja. d. Srd. 4.500.- per maand.
9. Kerkgenootschap	9) Islam.
10. (landaard**)	10) Javaan.
11. Drankmisbruik a) Habitueel b) Onder invloed van alcohol tijdens het plegen van het delict	11a) Volgens betrokkene is hij een gelegenheidsdrinker. 11b) Niet kunnen vaststellen.
*) Korte aanduiding van het delict met aanhaling van de desbetreffende wetsartikelen. **) in te vullen: boslandcreool, hindoestaan, javaan, overige	

12. a) Gezinssamenstelling	Volgens betrokkene komt hij uit een gezin van vijf kinderen, waarvan hij het vierde kind is.
b) De sociale economische omstandigheden van verdachte en/of gezin waarin hij leeft.	Naar zeggen van betrokkene zijn deze omstandigheden goed te noemen.
c) Genoten onderwijs.	Technische school 3e leerjaar.
d) Vroegere veroordelingen	Na verificatie op de afdeling Parketwacht van het Korps Politie Suriname is gebleken dat betrokkene **geen** veroordeling op zijn naam heeft staan.

Opgemaakt te Nickerie, op woensdag 18 september 2024

de agent van politie eerste klasse, GOKOEL, A.

(Handtekening en kwaliteit van degenen die deze staat heeft ingevuld)

IN TE VULLEN DOOR HET PARKET

Vonnisnummer

Rechter (= kanton r. 2:

3.= kanton r.3.:

4.= Hof van Just.

Omschrijving misdrijf

Straf of strafmaatregel

datum uitspraak

a. verzetszaak ? (1 = ja ; 2 = neen)

b. zo ja, nummer vorig vonnis

c. zo ja, datum uitspraak

sepon (1 = geen bewijs ; 2 = geen termen)

(3 = geen strafbaar feit)

MINISTERIE VAN JUSTITIE EN POLITIE (Alle vragen beantwoorden)	**STAAT VAN INLICHTINGEN**
1. Geslachtsnaam. (bij een gehuwde vrouw de "meisjesnaam") Voornamen. Valse of bijnamen	- D
Behoort bij proces-verbaal (dossier) No: 435 / 24 Van bureau Nieuw Nickerie ter zake 347 jo 70; 189; 362; 360 van het Wetboek van strafrecht.	Ingeschreven ten parkette V/D Procureur-Generaal Onder nummer In het district Nickerie
2. Geslacht	2. mannelijk
3. Jaar, dag en plaats van geboorte (tevens district naar indeling ten tijde van geboorte)	3.- 2005, 11 december te Nickerie.
4. Woonplaats ten tijde van het plegen van het delict tevens district.	4.- Dimastraat nummer 02 te Nickerie.
5. Nationaliteit ten tijde van het plegen van het delict.	5.- Surinaamse
6. a. burgerlijke staat: ongehuwd, gehuwd, weduwe, weduwnaar, gescheiden van tafel en bed, gescheiden van echt; b. Concubinaat.	6a. Ongehuwd. 6b. N.V.T.
7. Legitimiteit: Wettig, gewettigd, onwettig (door moeder en/of vader erkend, niet erkend)	7) Betrokkene is erkend door zijn vader
8. a. Beroep ten tijde van het plegen van het delict. b. Zelfstandig/ondergeschikt. c. Had betrokkene werk ten tijde van het plegen van het delict? d. Inkomen.	a. Geen (Schoolgaande). b. NVT c. Neen. d. NVT
9. Kerkgenootschap	9) Christen.
10. (landaard**)	10) Creool
11. Drankmisbruik a) Habitueel b) Onder invloed van alcohol tijdens het plegen van het delict	11a) Volgens betrokkene is hij een gelegenheidsdrinker. 11b) Niet kunnen vaststellen.
*) Korte aanduiding van het delict met aanhaling van de desbetreffende wetsartikelen. **) in te vullen: boslandcreool, hindoestaan, javaan, overige	

12. a) Gezinssamenstelling	Volgens betrokkene komt hij uit een gezin van twee kinderen, van wie hij het jongste kind is.
b) De sociale economische omstandigheden van verdachte en/of gezin waarin hij leeft.	Naar zeggen van betrokkene zijn deze omstandigheden redelijk te noemen.
c) Genoten onderwijs.	AMTO 3e leerjaar.
d) Vroegere veroordelingen	Na verificatie op de afdeling Parketwacht van het Korps Politie Suriname is gebleken dat betrokkene **geen** veroordeling op zijn naam heeft staan.

Opgemaakt te Nickerie, op woensdag 18 september 2024

r de agent van politie eerste klasse, ~~GOKOEL,A.~~

(Handtekening en kwaliteit van degenen die deze staat heeft ingevuld)

IN TE VULLEN DOOR HET PARKET

Vonnisnummer

Rechter (= kanton r. 2:

3.= kanton r.3.:

4.= Hof van Just.

Omschrijving misdrijf

Straf of strafmaatregel

atum uitspraak

a. verzetszaak ? (1 = ja ; 2 = neen)

b. zo ja, nummer vorig vonnis

c. zo ja, datum uitspraak

sepon (1 = geen bewijs ; 2 = geen termen)

(3 = geen strafbaar feit)

Bijlage 7

OPENBAAR MINISTERIE
PARKET VAN DE PROCUREUR – GENERAAL
Parketnummer (s) 02424/24
G.J.07.11.2024

Vordering tot verlenging van de Bewaring

De Vervolgingsambtenaar, **MR. R. CHOTKOE/SUB.OFFICIER VAN JUSTITIE**
Gelet op de artikelen 56 en 57 van het Wetboek van Strafvordering;
Overwegende dat tegen ;

A

Verdacht van het misdrijf / de misdrijven :

- **Diefstal middels geweldpleging (artikel 372 Wetboek van Strafrecht)**
- **Poging tot doodslag (artikel 347 jo 70 Wetboek van Strafrecht)**
- **Zware mishandeling (artikel 362 Wetboek van Strafrecht)**
- **Poging tot zware mishandeling (artikel 362 jo 70 Wetboek van Strafrecht)**
- **Mishandeling (artikel 360 Wetboek van Strafrecht)**
- **Openlijke geweldpleging (artikel 189 Wetboek van Strafrecht)**
- **Bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht (artikel 345 Wetboek van Strafrecht)**
- **Vernieling en/of beschadiging van goederen (artikel 414 Wetboek van Strafrecht)**

door de Rechter – Commissaris belast met de behandeling van strafzaken bij kantongerechten een bevel tot bewaring is verleend, welk bevel laatstelijk op **14.10.2024** was verleend.

Overwegende dat op de gronden en omstandigheden welke tot het uitvaardig ingen van genoemd bevel hebben geleid nog steeds bestaan en het derhalve nodig is dat de bewaring van de verdachte(n) wordt verlengd;

VORDERT:

dat het op **14.10.2024** tegen voornoemde verdachte(n) uitgevaardigde bevel tot bewaring met ingang van .**18.11.2024** zal worden verlengd met **DERTIG (30) DAGEN.**

Kabinet R.C.

NOV 07 2024

Gedaan te Paramaribo, 07.11.2024
De Vervolgingsambtenaar voornoemd,

MR. R. CHOTKOE
SUB.OFFICIER VAN JUSTITIE

Rechter – Commissaris belast met de behandeling van Strafzaken
bij de Kantongerechten.

Parketnummer 02424/24
RC- nummer(s) 1008/24

BESCHIKKING INZAKE VERLENGING BEWARING

De Rechter- Commissaris belast met de behandeling van Strafzaken bij de Kantongerechten:
Gezien de vordering van de vervolgingsambtenaar d.d. 07.11.2024 strekkende tot verlenging van de bewaring van de aldaar genoemde verdachte t.w. :

A

die wordt verdacht ter zake overtreding van de strafbare feiten zoals omschreven in de artikelen 372; 347 jo 70; 362; 362 jo 70; 360; 189; 345; 414 van het Wetboek van Strafrecht;

Gelet op het bevel tot bewaring ten aanzien van deze verdachte, laatstelijk verlengd bij beschikking d.d. **14.10.2024;**

Overwegende, dat de verdachte in de gelegenheid is gesteld op de vordering telefonisch te worden gehoord;
Overwegende, dat de gronden en omstandigheden, welke tot de uitvaardiging van genoemd bevel heeft geleid nog steeds bestaan;

~~Overwegende, dat geen termen aanwezig geacht worden voor verdere bewaring van de verdachte voornoemd;~~

BESCHIKKENDE:

Beveelt de verlenging van de bewaring van de verdachte voornoemd voor de tijd van dertig dagen

ingaande **18.11.2024** in een Huis van Bewaring in Suriname;

~~Weigert de gevorderde verlenging van de bewaring ten aanzien van de verdachte voornoemd;~~

Aldus gegeven te Paramaribo op 14 november 2024 door mr. ~~D.D. SEWRATAN~~ A. Charan, de rechter- commissaris in tegenwoordigheid van ~~mevr. V.E.I. KALKA~~ dhr. S.S.S. Boedhoe, de ad-hoc fungerend griffier.

De ad-hoc fungerend griffier,

~~mevr. V.E.I. KALKA~~
dhr. S.S.S. Boedhoe

De rechter - commissaris,

mr. ~~D.D. SEWRATAN~~
A. Charan

Bijlage 8

Verklaring

De verdachte: C

geboren op: 27 maart 2006 in Nickerie

wonende aan: nummer in het district Nickerie

Verdacht van: 347 jo 70; 362; 362 jo 70; 189; 360

Dossier nummer: 290/2024

Telefoonnummer

Verklaart hierbij **bereid te zijn** te participeren aan een werkproject (verrichtten van onbetaalde arbeid) op grond van **artikel 100 onder f** van het Wetboek van Strafrecht ter voorkoming van strafvervolging.

Verdachte committeert zich eraan om **binnen** 2 werkdagen na zijn/haar invrijheidstelling zich te wenden tot de medewerker van de afdeling Forensisch Maatschappelijke Zorg (FMZ) op het Politiebureau Waldeck voor een intakegesprek conform afspraak.

Het aanbod tot participatie aan het werkproject komt te vervallen indien:

- Verdachte zich niet binnen de 2 werkdagen aanmeldt bij FMZ voor het intakegesprek
- Verdachte conform het advies van FMZ niet voldoet aan de voorwaarden voor participatie aan een werkproject.

Het voorgaande kan erin resulteren dat de strafzaak alsnog ter terechtzitting zal worden vervolgd.

Datum 30 september 2024

Ressort: Recherche Regio West

Hulpofficier: Sankante, W

Voor akkoord:

Handtekening hulpofficier

---

handtekening verdachte

Verklaring

De verdachte: D

geboren op: 11 december 2005 in Nickerie

wonende aan: ...ummer ... in het district Nickerie

Verdacht van: 347 jo 70; 362; 362 jo 70; 189; 360

Dossier nummer: 290/2024

Telefoonnummer

Verklaart hierbij **bereid te zijn** te participeren aan een werkproject (verrichtten van onbetaalde arbeid) op grond van **artikel 100 onder f** van het Wetboek van Strafrecht ter voorkoming van strafvervolging.

Verdachte committeert zich eraan om **binnen** 2 werkdagen na zijn/haar invrijheidstelling zich te wenden tot de medewerker van de afdeling Forensisch Maatschappelijke Zorg (FMZ) op het Politiebureau Waldeck voor een intakegesprek conform afspraak.

Het aanbod tot participatie aan het werkproject komt te vervallen indien:

- Verdachte zich niet binnen de 2 werkdagen aanmeldt bij FMZ voor het intakegesprek
- Verdachte conform het advies van FMZ niet voldoet aan de voorwaarden voor participatie aan een werkproject.

Het voorgaande kan erin resulteren dat de strafzaak alsnog ter terechtzitting zal worden vervolgd.

Datum 30 september 2024

Ressort: Recherche Regio West

Hulpofficier: Sankante, W

Voor akkoord:

Handtekening hulpofficier

handtekening verdachte

Ministerie van Justitie en Politie
Onderdirectoraat Forensische Zorg
Afdeling: Forensisch Maatschappelijke Zorg
Tibitistraat 4 Paramaribo
Tel: 427197 toestel 2720 of 2711

Contactpersoon : Mevr. Bhawan
Telefoonnr. : 7123260

REALISERING WERKPROJECT

Aantal uren gewerkt : 40 uren
Datum voltooid : 15-11-2024
Aangehecht de werkovereenkomst tussen de cliënt en de werkplek en de urenlijst.

NICKERIE, 20 NOVEMBER 2024

Het onderhoofd van de afdeling F.M.Z.
Mw. J. Fredison B.A.
Namens deze
De rapporteur

Mw. S. Soekhlall BSc
Maatschappelijk werker

Bijlage 9

Enquete Taakstraffen Burgers

Vragen Antwoorden 13 Instellingen

13 antwoorden

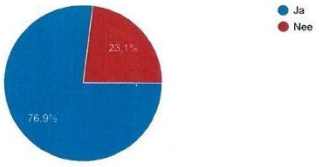
Koppelen aan Spreadsheets

Overzicht Vraag Individueel

Heeft u eerder gehoord van taakstraffen in Suriname?

Diagram kopiëren

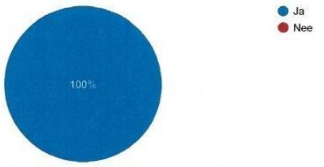
13 antwoorden

Vindt u het belangrijk dat er alternieve straffen zijn voor lichte misdrijven?

Diagram kopiëren

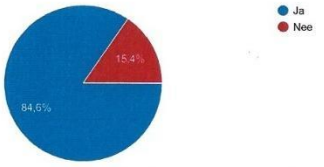
13 antwoorden

Vindt u het redelijk dat verdachten - die lichte misdrijven hebben gepleegd - worden gestraft met een werk- of leerstraf?

Diagram kopiëren

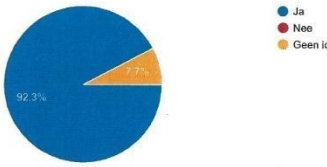
13 antwoorden

Denkt u dat de taakstraf kan bijdragen aan het verminderen van overbevolking in de cellenhuizen?

Diagram kopiëren

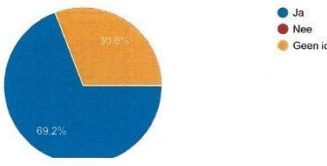
13 antwoorden

Denkt u dat de taakstraf kan bijdragen aan re-integratie van de gestrafte?

Diagram kopiëren

13 antwoorden

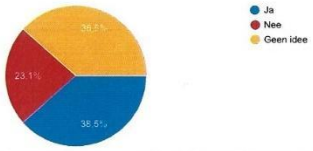

Enquete Taakstraffen Burgers

Vragen Antwoorden 13 Instellingen

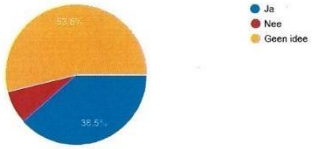
Denkt u dat de taakstraf een bijdrage kan leveren aan het verminderen van recidive? Diagram kopiëren

13 antwoorden

Denkt u dat de taakstraf een bijdrage kan leveren aan het verlagen van de maatschappelijke kosten? Diagram kopiëren

13 antwoorden

Welke soorten werkstraffen zou u passend vinden als taakstraf?

10 antwoorden

Schorsing

Opruimen van bermen
Over het algemeen taakstraffen die een voordeel hebben voor suriname en haar milieu.

Opruimen van zwerfafval

Ophalen van goten
schoonmaak
Bomen planten
Constructie werkzaam heden

Chef in een restaurant werken, overheid werken als een administratie of een assistent of verkoopster

1. Schoonmaak- en onderhoudswerk
2. Technisch of praktisch gericht werk
3. Educatieve taakstraf (bij bepaald gedrag of jongeren)

Het schoonmaken van bermen, de binnenstad en renoveren van overheidsgebouwen

Schoonmaken, plekken onderhouden

Goten ophalen
Opruimen van plekken
Meer bomen planten

Het schooonmaken van de binnenstad

Heeft u ooit iemand gekend die een taakstraf heeft uitgevoerd? Zo ja, heeft de persoon weer een strafbaar feit gepleegd na de taakstraf?

11 antwoorden

Nee

Niet perce maar heb gehoord over iemand die een taakstraf had gekregen en hij heeft tot hoever ik weet geen strafbaarfeit gepleegd.

Nee ken niemand

Nee

Ja, ik heb iemand gekend.
Zover ik weet heeft hij daarna geen strafbaar feit meer gepleegd

Nee, niemand gekend

Neen, nooit iemand gekend

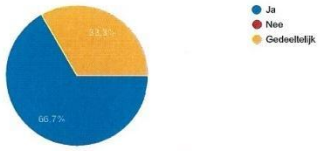
Enquete Taakstraffen Politieambtenaren

Vragen Antwoorden 4 Instellingen

Overzicht Vraag Individueel

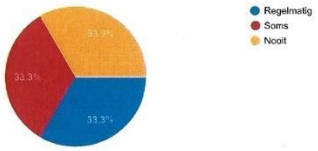
Bent u bekend met de wettelijke regeling omtrent taakstraffen in Suriname? Diagram kopiëren

3 antwoorden

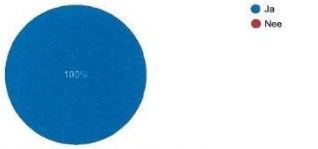
Heeft u in uw werk te maken gehad met verdachten die in aanmerking kwamen voor een taakstraf? Diagram kopiëren

3 antwoorden

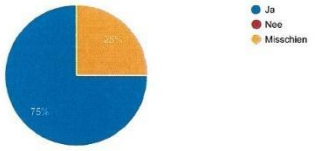
Vindt u de taakstraf passend bij lichte of minder ernstige strafbare feiten? Diagram kopiëren

4 antwoorden

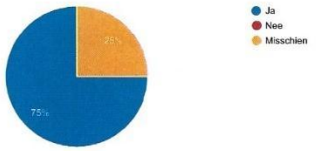
Denkt u dat de taakstraf kan bijdragen in het bevorderen van re-integratie? Diagram kopiëren

4 antwoorden

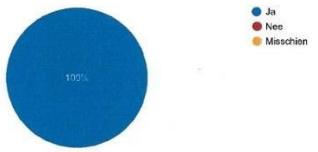
Denkt u dat de taakstraf kan bijdragen aan het verminderen van recidive? Diagram kopiëren

4 antwoorden

Denkt u dat de taakstraf kan bijdragen aan het verlagen van de maatschappelijke kosten? Diagram kopiëren

4 antwoorden

Enquete Taakstraffen Politieambtenaren

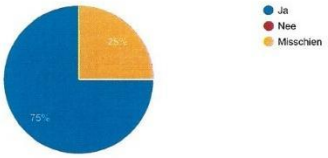
Vragen Antwoorden Instellingen

Denkt u dat de taakstraf kan bijdragen aan het verminderen van recidive?

Diagram kopiëren

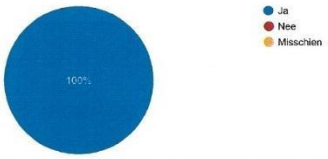
4 antwoorden

Denkt u dat de taakstraf kan bijdragen aan het verlagen van de maatschappelijke kosten?

Diagram kopiëren

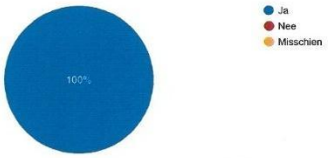
4 antwoorden

Denkt u dat de taakstraf de overbevolking in de cellenhuizen zou kunnen verlagen?

Diagram kopiëren

4 antwoorden

Welke praktische knelpunten ziet u (indien aanwezig) bij de uitvoering van taakstraffen

4 antwoorden

Te weinig werkplekken, te weinig begeleiders,niet iedereen werk graag mee

Personeels tekort bij FMZ momenteel. Pilot project voorlopig alleen openbaar groen maar meerdere werkplaatsen(platform)creeren. Genoeg toezicht en beoordelingspersoneel opleiden. Ook voor de admi en registratie capaciteit verhogen. Draagvlak creeren. Nagaan of de regelgeving verder uitgewerkt moet worden. Taakstraffen moet landelijk uitgevoerd worden. Logistiek, werkstruktuur in place brengen.

Indien degene die fysiek niet in staat is de taakstraf uit te voeren

Wat zijn de consequenties als de verdachte zich niet aanmeld voor de taakstraf.

Denkt u dat het toezicht op de uitvoering van taakstraffen momenteel voldoende is?

4 antwoorden

Het toezicht is niet voldoende,omdat het systeem voor taakstraffen in.suriname nog nieuw is en er zijn weinig mensen en middelen om in goede banen te leiden.

Het is mij niet bekend hoe het zit momenteel bij de pilot uitvoering mbt toezicht. Maar er moet zeker landelijk voor wat betreft de organisatie, structuur, personeel,de processen en proceduren, partnerschappen met bedrijven en evaluatie van de resultaten verder worden uitgewerkt.

Bij evaluatie van de uit te voeren taakstraffen indien nodig verbetering plaatsvinden. Het is een steeds durend proces

Ik denk van niet.

Bijlage 10

Vragenlijst voor Parketwacht

Naam: Buddha

Functie: Inspecteur

Datum: 25 november 2025

1. Heeft het parket een registratiesysteem voor veroordeelden en taakgestraften?

Ja, het parket heeft een systeem.

2. Kan er uit het systeem gehaald worden als veroordeelden en taakgestraften opnieuw een feit begaan?

Ja, de gegevens van de veroordeelden en taakgestraften worden geregistreerd op hun naam. Elke keer als zij opnieuw een feit begaan, wordt dat steeds geregistreerd onder hun naam. Uiteindelijk krijg je een kaart van de persoon waarop alle veroordelingen onder elkaar staan.

3. Is het mogelijk om een enkele voorbeelden te krijgen van zo een kaart om vergeleken te worden?

Nee, het Parket houdt deze gegevens confidentieel.

4. Zou u mij kunnen vertellen als u een verschil ziet in de recidive als het gaat om veroordeelden en taakgestraften?

Uit ervaring kan gezegd worden dat het opvallend is dat veroordeelden vaak dezelfde soort feiten begaan. Waaraan het zal liggen, weet ik niet. Maar ik zie vaak veroordeelden hun namen terug tijdens het registreren.

Taakgestraften daarentegen zie ik heel weinig terug. Het is niet uitgesloten dat zij opnieuw een strafbaar feit begaan, maar ik zie weinig herhaling van strafbare feiten bij taakgestraften.

Bijlage 11

Verruiming van toepassing van artikel 100 Sr

Artikel 100 Sr zal toegepast worden op meerdere strafbare feiten uit het wetboek van strafrecht. Ook zal er een pilotproject gestart worden m.b.t. het opleggen van taakstraffen als een der voorwaarden die gesteld kunnen worden bij toepassing van artikel 100 Sr.

Launch van een nieuwe website

Het OM heeft een nieuwe website laten bouwen en hoopt die spoedig in gebruik te kunnen nemen.

Desk Criminele inlichtingen Cie.

Het OM vindt het noodzakelijk dat vermelde desk aanwezig is op het OM. Het doel is het structureren, controleren en reguleren van het verkrijgen van informatie m.b.t. zware en of georganiseerde criminaliteit d.m.v. het gebruiken van informanten Deze informatie kan dienen als start of sturingsinformatie. Het doel is om uiteindelijk te komen tot regulering van het gebruik van Cie info, het omgaan met informanten en de vastlegging, verwerking en verificatie van gegevens. De Cie OvJ zal in dat kader over iedere activiteit van de CI dienst een controlerende taak hebben en daarbij zullen een aantal handelingen aan voorafgaande toestemming gebonden zijn.

Ten uitvoerlegging voorwaardelijke straf (Tullen)

Het OM zal een aanvang maken met het uitbrengen van dagvaardingen tenuitvoerlegging voorwaardelijk opgelegde straf ex artikel 24 lid 1 juncto lid 3 Sr. De noodzaak hiervan is aanwezig daar gebleken is dat vele veroordeelden binnen hun proefperiode zich schuldig maken aan strafbare feiten. Met het tullen zullen zij het voorwaardelijk gedeelte van hun straf moeten uitzitten.

Permanente educatie officieren van justitie en parketsecretarissen

Blijven investeren in kennis is een must en daarmee wordt reeds in oktober een aanvang gemaakt. Voor de ovj´s en de parketsecretarissen zullen cursussen worden verzorgd door buitenlandse docenten met een ovj als counterpart.

Opleiding van officieren van justitie

Om de uitstroom van gepensioneerden op te vangen en om de reguliere en nieuwe taken te kunnen blijven uitvoeren wil het OM een aanvang maken met een raio opleiding. Een concept opleidingsplan is door CDR reeds geformuleerd en opgestuurd naar het OM voor feedback.

Bedrijfsorganisatie

Om alle gestelde ambities waar te maken is het van belang dat de bedrijfsvoering ondersteunend is aan het primaire proces. Hiervoor zullen de volgende activiteiten worden ontplooit.

Bijlage 12

Artikel 100 zaken

Overzicht Art. 100 Sr. zaken over de periode augustus 2023 tot en met augustus 2024:

	Afgehandeld:	Pending:	Zitting:
Nickerie:	23	5	-
Overige districten	78	76	7
landelijk	**101**	**81**	**7**

Toelichting schema:

In totaal zijn er 101 zaken afgehandeld op basis van artikel 100 Sr.
81 zaken zijn nog pending, hetgeen betekent dat de verdachten nog ruimte hebben om te voldoen aan de opgelegde voorwaarde(n). Er zijn in totaal 7 zaken op de zitting afgehandeld.

De afdeling Parketwacht heeft op basis van de voorwaarde A van artikel 100 Sr in totaal SRD 281.950 aan boetes ontvangen.

Er zijn in 7 strafzaken, taakstraffen toegepast in de periode 1 oktober 2023 tot en met 31 augustus 2024.

Desk Communicatie OM

Verrichtingen Afgelopen Zittingsjaar:

1. Introductie maandelijkse nieuwsbrief "OM Connect" voor interne communicatie.
2. Aanpy maakt van een LinkedIn-pagina voor het Openbaar Ministerie.
3. Vergroten van de sociale media volgers, nu met 8000 volgers.
4. Branding versterkt door middel van een banner.
5. Zorgen voor een goede, informatieve en toegankelijke website met een engagement van 34.000 mensen in de afgelopen 12 maanden.
6. "Mediatraining" voor persofficieren en communicatiemedewerker
7. Publiceren van meerdere persberichten.
8. YouTube kanaal aangemaakt waarop de animatiefilmpjes over "grooming" en "kinderpornografie" geplaatst zijn.

Voornemens Nieuw Zittingsjaar:

1. Verdere uitbreiding van sociale media aanwezigheid (meer video content creëren).
2. Start educatieve programma's, infographics en flyers over branderde onderwerpen.

Bijlage 13

Artikel 100 Sr (2024-2025)	
Totaal ontvangen dossiers	285
Afgehandeld buiten proces	111
Zitting	122
Nog af te handelen	53

Taakstraffen ex artikel 100 Wetboek van Strafrecht

Aantal opgelegde taakstraffen	27
Negatief geadviseerd (na intake gesprek)	1
Niet aangevangen	5
Stopzetting	4
Succesvol afgerond	12
Nog gaande	3
Reeds aangemeld, nog aanvangen	1
Nog niet aangemeld	1

Anti Corruptie

Ook in het afgelopen zittingsjaar 2024/2025 heeft het OM onderzoek gedaan en zaken voorgelegd aan de kantonrechter, die verband houden met het zeer actuele thema "Corruptie".

Regelmatig worden er tal van brieven en documenten aan de Procureur - Generaal verzonden door burgers, politieke partijen, parlementariërs, advocaten en anderen, die **alle** worden beoordeeld, waarna een reactie aan de inzender volgt of een onderzoek wordt gestart.

Indien er termen aanwezig zijn, wordt de zaak doorgeleid naar het Corruptie Onderzoeksteam, de Afdeling Fraude of het Justitieel Onderzoeksteam van de politie, die met specifieke

50